

Bankreglement Stadsbank Oost Nederland 2007

als bedoeld in artikel 4:37 Wet op het financieel toezicht

Besloten door het algemeen bestuur van de Stadsbank Oost Nederland in haar vergadering van 20 december 2007 om aan de raden van de deelnemende gemeenten ter goedkeuring voor te leggen;

Vastgesteld door de raden van de aan de gemeenschappelijke regeling deelnemende gemeenten

en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Overijssel d.d. 2008

HOOFDSTUK I ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens dit reglement bepaalde wordt verstaan onder:

Beleidsregel	een regel waarbij nadere invulling wordt gegeven aan de eisen van de wet en het Besluit, niet zijnde een beleidsregel als bedoeld in artikel 1.3 lid 4 van de Algemene wet bestuursrecht;
Bemiddelen	a. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een overeenkomst inzake een ander financieel product dan een financieel instrument, krediet of verzekering tussen een cliënt en een aanbieder; b. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een overeenkomst inzake krediet tussen een cliënt en een aanbieder of het assisteren bij het beheer en de uitvoering van een dergelijke overeenkomst; c. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een verzekering tussen een cliënt en een verzekeraar of op het assisteren bij het beheer en uitvoering van een verzekering;
Besluit Bestuur	Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft algemeen bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling Stadsbank Oost Nederland; hierna: bestuur
Budgetcoaching	het stimuleren, motiveren en ondersteunen van een natuurlijke persoon teneinde te komen tot een verantwoord financieel beheer en het aanreiken van vaardigheden;
Budgetbeheer	het beheren van het inkomen van een natuurlijke persoon door het openen van een rekening bij de kredietbank gericht op een zelfstandig financieel beheer;
Cliënt	de niet in de uitoefening van zijn beroep of bedrijf handelende natuurlijke persoon waaraan de kredietbank een financiële dienst verleent of aan wie de kredietbank voornemens is een financiële dienst te verlenen
Consumptief krediet	krediet, niet zijnde hypothecair krediet, starterskrediet of onderhoudskrediet;
Directeur	de directeur van de kredietbank handelend krachtens delegatie, mandaat of volmacht door het bestuur;
Financiële dienst	het aanbieden, adviseren of bemiddelen ter zake van een financieel product;
Financiële dienstverlening	het verlenen van diensten als bedoeld in de wet, zijnde: a het aanbieden van krediet, behoudens starterskrediet; b het aanbieden van budgetbeheerrekeningen; c het bemiddelen bij het totstandkomen van verzekeringen;
Financieel product	is: a krediet; b budgetbeheerrekening, voorzover dit niet plaatsvindt in het kader van integrale hulpverlening; c verzekeringen
Hypothecair krediet	een krediet dat door de kredietbank op grond van haar publieke taak wordt verstrekt, waarbij de kredietnemer aan de kredietbank tot zekerheid voor de nakoming van de vordering het recht van

Krediet	hypotheek op een registergoed verleent; het aan de kredietnemer ter beschikking stellen van een geldsom, waarbij de kredietnemer gehouden is ter zake een of meer betalingen te verrichten;
Kredietbank	de Stadsbank Oost Nederland gevestigd te Enschede
Kredietnemer	de niet in de uitoefening van zijn beroep of bedrijf handelende natuurlijke persoon waarmee de kredietbank een overeenkomst tot kredietverlening sluit;
Kredietovereenkomst	de overeenkomst waarbij de kredietgever aan de kredietnemer een geldsom ter beschikking stelt en waarbij de kredietnemer gehouden is ter zake één of meer betalingen te verrichten;
Overeenkomst op afstand	een overeenkomst inzake een financiële dienst of financieel product tussen de kredietbank en een cliënt die wordt gesloten in het kader van een door de kredietbank georganiseerd systeem voor de verkoop of dienstverrichting op afstand, waarbij tot en met de totstandkoming van deze overeenkomst gebruik wordt gemaakt van één of meer technieken voor communicatie op afstand;
Rekeninghouder	de natuurlijke persoon die met de kredietbank een overeenkomst tot budgetbeheer heeft gesloten;
Representatieve organisatie	de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet, statutair gevestigd te Amsterdam en kantoorhoudende te 2512 HE Den Haag aan het Westeinde 40;
Saneringskrediet	een krediet dat door de kredietbank op basis van de Gedragscode Schuldregeling van de representatieve organisatie wordt verstrekt, teneinde de schulden van de kredietnemer integraal of tegen finale kwijting te voldoen;
Schuldenaar	de niet in de uitoefening van zijn beroep of bedrijf handelende natuurlijke persoon die een aanvraag voor een schuldregeling indient;
Schuldhelpverlening	het geheel van activiteiten in het kader van het verlenen van hulp bij financiële problemen. Schuldhelpverlening is een verzamelnaam en omvat schuldregeling, budgetcoaching en preventie;
Schuldregeling	bij een schuldregeling bemiddelt de kredietbank tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers om een minnelijke regeling van de totale schuldenlast te bewerkstelligen;
Schuldregelingsovereenkomst	een overeenkomst waarin de rechten, verplichtingen en voorwaarden van de schuldenaar en de kredietbank ter zake van de schuldregeling zijn opgenomen;
Sociaal krediet	een krediet dat door de kredietbank, anders dan in de vorm van een saneringskrediet, in overeenstemming met de Wet financiering decentrale overheden aan de kredietnemer ter beschikking wordt gesteld;
Starterskrediet	een krediet dat door de kredietbank op grond van haar publieke taak aan een startende ondernemer wordt verstrekt, waarbij de kredietnemer cumulatief aan de volgende voorwaarden dient te voldoen: a maximaal vijf jaar een onderneming voert; en b beschikt over een schriftelijke afwijzing voor een gelijke aanvraag bij een onder toezicht van de Nederlandsche Bank NV staande financiële instelling; en c een ondernemingsplan overleg dat door of namens het bestuur wordt goedgekeurd; en d het krediet gebruikt ten behoeve van het (door)starten van de

Toezicht	onderneming.
Toezichthouder	het toezicht als bedoeld in artikel 4:37 lid 3 van de wet
Uitvoeringsregeling	bestuur
Wet	Uitvoeringsregeling Wft; Wet op het financieel toezicht (Wft).

HOOFDSTUK II DOELSTELLING, TE BEHARTIGEN BELANGEN, BEHEER EN TOEZICHT

Artikel 2 Doelstelling en te behartigen belangen

1. De bank is een kredietbank als bedoeld in artikel 4 van de vigerende Gemeenschappelijke Regeling Stadsbank Oost Nederland (GR SON) en heeft tot doel, met inachtneming van hetgeen in de GR SON is bepaald om een, zowel vanuit een bedrijfseconomische alsook maatschappelijke optiek bezien, verantwoord pakket van, al dan niet, financiële dienstverlening aan te bieden aan, in het bijzonder, de ingezetenen in haar rechtsgebied.
2. In het licht van de in het vorige lid omschreven doelstelling behartigt de bank de volgende belangen:
 1. deelnemen aan krediettransacties;
 2. treffen van schuldenregelingen;
 3. budgetbeheer;
 4. afgifte van verklaringen op grond van de Faillissementswet;
 5. bewindvoering en curatele op grond van de Faillissementswet;
 6. bewindvoering op grond van het Burgerlijk Wetboek;
 7. verrichten van diensten in het kader van de beschikbaarheidnuttigheid;
 8. preventie;
 9. bevorderen van de spaarzin;
 10. zorgdragen voor een harmonische en evenwichtige ontwikkeling van de onderneming.

Artikel 3 Beheer

1. De kredietbank wordt beheerd door het bestuur.
2. De feitelijke leiding van de kredietbank berust bij de directeur.
3. Het bestuur kan (terzake) de uitvoering van de in artikel 2 genoemde taken aan de directeur mandateren/ volmacht verlenen.
4. Indien het bestuur gebruik maakt van zijn in het voorgaande lid bedoelde bevoegdheid, wordt dit vastgelegd in een besluit/directiestatuut.

Artikel 4 Toezicht

Het bestuur ziet in overeenstemming met artikel 4:37 lid 3 van de wet toe op de naleving van dit reglement door de kredietbank.

HOOFDSTUK III FINANCIËLE DIENSTVERLENING

Artikel 5 Toepassingsbereik

De artikelen 6 tot en met 13 zijn alleen van toepassing op financiële diensten en financiële producten waarop de wet van toepassing is.

Artikel 6 Betrouwbaarheid

1. De kredietbank draagt er zorg voor dat de betrouwbaarheid van de personen die het beleid bepalen of mede bepalen buiten twijfel staat.
2. De kredietbank draagt er zorg voor dat de betrouwbaarheid van de werknemers en andere personen die zich onder verantwoordelijkheid van de kredietbank rechtstreeks met financiële dienstverlening bezighouden, buiten twijfel staat.
3. De kredietbank bepaalt de betrouwbaarheid van de in het eerste en tweede lid van dit artikel bedoelde personen op basis van de in de beleidsregel 1 genoemde normen.
4. De artikelen 12 tot en met 16 van het Besluit zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7 Deskundigheid

1. De kredietbank draagt er zorg voor dat de personen van de kredietbank die het dagelijkse beleid bepalen deskundig zijn in verband met de bedrijfsvoering van de kredietbank.
2. De kredietbank draagt zorg voor de deskundigheid van zijn werknemers en van andere natuurlijke personen die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met het verlenen van financiële diensten aan cliënten.
3. De kredietbank beschikt in ieder geval over een zodanig aantal feitelijk leidinggevendenden met voldoende vakbekwaamheid, dat de kwaliteit van de financiële diensten aan de cliënten kan worden gewaarborgd.
4. De deskundigheid van de personen als bedoeld in het eerste lid van dit artikel wordt vastgesteld op basis van de in beleidsregel 2 genoemde normen.
5. Op de deskundigheid van de personen als bedoeld in het tweede lid van dit artikel is artikel 5 van het Besluit van toepassing.

Artikel 8 Integere bedrijfsvoering en toezicht

1. De kredietbank voert een adequaat beleid dat een integere uitoefening van zijn bedrijf waarborgt.
2. De kredietbank voorkomt dat de kredietbank of haar medewerkers strafbare feiten of andere wetsovertredingen begaan die het vertrouwen in de kredietbank of in de financiële markten kunnen schaden.
3. De kredietbank is niet met personen verbonden in een formele of feitelijke zeggenschapsstructuur die in zodanige mate ondoorzichtig is dat deze een belemmering vormt of kan vormen voor het adequaat uitoefenen van toezicht op de kredietbank.
4. De kredietbank richt de bedrijfsvoering zodanig in dat deze een beheerste en integere uitoefening van haar bedrijf waarborgt.
5. De kredietbank stelt de beheerste en integere bedrijfsvoering vast op basis van de in beleidsregel 3 genoemde normen.

Artikel 9 Zorgvuldige dienstverlening

1. De kredietbank draagt er zorg voor dat de door of namens haar verstrekte of beschikbaar gestelde informatie ter zake van een financieel product of financiële dienst, waaronder reclame-uitingen, geen afbreuk doet aan de bij of krachtens de wet aan de cliënt te verstrekken of beschikbaar te stellen informatie.
2. De door de kredietbank verstrekte informatie is feitelijk juist, begrijpelijk en niet misleidend.

3. De kredietbank verstrekt de cliënt voorafgaand aan het adviseren of de totstandkoming van de overeenkomst inzake een financieel product informatie voor zover dit redelijkerwijs relevant is voor een adequate beoordeling van dat product.
4. De kredietbank verstrekt de cliënt gedurende de looptijd van een overeenkomst inzake een financieel product of een financiële dienst tijdig informatie over wezenlijke wijzigingen in de informatie bedoeld in het derde lid van dit artikel, voor zover deze informatie redelijkerwijs relevant is voor de cliënt dan wel informatie over bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aan te wijzen andere onderwerpen.
5. De artikelen 32, 33, 49, 53, 54, 57, 68 en 111 tot en met 115 van het Besluit en de beleidsregel 7, 8 en 12 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10 Adviseren en execution only

1. Indien de kredietbank een cliënt adviseert:
 - a. wint de kredietbank in het belang van de cliënt informatie in over zijn financiële positie, kennis, ervaring, doelstellingen en risicobereidheid, voor zover dit redelijkerwijs relevant is voor het advies;
 - b. draagt de kredietbank er zorg voor dat zijn advies, voor zover redelijkerwijs mogelijk, rekening houdt met de onder a bedoelde informatie;
 - c. licht de kredietbank de overwegingen toe die ten grondslag liggen aan het advies, voor zover dit nodig is voor een goed begrip van het advies.
2. Indien de kredietbank bij het verlenen van een financiële dienst aan een cliënt niet adviseert (execution only), maakt de kredietbank dat bij de aanvang van de dienstverlening aan de cliënt kenbaar.
3. De kredietbank legt het klantprofiel zoals bedoeld in het eerste lid van dit artikel vast op basis van het in beleidsregel 4 opgenomen model.

Artikel 11 Zorgvuldige behandeling van de cliënt

1. De kredietbank houdt zich aan de bij de behandeling van de cliënt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regels met betrekking tot de in acht te nemen zorgvuldigheid.
2. Artikel 81 van het Besluit en artikel 10 van beleidsregel 10 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12 Uitbesteding werkzaamheden

1. Bij uitbesteding van werkzaamheden aan een derde draagt de kredietbank er zorg voor dat deze derde de ingevolge de wet met betrekking tot die werkzaamheden op de kredietbank van toepassing zijnde regels naleeft.
2. Artikel 37 van het Besluit is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13 Verkoop op afstand

1. De artikelen 4:20, 4:28, 4:29 en 4:30 van de wet zijn van toepassing op het sluiten van overeenkomsten op afstand.
2. De artikelen 77 tot en met 80 van het Besluit en beleidsregel 10 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IV KREDIETVERLENING

Paragraaf 1 Inleidende bepalingen

Artikel 14 Kredietverlening

1. De kredietbank kan met inachtneming van het bepaalde in artikel 4 van de vigerende Gemeenschappelijke Regeling Stadsbank Oost Nederland, kredieten verstrekken aan ingezetenen van gemeenten die deelnemen aan de gemeenschappelijke regeling Stadsbank Oost Nederland.
2. Het bestuur kan (terzake) de bevoegdheid tot het verlenen van kredieten aan de directeur mandateren/volmacht verlenen en wel tot een nader door het bestuur vast te stellen bedrag.
3. De kredietverlening vindt plaats met in achtneming van de Gedragscode Sociale Kredietverlening van de representatieve organisatie.

Artikel 15 Kredietregistratie

De kredietbank neemt deel aan een stelsel van kredietregistratie.

Artikel 16 Kredietprospectus

1. De kredietbank houdt een kredietprospectus beschikbaar op het internet.
2. De kredietbank verstrekt de kredietprospectus op verzoek van de cliënt onverwijld en kosteloos.
3. De kredietbank verstrekt voorafgaand aan het totstandkomen een kredietprospectus aan de cliënt, indien de kredietbank geen kredietprospectus op het internet beschikbaar houdt, en wel kosteloos.
4. Artikel 112 van het Besluiten beleidsregel 8 zijn van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 2 Kredietaanvraag en afwijzing

Artikel 17 Aanvraag

1. Een krediet kan bij de kredietbank, dan wel via daartoe aangewezen derden, worden aangevraagd.
2. De aanvraag tot kredietverlening vindt plaats op een daartoe door de kredietbank, op verzoek van de cliënt, ter beschikking te stellen aanvraagformulier Krediet.
3. De kredietbank gebruikt een aanvraagformulier waarbij het model aanvraagformulier van de representatieve organisatie als basis dient.

Artikel 18 Beoordeling

1. De kredietbank legt de criteria vast die de kredietbank ten grondslag legt aan de beoordeling van de kredietaanvraag van een cliënt en past deze criteria toe bij de beoordeling van de kredietaanvraag.
2. De artikelen 113 lid 1 en 114 lid 1 van het Besluit zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19 Afwijzing aanvraag

1. Indien de kredietbank besluit de kredietaanvraag af te wijzen, doet de kredietbank hiervan schriftelijk mededeling aan de aanvrager van een krediet onder opgave van redenen.
2. In de schriftelijke mededeling wordt tevens vermeld welke klachtmogelijkheden tegen afwijzing van de kredietaanvraag openstaan.

Paragraaf 3 Kredietovereenkomst

Artikel 20 Algemeen

1. De kredietovereenkomst wordt aangegaan bij een door alle partijen ondertekende onderhandse akte.
2. De kredietbank verstrekt een door de kredietbank ondertekend afschrift van de kredietovereenkomst aan de kredietnemer.
3. Voorafgaand aan de totstandkoming van een kredietovereenkomst wint de kredietbank, in het belang van de kredietnemer, informatie in over zijn financiële positie en beoordeelt de kredietbank, ter voorkoming van overkreditering van de kredietnemer, of het aangaan van de overeenkomst verantwoord is.
4. De kredietbank gaat geen kredietovereenkomst aan met een kredietnemer indien dit, met het oog op het voorkomen van overkreditering van de kredietnemer, onverantwoord is.
5. De artikelen 113 lid 1, 114 lid 1 en 115 lid 1 van het Besluit zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 21 Inhoud van de overeenkomst

1. Van elke kredietovereenkomst wordt een onderhandse akte opgemaakt waarin in ieder geval worden vermeld:
 - a. de naam en het adres van ieder van de partijen;
 - b. de naam en het adres van de kredietbemiddelaar die bij de totstandkoming van de kredietovereenkomst betrokken is geweest;
 - c. krediet som in cijfers en in letterschrift;
 - d. het totale bedrag van de kredietvergoeding voor zover het niet betreft een doorlopend krediet of een krediettransactie waarbij de kredietvergoeding variabel is;
 - e. de effectieve rente op jaarbasis, berekend op de door de Minister van Financiën aangegeven wijze;
 - f. de betalingsregeling;
 - g. de bedingen betreffende zekerheidsrechten van de kredietbank, met inbegrip van een afzonderlijke aanduiding van de zaak waarop een zodanig recht rust;
 - h. de bevoegdheid van de kredietnemer tot volledige of gedeeltelijke vervroegde aflossing;
 - i. de plaats en datum van ondertekening.
2. Indien niet voldaan wordt aan het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, is de overeenkomst vernietigbaar.
3. Alleen de kredietnemer kan een beroep op de vernietigbaarheid doen.

Artikel 22 Ter beschikkingstelling van het kredietbedrag

1. Na het sluiten van de kredietovereenkomst wordt:
 - a. bij een aflopend krediet (persoonlijke lening), niet zijnde een saneringskrediet, de krediet som die bij de kredietovereenkomst is bepaald, door de kredietbank in zijn geheel aan de kredietnemer beschikbaar gesteld;
 - b. bij een persoonlijke lening, zijnde een saneringskrediet, de krediet som die bij de kredietovereenkomst is bepaald, door de kredietbank in zijn geheel aan de bij de kredietbank bekende schuldeisers uitgekeerd en wel na daartoe verkregen akkoord van alle bekende schuldeisers;
 - c. bij een doorlopend krediet, de kredietnemer in de gelegenheid gesteld geldsommen bij de kredietbank op te nemen, voor zover het saldo van deze bedragen de kredietlimiet niet overschrijdt.
2. Indien de ter beschikkingstelling als bedoeld in lid 1 sub a of b van dit artikel op onjuiste wijze plaatsvindt en dit geheel of in overwegende mate te wijten is aan onregelmatigheden aan de kant van de kredietnemer, is dit geheel voor rekening en risico van de kredietnemer.
3. Indien de opname als bedoeld in lid 1 sub c van dit artikel op onjuiste wijze plaatsvindt en dit geheel of in overwegende mate te wijten is aan onregelmatigheden aan de kant van de kredietnemer, is dit geheel voor rekening en risico van de kredietnemer.
4. Ten aanzien van de ter beschikkingstelling van het krediet kan de kredietbank aanvullende voorwaarden stellen.

Artikel 23 Algemene voorwaarden

1. Het bestuur stelt de algemene voorwaarden die van toepassing zijn op de door de kredietbank gesloten kredietovereenkomsten.
2. De algemene voorwaarden dienen in ieder geval de volgende bepalingen te bevatten:
 - a. de boeken, dit in ruimste zin van het woord, van de kredietbank strekken tot volledig bewijs van:
 - i. alle door de kredietbank aan of voor rekening van de kredietnemer gedane betalingen;
 - ii. alle door of vanwege de kredietnemer aan de kredietbank gedane betalingen;
 - iii. de hoogte van de vordering;één en ander onverminderd het recht van de kredietnemer tot het leveren van tegenbewijs;
 - b. de kredietbank zal ook in rechte ten bewijze van haar vordering kunnen volstaan met het produceren van door de kredietbank conform getekende uittreksels uit haar boeken;
 - c. de kredietbank is bevoegd het krediet vervroegd op te eisen in de gevallen als bedoeld in artikel 31 van dit reglement.
3. Het bestuur kan (terzake) het opstellen van algemene voorwaarden aan de directeur mandateren/volmacht verlenen.
4. Indien het opstellen van de algemene voorwaarden geschiedt door de directeur, dan worden deze ter goedkeuring voorgelegd aan het bestuur.
5. De kredietbank draagt er zorg voor dat de aanvrager van een krediet uiterlijk voor of bij het sluiten van de kredietovereenkomst van de algemene voorwaarden een schriftelijk exemplaar ontvangt.

Artikel 24 Zakelijke of persoonlijke zekerheid

Indien omstandigheden met betrekking tot de kredietnemer dan wel het doel van de kredietverlening dit rechtvaardigen, kan de kredietbank verlangen dat zakelijke of persoonlijke zekerheid wordt gesteld.

Artikel 25 Overige bepalingen

1. Van elke aflossing wordt de kredietnemer een bewijs verstrekt, tenzij betaling is geschied door tussenkomst van een aan het giraal verkeer deelnemende instelling.
2. De kredietbank berekent de theoretische looptijd van een doorlopend krediet overeenkomstig artikel 1 dd van het Besluit alsmede beleidsregel 9.
3. De kredietbank informeert de cliënt gedurende de looptijd van de kredietovereenkomst overeenkomstig artikel 68 en artikel 80 van het Besluit alsmede beleidsregel 11.

Paragraaf 4 Betalingsregeling (maandlast) en vervroegde aflossing

Artikel 26 Betalingsregeling

1. De kredietbank houdt bij de vaststelling van de betalingsregeling van het krediet rekening met de draagkracht van de kredietnemer.
2. De kredietbank kan aan de kredietnemer een vergoeding wegens vervroegde aflossing in rekening brengen.

Artikel 27 Vervroegde aflossing

De kredietnemer is te allen tijde bevoegd tot gehele of gedeeltelijke vervroegde aflossing.

Paragraaf 5 Kredietvergoeding

Artikel 28 Kredietvergoeding niet doorlopend krediet

Indien een krediet met een van tevoren vastgelegde kredietsom is overeengekomen kunnen door de kredietbank vergoedingen in rekening worden gebracht:

- a. voor de afwikkeling overeenkomstig de betalingsregeling van de krediettransactie;
- b. indien de kredietnemer, na ingebrekestelling, nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling ingevolge de krediettransactie;
- c. indien de kredietnemer vervroegd aflost.

Artikel 29 Kredietvergoeding doorlopend krediet

Indien een krediet met een tevoren vastgestelde kredietlimiet is overeengekomen kunnen door de kredietbank vergoedingen in rekening worden gebracht:

- a. voor de afwikkeling overeenkomstig de betalingsregeling van de krediettransactie;
- b. indien de kredietnemer, na ingebrekestelling, nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling ingevolge de krediettransactie.

Artikel 30 Vaststelling kredietvergoeding

1. De kredietvergoedingen worden vastgesteld door het bestuur.
2. Het bestuur kan de bevoegdheid als bedoeld in het eerste lid aan de directeur mandateren/ de directeur volmacht verlenen deze bevoegdheid uit te oefenen;
3. De kredietvergoedingen bedragen ten hoogste de door de Minister van Financiën toegelaten maximum kredietvergoedingen voor zover deze betrekking hebben op consumptief krediet.

Paragraaf 6 **Opeisbaarheid en kwijtschelding**

Artikel 31 Opeisbaarheid

De kredietbank is bevoegd het krediet vervroegd op te eisen, indien:

- a. de kredietnemer gedurende tenminste twee maanden achterstallig is in de betaling van een vervallen maandtermijn, na in gebreke te zijn gesteld, nalatig blijft in de nakoming van zijn verplichtingen;
- b. de kredietnemer Nederland metterwoon heeft verlaten, dan wel redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de kredietnemer Nederland binnen enkele maanden zal verlaten;
- c. de kredietnemer is overleden en de kredietbank gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zijn verplichtingen uit hoofde van de kredietovereenkomst niet zullen worden nagekomen;
- d. de kredietnemer in staat van faillissement is komen te verkeren of ten aanzien van de kredietnemer de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard;
- e. de kredietnemer de tot zekerheid verbonden zaak heeft verduisterd;
- f. de kredietnemer aan de kredietbank, met het oog op het aangaan van de kredietovereenkomst, bewust onjuiste inlichtingen heeft verstrekt van dien aard, dat de kredietbank de kredietovereenkomst geheel niet of niet onder dezelfde voorwaarden zou hebben aangegaan indien de kredietbank met de juiste stand van zaken bekend zou zijn geweest.

Artikel 32 Kwijtschelding bij overlijden

1. Het bestuur kan het nog niet afgeloste deel van het krediet tot een nader vast te stellen bedrag kwijtschelden, indien de eerste kredietnemer overlijdt.
2. De in het voorgaande lid bedoelde kwijtschelding geldt in ieder geval niet:
 - a. voor zover deze betrekking heeft op betalingen van achterstallige termijnen en daaruit voortvloeiende bijkomende kosten;
 - b. voor zover deze betrekking heeft op vervroegd betaalde termijnen;
 - c. indien het overlijden het rechtstreekse gevolg is van binnenlandse onlusten, epidemische ziekten, natuurrampen, oorlogsgeweld en terrorisme;
 - d. indien het overlijden het gevolg is van suïcide dan wel een poging daartoe plaatsvindt binnen zes maanden na het sluiten van de kredietovereenkomst;
 - e. indien dit uitdrukkelijk door de kredietbank en de kredietnemer is overeengekomen.

3. Het bestuur kan besluiten, indien het voorgaande lid van toepassing is, wegens bijzondere omstandigheden alsnog kwijtschelding te verlenen.
4. Het bestuur kan (terzake) de bevoegdheden als bedoeld in het eerste en derde lid van dit artikel aan de directeur mandateren/volmacht verlenen.

HOOFDSTUK V SCHULDREGELING

Paragraaf 1 Schuldregeling

Artikel 33 Schuldregeling algemeen

1. De kredietbank verricht werkzaamheden ten behoeve van natuurlijke personen die zich in een schuldsituatie bevinden, dan wel daarin dreigen te geraken.
2. De dienstverlening van de kredietbank kan zowel een begeleidend, regelend, adviserend als administratief karakter hebben.
3. De werkzaamheden van de kredietbank zullen bij een problematische schuldsituatie plaatsvinden in overeenstemming met de richtlijnen van de Gedragscode Schuldregeling van de representatieve organisatie.
4. Indien de kredietbank heeft vastgesteld dat van een problematische schuldsituatie geen sprake is en toch ten behoeve van de schuldenaar een schuldregeling wil opzetten, dient de kredietbank bij een voorstel aan de schuldeisers expliciet aan te geven dat op deze regeling de Gedragscode Schuldregeling niet van toepassing is.
5. Bij het regelen van schulden treedt de kredietbank op als bemiddelaar tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers dan wel namens de schuldeisers optredende derden, om een minnelijke regeling van de schuldenlast tot stand te brengen.
6. De kredietbank kan aan een schuldregeling verplichtingen verbinden.

Paragraaf 2 Aanvraag en afwijzing

Artikel 34 Aanvraag schuldregeling

1. Een schuldregeling kan bij de kredietbank, dan wel via daartoe aangewezen derden, worden aangevraagd.
2. De aanvraag voor een schuldregeling dient plaats te vinden op een daartoe door de kredietbank, op verzoek, ter beschikking te stellen Aanvraagformulier Schuldregeling.
3. De kredietbank gebruikt een aanvraagformulier waarbij het model aanvraagformulier van de representatieve organisatie als basis dient.

Artikel 35 Beoordeling aanvraag

De kredietbank legt de criteria vast die de kredietbank ten grondslag legt aan de beoordeling van een aanvraag schuldregeling door de aanvrager.

Artikel 36 Afwijzing aanvraag

1. Indien de kredietbank besluit om de aanvraag voor een schuldregeling af te wijzen, doet de kredietbank hiervan schriftelijk mededeling aan de aanvrager onder opgaaf van redenen.
2. In de schriftelijke mededeling wordt tevens vermeld welke mogelijkheden tot het indienen van een klacht tegen de afwijzing van de aanvraag openstaan.

Paragraaf 3 Overeenkomst tot schuldregeling

Artikel 37 Overeenkomst tot schuldregeling

1. De rechten en verplichtingen van de kredietbank en de schuldenaar worden vastgelegd in een overeenkomst tot schuldregeling.
2. De kredietbank hanteert daarbij het model, zoals dit door de representatieve organisatie is vastgesteld, als basis.
3. De bemiddeling van de kredietbank kan leiden tot een voortzetting van de overeenkomst tot schuldregeling, het verstrekken van een saneringskrediet of beëindiging van de overeenkomst tot schuldregeling

4. De kredietbank verstrekt aan de schuldenaar een door de kredietbank ondertekend afschrift van de overeenkomst tot schuldregeling en de overeenkomst tot kredietverlening bij het verstrekken van een saneringskrediet.
5. Op het saneringskrediet is hoofdstuk IV en wel de paragrafen 1 tot en met 6 van toepassing, zulks met uitzondering van de artikelen 14, 22 lid 1 sub a en c en lid 3, 25 en 29 van dit reglement.

Artikel 38 Algemene voorwaarden

1. Het bestuur stelt de algemene voorwaarden op die van toepassing zijn op de door de kredietbank gesloten overeenkomst tot schuldregeling.
2. De kredietbank draagt er zorg voor dat de aanvrager uiterlijk voor of bij het sluiten van de overeenkomst tot schuldregeling daarvan een schriftelijk exemplaar ontvangt.
3. De kredietbank hanteert daarbij het model, zoals dit door de representatieve organisatie is vastgesteld, als basis.
4. De kredietbank registreert de overeenkomst tot schuldregeling bij Bureau Krediet Registratie voor zover daarbij sprake is van een problematische schuldsituatie.
5. Het bestuur kan het opstellen van de algemene voorwaarden aan de directeur mandateren/de directeur volmacht verlenen deze bevoegdheid uit te oefenen.

Paragraaf 4 **Overige bepalingen**

Artikel 39 Overige bepalingen schuldregeling

1. De kredietbank verstrekt op verzoek van de schuldenaar kosteloos een gespecificeerd overzicht van de in het kader van de schuldregeling ten behoeve van de schuldeisers gereserveerde gelden, voor zover dit in redelijkheid van de kredietbank kan worden gevraagd.
2. De kredietbank verstrekt op verzoek van de schuldenaar kosteloos een gespecificeerde eindafrekening.
3. De kredietbank is op grond van artikel 8.1 van de Gedragscode Schuldregeling bevoegd vergoedingen voor de schuldregelende werkzaamheden in rekening te brengen.
4. De hoogte van de maximale vergoedingen wordt bepaald door de representatieve organisatie.

Paragraaf 5 **Schuldhulpverlening**

Artikel 40 Begeleiding algemeen

1. De kredietbank kan begeleiding geven in de vorm van preventieve en curatieve voorlichting.
2. De kredietbank kan deze voorlichting doen uitvoeren door andere instellingen werkzaam op het terrein van schuldhulpverlening.

Artikel 41 Integrale schuldhulpverlening

1. De kredietbank heeft een expliciete rol bij de vormgeving en uitvoering van de lokale integrale schuldhulpverlening.
2. De kredietbank kan centra, meld- en coördinatiepunten voor integrale schuldhulpverlening in de eigen gemeente en de gemeenten waarmee een samenwerkingsverband is gesloten dan wel die behoren tot de gemeenschappelijke regeling initiëren, activeren en faciliteren.

HOOFDSTUK VI BUDGETBEHEER EN BUDGETCOACHING

Paragraaf 1 Algemene bepalingen

Artikel 42 Budgetbeheer

1. De kredietbank kan een natuurlijke persoon in de gelegenheid stellen een budgetbeheerrekening bij de kredietbank te openen.
2. De werkzaamheden van de kredietbank vinden plaats in overeenstemming met de richtlijnen van de Gedragscode Budgetbeheer van de representatieve organisatie.

Artikel 43 Budgetcoaching

De kredietbank kan een dienst in de vorm van budgetcoaching aanbieden die er op is gericht de rekeninghouder te stimuleren, motiveren en te ondersteunen en vaardigheden aan te reiken teneinde te komen tot een verantwoord financieel beheer.

Paragraaf 2 Aanvraag en afwijzing

Artikel 44 Aanvraag

1. Budgetbeheer kan bij de kredietbank, dan wel via een daartoe aangewezen derde, worden aangevraagd.
2. De aanvraag voor budgetbeheer dient plaats te vinden op een daartoe door de kredietbank op verzoek ter beschikking te stellen aanvraagformulier Budgetbeheer.
3. De kredietbank gebruikt het model aanvraagformulier Budgetbeheer van de representatieve organisatie als basis.
4. De aanvraag kan achterwege blijven indien de kredietbank budgetbeheer als voorwaarde aan een schuldregeling verbindt.

Artikel 45 Afwijzing aanvraag

1. Indien de kredietbank besluit de aanvraag voor budgetbeheer af te wijzen, doet de kredietbank hiervan schriftelijk mededeling aan de aanvrager onder opgaaf van redenen.
2. In de schriftelijke mededeling wordt tevens vermeld welke mogelijkheden tot het indienen van een klacht tegen de afwijzing van de aanvraag openstaan.

Paragraaf 3 Overeenkomst tot budgetbeheer en budgetbegeleiding

Artikel 46 Overeenkomst tot budgetbeheer

1. De rechten en verplichtingen van de kredietbank en de rekeninghouder worden vastgelegd in een overeenkomst tot budgetbeheer.
2. De kredietbank verstrekt de rekeninghouder een door de kredietbank ondertekend exemplaar van de overeenkomst tot budgetbeheer.
3. De kredietbank hanteert het model, zoals dit door de representatieve organisatie is vastgesteld, als basis.

Artikel 47 Algemene voorwaarden

1. Het bestuur stelt algemene voorwaarden vast die van toepassing zijn op de door de kredietbank gesloten overeenkomsten tot budgetbeheer.
2. De kredietbank draagt er zorg voor dat de aanvrager uiterlijk voor of bij het sluiten van de overeenkomst tot budgetbeheer van de algemene voorwaarden een schriftelijk exemplaar ontvangt.
3. De kredietbank hanteert het model, zoals dit door de representatieve organisatie is vastgesteld, als basis.
4. Het bestuur kan (terzake) het opstellen van de algemene voorwaarden aan de directeur mandateren/volmacht verlenen.

Paragraaf 4 Overige bepalingen

Artikel 48 Overige bepalingen

1. De kredietbank verstrekt periodiek aan de rekeninghouder kosteloos een afschrift van het verloop van de budgetbeherrekening.
2. De kredietbank is bevoegd aan de rekeninghouder een vergoeding in rekening te brengen voor de kosten van het budgetbeheer en voor het opnieuw verstrekken van een al eerder toegezonden periodiek afschrift en/of de eindafrekening.

HOOFDSTUK VII BEPALINGEN VAN COMPTABELE AARD

Artikel 49 Bepalingen van comptable aard

Op dit reglement zijn van toepassing de bepalingen zoals opgenomen in Hoofdstuk 10, Financiële bepalingen, van de vigerende Gemeenschappelijke Regeling Stadsbank Oost Nederland.

HOOFDSTUK VIII KLACHTEN

Artikel 50 Bankreglement

1. Het bestuur beslist over alle klachten die betrekking hebben over de uitleg van dit bankreglement.
2. Het bestuur beslist nadat de directeur in de gelegenheid is gesteld zijn visie ten aanzien van de klacht kenbaar te maken.

Artikel 51 Klachtenprocedure

1. De kredietbank draagt zorg voor een adequate behandeling van klachten van cliënten over financiële diensten, financiële producten en andere producten van de kredietbank. De kredietbank beschikt daartoe over een interne klachtenprocedure.
2. De interne klachtenprocedure voorziet in de behandeling van klachten van natuurlijke personen met betrekking tot de beslissing en de gang van zaken rond kredietverlening, schuldregeling, budgetbeheer en budgetbegeleiding én gedragingen jegens de begeleide, de cliënt, de kredietnemer, de rekeninghouder en de schuldenaar.
3. De kredietbank geeft op afdoende wijze bekendheid aan het bestaan van een klachtenprocedure.
4. De klachtenregeling wordt bij afzonderlijk reglement door het bestuur vastgesteld en dient in ieder geval de volgende bepalingen te bevatten:
 - a. de mogelijkheid om tegen een beslissing over de gang van zaken bij en een gedraging van de kredietbank een klacht in te dienen;
 - b. de mogelijkheid om tegen een beslissing over en de gang van zaken bij de kredietbank op de klacht als bedoeld onder a, beroep in te stellen;
 - c. de mogelijkheid om tegen een gedraging van de kredietbank een klacht in te dienen bij de gemeentelijke ombudsman, gemeentelijke ombudscommissie dan wel de Nationale Ombudsman;
 - d. de mogelijkheid om op een beslissing van de kredietbank als bedoeld onder a dan wel b, een klacht in te dienen bij het bestuur van de representatieve organisatie, voor zover deze klacht betrekking heeft op de gang van zaken rond schuldregeling, budgetbegeleiding en budgetbeheer voor zover dit plaatsvindt in het kader van integrale schuldhulpverlening;
 - e. de mogelijkheid om een klacht voor te leggen bij de Stichting Klachteninstituut Financiële Dienstverlening dan wel haar rechtsopvolger, voor zover deze klacht betrekking heeft op een financiële dienst en/of financieel product als bedoeld in de wet.
5. Met het oog op een adequate behandeling van klachten over de door de kredietbank verleende diensten en producten beschikt de kredietbank over een behoorlijke administratie van de klachten, waarbij tenminste wordt vastgelegd:
 - a. de naam en het adres van de natuurlijke persoon die een klacht heeft ingediend;
 - b. de van de natuurlijke persoon ontvangen klacht, met de daarbij behorende dagtekening van ontvangst;
 - c. een omschrijving van de klacht; en
 - d. een beschrijving van de wijze waarop de kredietbank de klacht heeft behandeld.

HOOFDSTUK IX SLOTBEPALINGEN

Artikel 52 Slotbepaling

1. In alle gevallen waarin niet bij of krachtens de wet of het bankreglement is voorzien, beslist het bestuur naar redelijkheid en billijkheid.
2. Het bestuur kan deze bevoegdheid aan de directeur delegeren, mandateren of ter uitvoering volmacht verlenen.

Artikel 53 Inwerkingtreding

1. Dit bankreglement treedt in werking met ingang van de dag volgend op de dag waarop het bankreglement door Gedeputeerde Staten van de provincie is goedgekeurd.
2. Met ingang van de datum van inwerkingtreding van het bankreglement vervalt het bankreglement "Bankreglement Stadsbank Oost Nederland 2006"

Artikel 54 Citeertitel

Dit bankreglement kan worden aangehaald als: "Bankreglement Stadsbank Oost Nederland 2007"

Beleidsregel 1 Betrouwbaarheid
(artikel 4:10 lid 3 Wft en de artikelen 12 tot en met 16, 28, 102, 103 lid 2 en 172 BGfo)

Paragraaf 1 Inleidende bepaling

Artikel 1 Definities

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

Fw : Faillissementswet;

Toezichthouder : het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland

Wft : Wet op het financieel toezicht.

Artikel 2 Algemeen

1. De kredietbank draagt er zorg voor dat de betrouwbaarheid van de personen die het beleid van de kredietbank bepalen of medebepalen buiten twijfel staat.
2. Indien binnen de kredietbank een orgaan is belast met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken bij de kredietbank wordt dit toezicht uitgeoefend door personen waarvan de betrouwbaarheid buiten twijfel staat.
3. De kredietbank draagt er zorg voor dat de betrouwbaarheid van de medewerkers en andere personen die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening, buiten twijfel staat.
4. De kredietbank die voornemens is een persoon te benoemen in een functie waardoor deze persoon het beleid van de kredietbank bepaalt of mede bepaalt, gaat daartoe niet over dan nadat het Bestuur zijn betrouwbaarheid heeft beoordeeld en heeft medegedeeld dat deze buiten twijfel staat.

Paragraaf 2 Betrouwbaarheid (mede) beleidsbepalers

Artikel 3 Betrouwbaarheid

1. Onder betrouwbaarheid wordt voor de toepassing van deze beleidsregel verstaan het zich onthouden van één of meer gedragingen die naar het oordeel van de toezichthouder in de weg staan aan het vervullen van de functie van (mede) beleidsbepaler.
2. Tot de in het eerste lid bedoelde gedragingen behoren in ieder geval gedragingen die blijken geven van het niet hebben van de eigenschappen als waarheidslievendheid, verantwoordelijkheidszin, wetgetrouwheid, openheid, oprechtheid, prudentie, punctualiteit, onkreukbaarheid, discretie en rechtschapenheid.

Artikel 4 Voornemen benoeming

1. De kredietbank meldt aan het Bestuur schriftelijk het voornemen tot benoeming van:
 - a. een persoon die het beleid van de kredietbank bepaalt of mede bepaalt;
 - b. een persoon die onderdeel is van een orgaan dat belast is met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de kredietbank.
2. De kredietbank geeft geen uitvoering aan het voornemen, bedoeld in het eerste lid, voordat het Bestuur heeft vastgesteld dat de betrouwbaarheid van de betrokken persoon buiten twijfel staat.

Artikel 5 Vaststelling van de feiten

1. De beoordeling van de betrouwbaarheid geschiedt door op basis van voornemens, handelingen en antecedenten, hierna gezamenlijk te noemen antecedenten, te toetsen of betrokkene blijkt geeft of heeft gegeven van zodanige gedragingen dat daardoor naar het oordeel van de toezichthouder zijn betrouwbaarheid niet (meer) buiten twijfel staat.
2. De bij de beoordeling van de betrouwbaarheid in acht te nemen antecedenten zijn:
 - a. strafrechtelijke antecedenten (onderdeel 1 en 2);
 - b. financiële antecedenten (onderdeel 3);
 - c. toezichtsantecedenten (onderdeel 4);
 - d. fiscaal bestuurlijksrechtelijke antecedenten (onderdeel 5);
 - e. overige antecedenten (onderdeel 6).

3. Inzicht in de in het tweede lid genoemde antecedenten wordt verkregen door gebruik te maken van onder meer:
 - a. de door betrokkene zelf verstrekte gegevens en inlichtingen;
 - b. de mogelijkheid om bij de Landelijke Officier gegevens uit politieregisters op te vragen;
 - c. de gegevens en inlichtingen van de Belastingdienst;
 - d. gegevens of inlichtingen verkregen van Nederlandse of buitenlandse overheidsinstanties dan wel Nederlandse of buitenlandse van overheidswege aangewezen instanties die belast zijn met het toezicht op financiële markten of op natuurlijke personen en rechtspersonen die op die markten werkzaam zijn;
 - e. ambtsberichten van het Openbaar Ministerie;
 - f. inlichtingen afkomstig van door betrokkene opgegeven referenties;
 - g. gegevens uit openbare bronnen;
 - h. inlichtingen verkregen van curatoren of bewindvoerders met betrekking tot faillissementen, surseances, schuldsaneringen of bewindvoeringen waarbij de aan te stellen persoon betrokken is geweest;
 - i. gegevens en inlichtingen verkregen van organisaties van huidige of voormalige beroepsgenoten van betrokkene;
 - j. gegevens en inlichtingen verkregen uit andere bij ministeriële regeling aan te wijzen bronnen.

Artikel 6 Afweging van belangen

1. Het Bestuur concludeert dat de betrouwbaarheid niet (meer) buiten twijfel staat indien naar zijn oordeel uit de antecedenten van betrokkene blijkt dat deze één of meer van de in artikel 3 bedoelde gedragingen heeft vertoond.
2. Het Bestuur betreft bij zijn oordeelsvorming:
 - a. in voorkomend geval het onderlinge verband tussen de aan een antecedent ten grondslag liggende gedraging(en) en de overige omstandigheden van het geval;
 - b. de belangen die de Wft en de daarop gebaseerde besluiten en regelingen beogen te beschermen; en
 - c. de overige belangen van de kredietbank en de betrokkene.
3. Gelet op de aard en ernst van de misdrijven genoemd in onderdeel 1 worden de aan die misdrijven ten grondslag liggende gedragingen op voorhand geacht onverenigbaar te zijn met de belangen die de Wft beoogt te beschermen. Het Bestuur stelt vast dat de betrouwbaarheid niet (meer) buiten twijfel staat indien uit de antecedenten van betrokkene blijkt dat deze bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld terzake van een misdrijf als vermeld in genoemde bijlage, tenzij sinds de dag waarop deze uitspraak onherroepelijk is geworden acht jaren of meer zijn verstreken.

Paragraaf 3 **Betrouwbaarheid medewerkers en andere personen als bedoeld in artikel 2 lid 2**

Artikel 7 Betrouwbaarheid

1. Een persoon als bedoeld in artikel 2 lid 2 van deze beleidsregel is betrouwbaar, indien hij een verklaring omtrent gedrag als bedoeld in de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens kan overleggen.
2. Een persoon als bedoeld in artikel 2 lid 2 van deze beleidsregel is betrouwbaar, indien hij tien jaar voorafgaand niet failliet is verklaard of op hem de schuldsaneringsregeling niet van toepassing is verklaard.
3. Een persoon als bedoeld in artikel 2 lid 2 van deze beleidsregel is betrouwbaar indien hij weliswaar failliet is verklaard maar hij overeenkomstig artikel 212 Fw is gerehabiliteerd.
4. De leden 1 tot en met 3 zijn niet van toepassing op personen die zich op 1 januari 2006 al onder verantwoordelijkheid van de kredietbank rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening.

Paragraaf 4 **Overige bepalingen**

Artikel 8 Toezichtsmaatregelen

1. In het geval dat het Bestuur heeft geconcludeerd dat de betrouwbaarheid niet (meer) buiten twijfel staat en uit de Wft zelf geen directe consequenties voortvloeien, stelt het Bestuur de kredietbank en betrokkene hiervan in kennis.

2. Indien de kredietbank in het kader van zijn normale bedrijfsvoering constateert dat zich een wijziging heeft voorgedaan in de voor de beoordeling van de betrouwbaarheid relevante gegevens met betrekking tot een persoon die het beleid van de kredietbank bepaalt of meebepaalt, stelt de kredietbank het Bestuur daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

Artikel 9 Slotbepaling

1. De beoordeling van de betrouwbaarheid kan achterwege blijven bij betrokkenen als bedoeld in paragraaf 2 van deze beleidsregel, indien ten aanzien van de (mede)beleidsbepaler(s) op grond van zijn (hun) aanstelling als lid (leden) van het Bestuur al een onderzoek naar de antecedenten heeft plaatsgevonden als bedoeld in artikel 5 lid 2 van deze beleidsregel.
2. Indien het onderzoek slechts betrekking heeft op een deel van het antecedentenonderzoek als bedoeld in artikel 5 lid 2 van deze beleidsregel, vindt op de ontbrekende onderdelen nader onderzoek plaats.
3. De betrouwbaarheid van een persoon die het beleid van de kredietbank bepaalt of medebepaalt, staat buiten twijfel wanneer dat eenmaal door de AFM is vastgesteld voor de toepassing van de Wft, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d. 29 november 2007 te Enschede.

Bijlage

Onderdeel 1. Strafrechtelijke antecedenten als bedoeld in artikel 5 lid 2 sub a

1.1 Veroordelingen

Bij onherroepelijk vonnis is betrokkene in Nederland of in het buitenland veroordeeld terzake van een poging tot, voorbereiding van, doen plegen van, uitlokking van, medeplegen van, medeplichtigheid aan of plegen van:

- a. het of vanuit Nederland, beschikkende over voorwetenschap, verrichten of bewerkstellingen van transacties in bepaalde effecten (artikelen 5:53 en 5:56 Wft);
- b. het doorgeven van voorwetenschap als bedoeld in artikelen 5:53 en 5:56 Wft of de nadrukkelijke aanbeveling bepaalde transacties te doen zonder daarbij de voorwetenschap door te geven (artikel 5:57 Wft);
- c. deelneming aan een criminele of terroristische organisatie (artikelen 140 tot en met 140a Wetboek van Strafrecht (WvSr));
- d. valsheid in geschrifte (artikel 2555 WvSr);
- e. opzettelijk verstrekken van onware gegevens (227a WvSr);
- f. opzettelijk schenden van de verplichting gegevens te verstrekken (227b WvSr);
- g. diefstal onder verzwarende omstandigheden (artikelen 311 en 312 WvSr);
- h. verduistering (artikelen 321 tot en met 323 WvSr);
- i. benadeling van schuldeisers of rechthebbenden (artikelen 340 tot en met 348 WvSr);
- j. opzetheling (artikel 416 WvSr);
- k. witwassen (artikelen 420 bis tot en met 420ter WvSr);
- l. overtreding van een bepaling uit de financiële toezichtswetgeving, als misdrijf strafbaar gesteld in artikel 2 juncto 6 van de Wet op de economische delicten en waarvoor betrokkene is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of een geldboete van tenminste de vierde categorie; of
- m. overtreding van één of meer in het buitenland geldende strafbepalingen, vergelijkbaar met de hierboven genoemde.

Onderdeel 2. Overige strafrechtelijke antecedenten als bedoeld in artikel 5 lid 2 sub a

2.1 Veroordelingen

Bij vonnis is betrokkene in Nederland of in het buitenland veroordeeld terzake van poging tot, voorbereiding van, doen plegen van, uitlokken van, mislukte uitlokking van, medeplegen van, medeplichtigheid aan of plegen van:

Wetboek van Strafrecht:

- a. openbare orde en discriminatie (artikelen 131 tot en met 151a);
- b. gemeengevaarlijke misdrijven (artikelen 157 tot en met 175);
- c. openbaar gezag (artikelen 177 tot en met 207a);
- d. muntmisdrijven (artikelen 208 tot en met 215);
- e. anderen valsheidsdelicten dan muntmisdrijven (artikelen 216 tot en met 235);
- f. opzettelijk verstrekken van onware gegevens (artikel 227a);
- g. opzettelijk schenden van de verplichting gegevens te verstrekken (artikel 227b);
- h. misdrijven tegen de zeden (artikelen 242 tot en met 250 en 250ter);
- i. bedreiging met geweld of misdrijf (artikel 285);
- j. geweldsmisdrijven tegen het leven (artikel 287 tot en met 294);
- k. mishandeling (artikelen 300 tot 306);
- l. dood en lichamelijk letsel door schuld (artikelen 307 tot en met 309);
- m. eenvoudige diefstal (artikel 310);
- n. diefstal onder verzwarende omstandigheden (artikel 311);
- o. diefstal met geweld (artikel 312);
- p. afpersing (artikel 317);
- q. verduistering (artikelen 321 tot en met 323);
- r. bedrog (artikelen 326 tot en met 337);
- s. benadeling van schuldeisers of rechthebbenden (artikelen 340 tot en met 348);
- t. vernieling (artikel 350 tot en met 354);

- u. ambtsmisdrijven (artikelen 355 tot en met 380);
- v. heling en schuldheling (artikelen 416 tot en met 417bis);
- w. witwassen (artikelen 420bis tot en met 420quinquies);
- x. opgave van valse naam, academische titel etc. (artikel 435);
- y. onbevoegd uitoefenen makelaardij (artikel 436a);
- z. indruk wekken van officieel gesteund en erkend optreden (artikel 435b);
- aa. eigenmachtig handelen tijdens surseance (artikel 442);
- bb. verstrekken van onware gegevens (artikel 447c); of
- cc. schenden van de verplichting gegevens te verstrekken (artikel 447d).

Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR):

- a. overtreding fiscale wetgeving (artikelen 68 en 69).

Opiumwet:

- a. met opzet smokkelen, bereiden, verkopen, afleveren, aanwezig hebben, etc. van harddrugs (artikel 2, eerste lid);
- b. met opzet smokkelen, bereiden, verkopen, afleveren, aanwezig hebben en vervaardigen van softdrugs (artikel 3, eerste lid);
- c. voorbereidingshandelingen met betrekking tot bereiden, verkopen, afleveren etc. en smokkelen van harddrugs (artikel 10a, eerste lid).

Wet op de economische delicten (WED):

Door de WED strafbaar gestelde gedragingen, met name verbodsbepalingen uit de financiële toezichtswetgeving, artikel 9 Wet melding ongebruikelijke transacties en de artikelen 2, eerste, tweede en zesde lid, 5, 6, 7, 8 van de Wet identificatie bij dienstverlening 1993 (Wid).

Wet wapens en munitie:

- a. zonder erkenning wapen of munitie vervaardigen etc. (artikel 9, eerste lid), vervaardigen, voorhanden hebben etc. van bepaalde wapens (artikel 13, eerste lid);
- b. zonder consent bepaalde wapens of munitie doen binnenkomen of uitgaan etc. (artikel 14, eerste lid);
- c. zonder vergunning of verlof vervoeren van bepaalde wapens of munitie (artikel 22, eerste lid);
- d. verboden voorhanden hebben van bepaalde wapens of munitie (artikel 26, eerste lid); of
- e. verboden overdragen van bepaalde wapens of munitie (artikel 31, eerste lid).

Wegenverkeerswet 1994:

- a. dood of letsel door schuld (artikel 6);
- b. doorrijden na ongeval (artikel 7);
- c. rijden onder invloed (artikel 8);
- d. motorvoertuig besturen na ontzegging (artikel 9);
- e. joyriding (artikel 11); of
- f. medewerking weigeren aan onderzoek (artikel 163).

Buitenlandse strafbepalingen:

Onder veroordelingen wordt ook verstaan veroordelingen in het buitenland wegens overtreding van een of meer aldaar geldende strafbepalingen vergelijkbaar met de hierboven genoemde.

2.2 Transacties met het Openbaar Ministerie

Betrokkene heeft een transactie als bedoeld in artikel 74 WvSr gedaan ter zake van één of meer van de hiervoor onder 2.1 genoemde strafbare feiten. Onder transacties wordt ook verstaan transacties in het buitenland met de ter zake bevoegde autoriteiten ter zake van overtreding van één of meer aldaar geldende strafbepalingen vergelijkbaar met de hiervoor genoemde.

2.3 (Voorwaardelijk) sepot, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging

Betrokkene wordt ter zake van één of meer van de hiervoor onder 2.1 genoemde strafbare feiten niet of niet verder vervolgd of voorwaardelijk niet of niet verder vervolgd, of is vrijgesproken of ontslagen van rechtsvervolging.

Onder al dan niet voorwaardelijk sepot, niet verdere vervolging, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging worden ook verstaan soortgelijke uitspraken en maatregelen in het buitenland ter zake van overtreding van één of meer daar geldende strafbepalingen vergelijkbaar met de hiervoor genoemde.

2.4 Andere feiten of omstandigheden

Andere feiten of omstandigheden die redelijkerwijs voor de toezichthouder van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de betrouwbaarheid van betrokkene, zoals blijkend uit door tot de opsporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren opgemaakte processen-verbaal of rapporten die erop wijzen dat betrokkene betrokken is (geweest) bij één of meer van de onder 2.1 genoemde strafbare feiten. Onder processen-verbaal of rapporten wordt ook verstaan soortgelijke documenten met gelijke bewijskracht, opgemaakt door tot de opsporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren in het buitenland ter zake van daar geldende strafbepalingen, vergelijkbaar met de onder 2.1 genoemde.

Onderdeel 3. Financiële antecedenten als bedoeld in artikel 5 lid 2 sub b

3.1 Persoonlijk

- a. betrokkene heeft belangrijke persoonlijke financiële problemen gehad en deze hebben tot juridische, invorderings- of incassoprocedures geleid;
- b. ten aanzien van betrokkene is surséance van betaling, faillissement, schuldsanering of schuldeisersakkoord aangevraagd of uitgesproken;
- c. betrokkene is thans in Nederland of elders verwickeld in één of meer juridische procedures naar aanleiding van persoonlijke financiële problemen, dan wel verwacht daarin betrokken te raken; of
- d. de persoonlijke financiële verplichtingen staan naar algemene maatstaven niet in een gezonde verhouding tot de inkomsten of vermogen.

3.2 Zakelijk

- a. de huidige of één van de voormalige werkgevers of enige vennootschap of rechtspersoon, waarbij betrokkene een functie bekleedt of bekleedde als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon, feitelijke zeggenschap over het beleid uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, heeft belangrijke financiële problemen gehad en deze hebben tot juridische procedures in Nederland of elders geleid;
- b. met betrekking tot de huidige of één van de voormalige werkgevers of enige vennootschap of rechtspersoon, waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijke zeggenschap over het beleid uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, is surséance van betaling of faillissement aangevraagd of uitgesproken; of
- c. betrokkene is veroordeeld tot het voldoen van openstaande schulden wegens aansprakelijkheid voor het faillissement van een vennootschap of rechtspersoon op grond van de toepasselijke bepalingen van Boek 2 Burgerlijk Wetboek (artikelen 50a, 138, 149, 248, 259 en 300a).

3.3 Andere feiten of omstandigheden

Andere feiten of omstandigheden die wijzen op betrokkenheid van betrokkene bij één of meer financiële gedragingen, voor zover die redelijkerwijs voor de toezichthouder van belang kunnen zijn voor de beoordeling van zijn betrouwbaarheid.

Onderdeel 4. Toezichtantecedenten als bedoeld in artikel 5 lid 2 sub c

- a. het onjuist of onvolledig invullen van gegevens aan een toezichthouder of toezichthoudende instantie;
- b. betrokkene of een vennootschap of rechtspersoon waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijke zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, is een toelating, vergunning of ontheffing geweigerd door een toezichthouder of toezichthoudende instantie;

- c. een aan betrokkene of aan een vennootschap of rechtspersoon waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijk zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, is een verleende toelating, vergunning of ontheffing ingetrokken door een toezichthouder of toezichthoudende instantie;
- d. betrokkene, of zijn huidige of één van zijn voormalige werkgevers of een vennootschap of rechtspersoon, waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijk zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, een verklaring door de Minister van Justitie ter zake van de oprichting van dan wel van de wijziging van de statuten van een vennootschap geweigerd op gronden genoemd in de artikelen 68, tweede lid, 179, tweede lid, 125, tweede lid onderscheidenlijk 235, tweede lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

4.2 Andere feiten en omstandigheden

Andere feiten of omstandigheden die wijzen op betrokkenheid van betrokkene bij één of meer gedragingen ter zake waarvan in Nederlandse of buitenlandse financiële toezichtswetgeving regels zijn gesteld, die gedraging of gedragingen die redelijkerwijs voor de toezichthouder van belang kunnen zijn voor de beoordeling van zijn betrouwbaarheid.

Onderdeel 5. Fiscaal bestuursrechtelijke antecedenten als bedoeld in artikel 5 lid 2 sub d

5.1 Persoonlijk

Aan betrokkene is op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen een vergrijpboete opgelegd ter zake van één of meer van de hieronder genoemde strafbare feiten:

- a. opzettelijk een onjuiste of onvolledige belastingaangifte doen (artikel 67d);
- b. het is aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige te wijten dat een belastingaanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven (artikel 67e); of
- c. het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige is te wijten dat belasting niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de termijn is betaald (artikel 67f).

5.2 Zakelijk

Aan de huidige of één van de voormalige werkgevers of enige vennootschap of rechtspersoon, waarbij betrokkene een functie bekleedt of bekleedde als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon, feitelijke zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, is op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen een vergrijpboete opgelegd op basis ter zake van één of meer van de hieronder genoemde strafbare feiten:

- a. opzettelijk een onjuiste of onvolledige belastingaangifte doen (artikel 67d);
- b. het is aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige te wijten dat een belastingaanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven (artikel 67e); of
- c. het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige te wijten is dat de belasting niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de termijn is betaald (artikel 67f).

5.3 Andere feiten of omstandigheden

Andere feiten of omstandigheden die wijzen op betrokkenheid van betrokkene bij één of meer gedragingen op fiscaal gebied die redelijkerwijs voor de toezichthouder van belang kunnen zijn voor de beoordeling van zijn betrouwbaarheid.

Onderdeel 6. Overige antecedenten als bedoeld in artikel 5 lid 2 sub e

- a. de inschrijving van betrokkene behoort bij het Dutch Securities Institute is door die instelling beëindigd;
- b. betrokkene is onderworpen of onderworpen geweest aan een procedure tot het treffen van tuchtrechtelijke, disciplinaire of andere vergelijkbare maatregelen door of vanwege een organisatie van zijn beroepsgenoten in of buiten Nederland en deze procedure heeft jegens betrokkene tot maatregelen geleid; of

- c. betrokkene is betrokken of betrokken geweest bij enig conflict met zijn huidige dan wel een vorige werkgever aangaande de correcte vervulling van zijn functie of naleving van gedragsnormen in verband met die taakvervulling en dit conflict heeft geleid tot het opleggen van een arbeidsrechtelijke sanctie aan betrokkene (zoals bijvoorbeeld in de vorm van een waarschuwing, berisping, schorsing of ontslag).

Beleidsregel 2 Vakbekwaamheid (artikel 4:9 Wft en de artikelen 5 tot en met 7 en 171 BGfo)

Paragraaf 1 Inleidende bepaling

Artikel 1 Definities

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

- Besluit : Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen;
Bestuur : Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland
Cliënt : de cliënt en consument als bedoeld in artikel 1:1 Wft;
Wft : Wet op het financieel toezicht.

Artikel 2 Algemeen

1. De kredietbank draagt er zorg voor dat de personen die het dagelijkse beleid van de kredietbank bepalen deskundig zijn in verband met de uitoefening van het bedrijf van de kredietbank.
2. De kredietbank draagt zorg voor de vakbekwaamheid van zijn werknemers en andere natuurlijke personen die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met het verlenen van financiële diensten aan cliënten.
3. Ter uitvoering van lid 2 van dit artikel van de beleidsregel beschikt in ieder geval een zodanig aantal feitelijk leidinggevend van de kredietbank over voldoende vakbekwaamheid dat de kwaliteit van de financiële diensten aan de cliënt kan worden gewaarborgd.

Paragraaf 2 Dagelijks beleid

Artikel 3 Algemeen

1. De personen die het dagelijkse beleid van de kredietbank bepalen dienen minimaal te beschikken over een managementopleiding gevolgd aan een instelling voor hoger economisch en administratief onderwijs of een opleiding op een vergelijkbaar niveau.
2. De personen die het dagelijkse beleid van de kredietbank bepalen en niet beschikken over een managementopleiding gevolgd aan een instelling voor hoger economisch en administratief onderwijs, maar beschikken over een werkervaring van minimaal 10 jaar bij een financiële onderneming als bedoeld in artikel 1:1 Wft, worden in het kader van deze beleidsregel gelijk gesteld met de personen als bedoeld in het eerste lid van dit artikel.
3. Het Bestuur kan gemotiveerd van het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel afwijken.

Paragraaf 3 Feitelijk leidinggevers, werknemers en andere personen

Artikel 4 Algemeen

1. De personen als bedoeld in artikel 2 lid 2 en 3 worden als deskundig beschouwd indien zij voldoen aan de in bijlage 2.1 van deze beleidsregel opgenomen eindtermen.
2. De personen als bedoeld in artikel 2 lid 2 en 3 van deze beleidsregel die zich rechtstreeks bezighouden met het verlenen van financiële diensten aan cliënten ten aanzien van de hierna volgende producten dienen te voldoen aan de eindtermen opgenomen in de volgende bijlagen bij deze beleidsregel:
 - a. consumptief krediet: bijlage 2.2;
 - b. schadeverzekeringen: bijlage 2.3.

Artikel 5 Bewijs van deskundigheid

1. De kredietbank voldoet aan het bepaalde in artikel 2 lid 2, indien:
 - a. zijn werknemers en andere personen die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening, met uitzondering van feitelijk leidinggevend, allen beschikken over een geldig diploma voor de in hun geval geldende eindtermen, bedoeld in artikel 4 en afgegeven door een door de Minister van Financiën erkend exameninstituut; of
 - b. de bedrijfsvoering zodanig is ingericht dat deze een vakbekwame financiële dienstverlening aan cliënten voldoende waarborgt.

2. De kredietbank voldoet aan het bepaalde in artikel 2 lid 3 van deze beleidsregel, indien:
 - a. de feitelijk leidinggevenden beschikken over een geldig diploma voor de in hun geval relevante eindtermen, bedoeld in artikel 4, afgegeven door een door de Minister van Financiën erkend exameninstituut; of
 - b. de kredietbank een financiële dienstverlener is met een op jaarbasis gemiddeld aantal voltijdse medewerkers van meer dan 50 en de kredietbank zijn bedrijfsvoering zodanig heeft ingericht dat deze een vakbekwame financiële dienstverlening aan cliënten voldoende waarborgt.
3. Onverminderd het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel voldoet de kredietbank als verbonden bemiddelaar ook aan het bepaalde in artikel 2 lid 2 en 3, indien de bedrijfsvoering van de kredietbank onder de verantwoordelijkheid van de verzekeraar, voor wie de kredietbank bemiddelt, zodanig is ingericht dat een vakbekwame financiële dienstverlening aan de cliënten voldoende is gewaarborgd.

Artikel 6 Geldigheid diploma

1. Een diploma is geldig, tenzij de houder ervan:
 - a. niet binnen 18 maanden na de openbaarmaking, bedoeld in artikel 8 lid 3 Besluit, op de door de Minister van Financiën vastgestelde wijze voldoet aan de in zijn geval relevante toetstermen voor permanente educatie, bedoeld in artikel 8 lid 2 Besluit; of
 - b. niet binnen 18 maanden na de openbaarmaking, bedoeld in artikel 8 lid 3 Besluit, van toetstermen voor permanente educatie met goed gevolg een examen heeft afgelegd van een door de Minister van Financiën erkend exameninstituut dat voldoet aan de in zijn geval relevante toetstermen die tegelijkertijd met eerder genoemde toetstermen voor permanente educatie openbaar zijn gemaakt.
2. Indien een houder van een diploma niet binnen de in het eerste lid bedoelde termijn heeft voldaan aan de in zijn geval relevante toetstermen voor permanente educatie, is het diploma ongeldig tot op het moment dat de houder alsnog daaraan voldoet.

Artikel 7 Overgangsregeling diploma

1. Een diploma is voor de toepassing van artikel 5 lid 1 sub a of lid 2 sub a van deze beleidsregel geldig, indien het diploma:
 - a. tussen 1 januari 2000 en 1 oktober 2007 is behaald; en
 - b. wordt genoemd in de eerste kolom van bijlage F behorende bij artikel 171 Besluit, en is afgegeven door een in de tweede kolom genoemde instelling, voor de eindtermen, bedoeld in de derde kolom van de tabel.
2. Een diploma is voor de toepassing van artikel 5 lid 1 sub a of lid 2 sub a van deze beleidsregel geldig, indien het diploma:
 - a. vóór 1 januari 2007 is behaald;
 - b. wordt genoemd in de eerste kolom van bijlage F behorend bij artikel 171 Besluit, en is afgegeven door een in de tweede kolom genoemde instelling, voor de eindtermen, bedoeld in de derde kolom van de tabel; en
 - c. wordt gehouden door een persoon die in de periode van 1 januari 2000 tot 1 januari 2006 tenminste drie jaar relevante werkervaring heeft.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d. 29 november 2007 te Enschede.

Bijlage 2.1 Basismodule vakbekwaamheid

Artikel 1

Voor de vaststelling van de vakbekwaamheid als bedoeld in artikel 5 lid 1 van de beleidsregeling (artikel 4:9 lid 2 Wft) gelden de eindtermen in de artikelen 2 tot en met 7 van deze bijlage.

Artikel 2

De personen zijn in staat:

- a. de begrippen consument, cliënt, producent, sparen, ontsparen en lenen aan de hand van een eenvoudige economische kringloop uit te leggen;
- b. eenvoudige financiële overzichten (opbrengsten/uitgaven en bezittingen/schulden) voor een consumentenhuishouding op te stellen;
- c. eenvoudige financiële overzichten (opbrengsten/uitgaven en bezittingen/schulden) voor een consumentenhuishouding voor een moment in de toekomst, rekening houdend met het levensfasemodel, op te stellen;
- d. een eenvoudig vermogensplan voor een consument of cliënt op basis van de huidige en toekomstige financiële positie op te stellen;
- e. aan te geven welke risico's de consument of cliënt loopt ten aanzien van bezit, vermogen, inkomen en overlijden en welke maatregelen hiervoor getroffen moeten worden;
- f. informatiebronnen die gericht zijn op de consument of cliënt te noemen;
- g. uit te leggen waarom prudentieel toezicht en gedragstoezicht op de financiële markten nodig zijn om de consument of cliënt te beschermen en vertrouwen in de financiële sector te geven;
- h. aan te geven welke klachtenregelingen en buitengerechtelijke geschillenbeslechtingregelingen voor de consument of cliënt van toepassing zijn;
- i. de juridische positie van een consument of cliënt te inventariseren en omschrijven; en
- j. de fiscale positie van een consument of cliënt te inventariseren en omschrijven.

Artikel 3

De personen zijn in staat met betrekking tot het aanbieden van:

- a. betaal- en spaarrekeningen met inbegrip van de daaraan verbonden betaal- en spaarfaciliteiten:
 1. de rol en de taken van de aanbieder in het chartale en girale betalingsverkeer te beschrijven; en
 2. de rol en de taken van de aanbieder bij het aantrekken van spaargeld te beschrijven.
- b. krediet:
 1. de rol en de taken van de aanbieder bij het verstrekken van consumptief en hypothecair krediet te beschrijven;
 2. de advies- en bemiddelingstaken van de aanbieder van krediet te beschrijven; en
 3. aan te geven waar de aanbieder van krediet voor eigen rekening en risico opereert en welke risico's de aanbieder van krediet daarbij loopt;
- c. verzekeringen:
 1. de risico's vast te stellen die de cliënt kan lopen;
 2. de rol en de taken van de aanbieder te beschrijven met betrekking tot het afdekken van de financiële gevolgen van risico's die de cliënt kan lopen;
 3. het principe van verzekeren uit te leggen;
 4. uit te leggen hoe de verzekeringsovereenkomst tot stand komt;
 5. de hoofdlijnen van het verzekeringsrecht te beschrijven;
 6. de structuur van de verzekeringssector uit te leggen; en
 7. uit te leggen wanneer de verzekeringsovereenkomst wordt beëindigd; en
- d. effecten, de rechten van deelneming in beleggingsinstellingen en beleggingsobjecten;
 1. de rol van beleggingsinstellingen te beschrijven;
 2. de kenmerken van de beleggingsmaatschappijen en beleggingsfondsen te noemen;
 3. vijf beleggingscategorieën te noemen en toe te lichten;
 4. te motiveren waarom beleggen in een beleggingsinstelling voor de consument geschikter kan zijn dan beleggen in afzonderlijke fondsen; en
 5. de kenmerken van giraal beleggen (beleggingsrekening) te benoemen en aan te geven welk verschil er is met beleggen via/in een beleggingsmaatschappij en een beleggingsfonds.

Artikel 4

De personen zijn in staat met betrekking tot het bemiddelen in financiële producten:

- a. het verschil tussen rechtstreekse verkoop door de aanbieder en verkoop via een onafhankelijk distributiekanaal uit te leggen;
- b. de werkzaamheden die de bemiddelaar kan verrichten voor de consument of cliënt te beschrijven;
- c. de gebieden waarop bemiddelaars actief zijn voor producten van een bank, verzekeraar, pensioenfonds en institutionele beleggers te noemen;
- d. de verschillende soorten bemiddelaars te omschrijven; en
- e. de activiteiten van andere bemiddelaars te beschrijven.

Artikel 5

De personen zijn in staat de schakels tussen uitgevende instellingen en eindbelegger in het kader van het verlenen van beleggingsinstellingen te beschrijven.

Artikel 6

De personen zijn in staat met betrekking tot het verlenen van financiële diensten inzake:

- a. betaalrekeningen met inbegrip van de daaraan verbonden betaalfaciliteiten:
 1. te beschrijven hoe een betaalrekening geopend wordt en waarop in het bijzonder gelet moet worden;
 2. aan te geven hoe geld omgezet wordt in een andere vorm en waarop in het bijzonder gelet moet worden;
 3. producten voor toonbankbetaling en girale betalingen te beschrijven;
 4. toe te lichten op welke punten de koop op afstand afwijkt van koop in directe aanwezigheid van de financiële onderneming; en
 5. uit te leggen wat een money transfer is en waarom het Ministerie van Justitie dit product nauwlettend observeert;
- b. krediet:
 1. uit te leggen wat een consumptief krediet is, in welke situaties het product geschikt is en welke factoren een rol spelen bij het verlenen van krediet;
 2. uit te leggen wat een hypothecair krediet is, in welke situaties het geschikt is en welke factoren een rol spelen bij het verlenen van het krediet; en
 3. de belangrijkste hypotheekvormen en rentecondities te omschrijven;
- c. spaarrekeningen met inbegrip van daaraan verbonden spaarfaciliteiten, financiële instrumenten en beleggingsobjecten:
 1. spaarproducten waarbij het tegoed direct opneembaar is te beschrijven;
 2. spaarproducten waarbij een looptijd wordt afgesproken, te beschrijven; en
 3. de meest gangbare beleggingsobjecten te beschrijven; en
- d. verzekeringen:
 1. de producten waarmee de risico's kunnen worden verzekerd die betrekking hebben op het bezit te beschrijven;
 2. de producten waarmee de risico's kunnen worden verzekerd die betrekking hebben op verkeer, aansprakelijkheid en rechtsbijstand, inkomen en arbeidsongeschiktheid te beschrijven; en
 3. de producten waarmee de risico's kunnen worden verzekerd die betrekking hebben op het leven, de dood en de gezondheid en zorg te beschrijven.

Artikel 7

De personen zijn in staat met betrekking tot:

- a. de regulering van de financiële sector in algemene zin:
 1. de voorwaarden voor een rechtsgeldige financiële overeenkomst te noemen;
 2. toe te lichten waarom de overheid zorgplichten wettelijk regelt, welk type regels hierbij gebruikt worden en op wie deze van toepassing zijn;
 3. de inhoud van de verschillende typen regels te schetsen;
 4. het werkgebied en de taken van de financiële toezichthouders te omschrijven; en

5. de collectieve garantieregeling te omschrijven;
- b. het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de wet:
1. de doelstelling en de werkwijze weer te geven;
 2. de terminologie toe te lichten;
 3. de reikwijdte aan te geven;
 4. uit te leggen waarom het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen kiest voor consistente regels voor alle distributiekanaalen en branches;
 5. de kwaliteitskenmerken van het distributiekanaal te noemen;
 6. aan te geven waar en waarom het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen ruimte laat voor zelfregulering;
 7. uit te leggen waarom een vergunningstelsel nodig is en hoe dit functioneert; en
 8. uit te leggen waar het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen past in de internationale ontwikkelingen; en
- c. het toezicht op gedragsaspecten:
1. de eisen waaraan financiële ondernemingen moeten voldoen te noemen; en
 2. te beschrijven hoe en op welke punten AFM toezicht uitoefent op financiële ondernemingen.

Bijlage 2.2 Consumptief krediet

Artikel 1

Voor de vaststelling van de vakbekwaamheid als bedoeld in artikel 5 lid 1 van de beleidsregel (artikel 4:9 lid 2 Wft) gelden met betrekking tot consumptief krediet de eindtermen genoemd in de artikelen 2 tot en met 4 van deze bijlage.

Artikel 2

De personen zijn in staat met betrekking tot consumptief krediet:

- a. ten behoeve van een juist en verantwoord advies de kredietbehoefte van de consument vast te stellen in termen van wensen en mogelijkheden, mede op basis van diens toekomstige situatie;
- b. te bepalen of voor het realiseren van het financieringsdoel alternatieve oplossingen mogelijk zijn; en
- c. de benodigde informatie te verzamelen zodat om alle relevante aspecten te kunnen meenemen in het advies.

Artikel 3

De personen zijn in staat ten aanzien met betrekking tot het bemiddelen in en adviseren over consumptief krediet:

- a. de wettelijke regels met betrekking tot de financiële dienst alsmede de voorschriften ingevolge zelfregulering toe te passen;
- b. op basis van de beschikbare informatie te bepalen welke kredietvorm aansluit op de gegeven situatie;
- c. te bepalen welke (extra) zekerheden vereist zijn en de gevolgen hiervan voor de consument duidelijk maken;
- d. de regels ten aanzien van beschikkingsbevoegdheid toe te passen;
- e. invulling te geven aan de variabele looptijd en het termijnbedrag zodat de (maand)lasten bij de gevraagde krediet som voor de consument inzichtelijk worden;
- f. de fiscale gevolgen van het kredietvoorstel in te schatten zodat de bruto- en nettolasten op de juiste wijze kunnen worden berekend, ook in geval van een krediet bestemd voor de eigen woning;
- g. de consument te informeren over de relevante krediettechnische aspecten;
- h. het rentetarief en eventuele andere kosten te verklaren zodat de consument dit kan plaatsen ten opzichte van andere kredietproducten;
- i. een aanvraag vooraf te beoordelen zodat een inschatting terzake de acceptatie kan worden gemaakt;
- j. met de consument een aanvraagformulier voor een consumptief krediet in te vullen, dan wel een reeds ingevuld formulier te controleren;
- k. de consument duidelijk te maken hoe het aanvraagproces verloopt;
- l. het resultaat van de kredietaanvraag naar de consument terug te koppelen waarbij inzicht wordt verschaft in de afwegingen die bij de beoordeling een rol hebben gespeeld;
- m. de kredietovereenkomst en andere relevante stukken te interpreteren en vragen van de consument hierover te beantwoorden; en
- n. de betekenis van het arbeidsongeschiktheidsrisico in het kader van de kredietovereenkomst uit te leggen en het risico te vertalen in een correct advies over de aan het krediet gekoppelde arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Artikel 4

De personen zijn in staat met betrekking tot het beheer en mutatie van de overeenkomst inzake consumptief krediet:

- a. op grond van signalen of periodieke revisie in te schatten of aanpassing van het krediet wenselijk is zodat de verstrekking ook op langere termijn passend is;

- b. de belangrijkste begrippen uit het kredietbeheer toe te lichten zodat in voorkomende gevallen de consument hierover kan worden geïnformeerd;
- c. in een situatie van extra aflossing op basis van de beschikbare gegevens de renterestitutie en administratiekosten voor de consument te berekenen;
- d. de consument duidelijk te maken hoe en wanneer verdragingsrente in rekening wordt gebracht; en
- e. de consument te informeren over de mogelijke consequenties van non-betaling.

Bijlage 2.3 Schadeverzekeringen

Artikel 1

Voor de vaststelling van de vakbekwaamheid als bedoeld in art. 5 lid 1 van de beleidsregel (artikel 4:9 lid 2 Wft) gelden met betrekking tot schadeverzekeringen de eindtermen genoemd in de artikelen 2 tot en met 5 van deze bijlage.

Artikel 2

De personen zijn in staat met betrekking tot schadeverzekeringen inzake bezit, verkeer, transport, aansprakelijkheid en rechtsbijstand, inkomen en arbeidsongeschiktheid en gezondheid en zorg, hierna te noemen: “de schadeverzekeringen”:

- a. de behoefte en risico's te inventariseren en te interpreteren ten behoeve van de advisering van de cliënt;
- b. de preventiemaatregelen te inventariseren en te interpreteren ten behoeve van de advisering van de cliënt;
- c. de mogelijke preventiemaatregelen te verduidelijken, ten behoeve van de advisering van de cliënt;
- d. de meest geschikte verzekeringsvoorwaarden te selecteren ten behoeve van de advisering van de cliënt; en
- e. de geselecteerde verzekeringsvoorwaarden voor te vergelijken ten behoeve van de advisering van de cliënt.

Artikel 3

De personen zijn in staat met betrekking tot het bemiddelen in en adviseren over de schadeverzekeringen:

- a. de mogelijke risico's en verzekeringsvormen te verduidelijken;
- b. de premie te berekenen met behulp van de beschikbare informatie;
- c. met de cliënt op correcte wijze een aanvraagformulier in te vullen;
- d. een ingevuld aanvraagformulier op juistheid te controleren; en
- e. op correcte wijze een aanvraag te verzenden.

Artikel 4

De personen zijn in staat met betrekking tot het beheer en de mutatie van de overeenkomst inzake de schadeverzekeringen:

- a. de cliënt tijdig te informeren over de acceptatiebeslissingen deze, en overige informatie vast te leggen;
- b. de polisdocumenten en overige informatie op juistheid te controleren, te verzenden aan de cliënt en vast te leggen;
- c. het advies te wijzigen, om aan te sluiten bij de gewijzigde persoonlijke situatie van de cliënt; en
- d. de gewenste wijzigingen op een bestaande schadeverzekering te verzenden aan de verzekeraar en deze na acceptatie en ontvangst op juistheid te controleren en vast te leggen.

Artikel 5

De personen zijn in staat met betrekking tot schadeverzekeringen bij een mogelijke aanspraak/vordering:

- a. de cliënt te adviseren en diens belangen te bewaken in de contacten met de verzekeraar;
- b. de cliënt te informeren over de mogelijke aanspraak op vergoeding en de benodigde gegevens te verwerken om;
- c. eventueel een onafhankelijke deskundige in te schakelen;
- d. eventuele gedekte en niet-gedekte aanspraken te verduidelijken aan de cliënt;
- e. met de cliënt op correcte wijze een meldingsformulier in te vullen;
- f. een ingevuld meldingsformulier op juistheid te controleren; en
- g. op correcte wijze het meldingsformulier en overige informatie te verzenden aan de verzekeraar.

Bijlage 2.4 Schema

Onderstaand volgt het schematisch overzicht van de opleidingseisen.

Diploma	Instelling	Eindtermen	Bijlage beleidsregel
Algemeen			
Oriëntatie financiële instellingen	NIBE-SVV	Onderdeel 1 van bijlage B*	Bijlage 2.1
Algemene opleiding bankbedrijf	NIBE-SVV	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Oriëntatie bankbedrijf	NIBE-SVV	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Inleiding verzekeringsbedrijf	SEA/SEFD	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Basiscursus intermediair	SEA/SEFD	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
A-Algemeen	SEA/SEFD	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Financiële planning (IFAP1 en IFAP 2)	NIBE-SVV	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
FFP diploma en aansluitende ononderbroken FFP PE	FFP	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Consumptief krediet			
Consumentenkrediet	NIBE-SVV	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.2
Financiering	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.2
FFP diploma en aansluitende ononderbroken FFP PE	FFP	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1. en 2.2
Financiële planning (IFAP1 en I FAP2)	NIBE-SVV	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1. en 2.2
Consumptief krediet	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.2
Consumentenkrediet	Innovam	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1. en 2.2
Schadeverzekeringen			
Assurantiebemiddeling B	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3
Erkend assurantieagent (B)	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1. en 2.3
Assurantiebemiddeling A	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3
Verklaring bedoeld in artikel 4 lid 8 (tweede volzin) Wet assurantiebemiddeling	Sociaal Economische Raad	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3
A-modules: Algemeen, Brand, Transport en Varia	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3
Branchediploma's: Brand, Transport, M&S en Varia	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3

* Hier zijn alleen de opleidingen vermeld, die voor de kredietbanken van belang zijn. Bijlage B verwijst naar de bijlage bij het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen.

**Beleidsregel 2 Vakbekwaamheid
(artikel 4:9 Wft en de artikelen 5 tot en met 7 en 171 BGfo)**

Paragraaf 1 Inleidende bepaling

Artikel 1 Definities

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

- Besluit : Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen;
Bestuur : Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland
Cliënt : de cliënt en consument als bedoeld in artikel 1:1 Wft;
Wft : Wet op het financieel toezicht.

Artikel 2 Algemeen

4. De kredietbank draagt er zorg voor dat de personen die het dagelijkse beleid van de kredietbank bepalen deskundig zijn in verband met de uitoefening van het bedrijf van de kredietbank.
5. De kredietbank draagt zorg voor de vakbekwaamheid van zijn werknemers en andere natuurlijke personen die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met het verlenen van financiële diensten aan cliënten.
6. Ter uitvoering van lid 2 van dit artikel van de beleidsregel beschikt in ieder geval een zodanig aantal feitelijk leidinggevend van de kredietbank over voldoende vakbekwaamheid dat de kwaliteit van de financiële diensten aan de cliënt kan worden gewaarborgd.

Paragraaf 2 Dagelijks beleid

Artikel 3 Algemeen

4. De personen die het dagelijkse beleid van de kredietbank bepalen dienen minimaal te beschikken over een managementopleiding gevolgd aan een instelling voor hoger economisch en administratief onderwijs of een opleiding op een vergelijkbaar niveau.
5. De personen die het dagelijkse beleid van de kredietbank bepalen en niet beschikken over een managementopleiding gevolgd aan een instelling voor hoger economisch en administratief onderwijs, maar beschikken over een werkervaring van minimaal 10 jaar bij een financiële onderneming als bedoeld in artikel 1:1 Wft, worden in het kader van deze beleidsregel gelijk gesteld met de personen als bedoeld in het eerste lid van dit artikel.
6. Het Bestuur kan gemotiveerd van het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel afwijken.

Paragraaf 3 Feitelijk leidinggevers, werknemers en andere personen

Artikel 4 Algemeen

3. De personen als bedoeld in artikel 2 lid 2 en 3 worden als deskundig beschouwd indien zij voldoen aan de in bijlage 2.1 van deze beleidsregel opgenomen eindtermen.
4. De personen als bedoeld in artikel 2 lid 2 en 3 van deze beleidsregel die zich rechtstreeks bezighouden met het verlenen van financiële diensten aan cliënten ten aanzien van de hierna volgende producten dienen te voldoen aan de eindtermen opgenomen in de volgende bijlagen bij deze beleidsregel:
 - a. consumptief krediet: bijlage 2.2;
 - b. schadeverzekeringen: bijlage 2.3.

Artikel 5 Bewijs van deskundigheid

1. De kredietbank voldoet aan het bepaalde in artikel 2 lid 2, indien:
 - c. zijn werknemers en andere personen die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening, met uitzondering van feitelijk leidinggevend, allen beschikken over een geldig diploma voor de in hun geval geldende eindtermen, bedoeld in artikel 4 en afgegeven door een door de Minister van Financiën erkend exameninstituut; of
 - d. de bedrijfsvoering zodanig is ingericht dat deze een vakbekwame financiële dienstverlening aan cliënten voldoende waarborgt.

2. De kredietbank voldoet aan het bepaalde in artikel 2 lid 3 van deze beleidsregel, indien:
 - c. de feitelijk leidinggevenden beschikken over een geldig diploma voor de in hun geval relevante eindtermen, bedoeld in artikel 4, afgegeven door een door de Minister van Financiën erkend exameninstituut; of
 - d. de kredietbank een financiële dienstverlener is met een op jaarbasis gemiddeld aantal voltijdse medewerkers van meer dan 50 en de kredietbank zijn bedrijfsvoering zodanig heeft ingericht dat deze een vakbekwame financiële dienstverlening aan cliënten voldoende waarborgt.
3. Onverminderd het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel voldoet de kredietbank als verbonden bemiddelaar ook aan het bepaalde in artikel 2 lid 2 en 3, indien de bedrijfsvoering van de kredietbank onder de verantwoordelijkheid van de verzekeraar, voor wie de kredietbank bemiddelt, zodanig is ingericht dat een vakbekwame financiële dienstverlening aan de cliënten voldoende is gewaarborgd.

Artikel 6 Geldigheid diploma

1. Een diploma is geldig, tenzij de houder ervan:
 - c. niet binnen 18 maanden na de openbaarmaking, bedoeld in artikel 8 lid 3 Besluit, op de door de Minister van Financiën vastgestelde wijze voldoet aan de in zijn geval relevante toetstermen voor permanente educatie, bedoeld in artikel 8 lid 2 Besluit; of
 - d. niet binnen 18 maanden na de openbaarmaking, bedoeld in artikel 8 lid 3 Besluit, van toetstermen voor permanente educatie met goed gevolg een examen heeft afgelegd van een door de Minister van Financiën erkend exameninstituut dat voldoet aan de in zijn geval relevante toetstermen die tegelijkertijd met eerder genoemde toetstermen voor permanente educatie openbaar zijn gemaakt.
2. Indien een houder van een diploma niet binnen de in het eerste lid bedoelde termijn heeft voldaan aan de in zijn geval relevante toetstermen voor permanente educatie, is het diploma ongeldig tot op het moment dat de houder alsnog daaraan voldoet.

Artikel 7 Overgangsregeling diploma

3. Een diploma is voor de toepassing van artikel 5 lid 1 sub a of lid 2 sub a van deze beleidsregel geldig, indien het diploma:
 - a. tussen 1 januari 2000 en 1 oktober 2007 is behaald; en
 - b. wordt genoemd in de eerste kolom van bijlage F behorende bij artikel 171 Besluit, en is afgegeven door een in de tweede kolom genoemde instelling, voor de eindtermen, bedoeld in de derde kolom van de tabel.
4. Een diploma is voor de toepassing van artikel 5 lid 1 sub a of lid 2 sub a van deze beleidsregel geldig, indien het diploma:
 - a. vóór 1 januari 2007 is behaald;
 - b. wordt genoemd in de eerste kolom van bijlage F behorend bij artikel 171 Besluit, en is afgegeven door een in de tweede kolom genoemde instelling, voor de eindtermen, bedoeld in de derde kolom van de tabel; en
 - c. wordt gehouden door een persoon die in de periode van 1 januari 2000 tot 1 januari 2006 tenminste drie jaar relevante werkervaring heeft.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d. 29 november 2007 te Enschede.

Bijlage 2.1 Basismodule vakbekwaamheid

Artikel 1

Voor de vaststelling van de vakbekwaamheid als bedoeld in artikel 5 lid 1 van de beleidsregeling (artikel 4:9 lid 2 Wft) gelden de eindtermen in de artikelen 2 tot en met 7 van deze bijlage.

Artikel 2

De personen zijn in staat:

- k. de begrippen consument, cliënt, producent, sparen, ontsparen en lenen aan de hand van een eenvoudige economische kringloop uit te leggen;
- l. eenvoudige financiële overzichten (opbrengsten/uitgaven en bezittingen/schulden) voor een consumentenhuishouding op te stellen;
- m. eenvoudige financiële overzichten (opbrengsten/uitgaven en bezittingen/schulden) voor een consumentenhuishouding voor een moment in de toekomst, rekening houdend met het levensfasemodel, op te stellen;
- n. een eenvoudig vermogensplan voor een consument of cliënt op basis van de huidige en toekomstige financiële positie op te stellen;
- o. aan te geven welke risico's de consument of cliënt loopt ten aanzien van bezit, vermogen, inkomen en overlijden en welke maatregelen hiervoor getroffen moeten worden;
- p. informatiebronnen die gericht zijn op de consument of cliënt te noemen;
- q. uit te leggen waarom prudentieel toezicht en gedragstoezicht op de financiële markten nodig zijn om de consument of cliënt te beschermen en vertrouwen in de financiële sector te geven;
- r. aan te geven welke klachtenregelingen en buitengerechtelijke geschillenbeslechtingregelingen voor de consument of cliënt van toepassing zijn;
- s. de juridische positie van een consument of cliënt te inventariseren en omschrijven; en
- t. de fiscale positie van een consument of cliënt te inventariseren en omschrijven.

Artikel 3

De personen zijn in staat met betrekking tot het aanbieden van:

- c. betaal- en spaarrekeningen met inbegrip van de daaraan verbonden betaal- en spaarfaciliteiten:
 - 3. de rol en de taken van de aanbieder in het chartale en girale betalingsverkeer te beschrijven; en
 - 4. de rol en de taken van de aanbieder bij het aantrekken van spaargeld te beschrijven.
- d. krediet:
 - 4. de rol en de taken van de aanbieder bij het verstrekken van consumptief en hypothecair krediet te beschrijven;
 - 5. de advies- en bemiddelingstaken van de aanbieder van krediet te beschrijven; en
 - 6. aan te geven waar de aanbieder van krediet voor eigen rekening en risico opereert en welke risico's de aanbieder van krediet daarbij loopt;
- e. verzekeringen:
 - 8. de risico's vast te stellen die de cliënt kan lopen;
 - 9. de rol en de taken van de aanbieder te beschrijven met betrekking tot het afdekken van de financiële gevolgen van risico's die de cliënt kan lopen;
 - 10. het principe van verzekeren uit te leggen;
 - 11. uit te leggen hoe de verzekeringsovereenkomst tot stand komt;
 - 12. de hoofdlijnen van het verzekeringsrecht te beschrijven;
 - 13. de structuur van de verzekeringssector uit te leggen; en
 - 14. uit te leggen wanneer de verzekeringsovereenkomst wordt beëindigd; en
- f. effecten, de rechten van deelneming in beleggingsinstellingen en beleggingsobjecten;
 - 6. de rol van beleggingsinstellingen te beschrijven;
 - 7. de kenmerken van de beleggingsmaatschappijen en beleggingsfondsen te noemen;
 - 8. vijf beleggingscategorieën te noemen en toe te lichten;
 - 9. te motiveren waarom beleggen in een beleggingsinstelling voor de consument geschikter kan zijn dan beleggen in afzonderlijke fondsen; en
 - 10. de kenmerken van giraal beleggen (beleggingsrekening) te benoemen en aan te geven welk verschil er is met beleggen via/in een beleggingsmaatschappij en een beleggingsfonds.

Artikel 4

De personen zijn in staat met betrekking tot het bemiddelen in financiële producten:

- f. het verschil tussen rechtstreekse verkoop door de aanbieder en verkoop via een onafhankelijk distributiekanaal uit te leggen;
- g. de werkzaamheden die de bemiddelaar kan verrichten voor de consument of cliënt te beschrijven;
- h. de gebieden waarop bemiddelaars actief zijn voor producten van een bank, verzekeraar, pensioenfonds en institutionele beleggers te noemen;
- i. de verschillende soorten bemiddelaars te omschrijven; en
- j. de activiteiten van andere bemiddelaars te beschrijven.

Artikel 5

De personen zijn in staat de schakels tussen uitgevende instellingen en eindbelegger in het kader van het verlenen van beleggingsinstellingen te beschrijven.

Artikel 6

De personen zijn in staat met betrekking tot het verlenen van financiële diensten inzake:

- e. betaalrekeningen met inbegrip van de daaraan verbonden betaalfaciliteiten:
 - 5. te beschrijven hoe een betaalrekening geopend wordt en waarop in het bijzonder gelet moet worden;
 - 6. aan te geven hoe geld omgezet wordt in een andere vorm en waarop in het bijzonder gelet moet worden;
 - 7. producten voor toonbankbetaling en girale betalingen te beschrijven;
 - 8. toe te lichten op welke punten de koop op afstand afwijkt van koop in directe aanwezigheid van de financiële onderneming; en
 - 6. uit te leggen wat een money transfer is en waarom het Ministerie van Justitie dit product nauwlettend observeert;
- f. krediet:
 - 4. uit te leggen wat een consumptief krediet is, in welke situaties het product geschikt is en welke factoren een rol spelen bij het verlenen van krediet;
 - 5. uit te leggen wat een hypothecair krediet is, in welke situaties het geschikt is en welke factoren een rol spelen bij het verlenen van het krediet; en
 - 6. de belangrijkste hypotheekvormen en rentecondities te omschrijven;
- g. spaarrekeningen met inbegrip van daaraan verbonden spaarfaciliteiten, financiële instrumenten en beleggingsobjecten:
 - 4. spaarproducten waarbij het tegoed direct opneembaar is te beschrijven;
 - 5. spaarproducten waarbij een looptijd wordt afgesproken, te beschrijven; en
 - 6. de meest gangbare beleggingsobjecten te beschrijven; en
- h. verzekeringen:
 - 3. de producten waarmee de risico's kunnen worden verzekerd die betrekking hebben op het bezit te beschrijven;
 - 4. de producten waarmee de risico's kunnen worden verzekerd die betrekking hebben op verkeer, aansprakelijkheid en rechtsbijstand, inkomen en arbeidsongeschiktheid te beschrijven; en
 - 4. de producten waarmee de risico's kunnen worden verzekerd die betrekking hebben op het leven, de dood en de gezondheid en zorg te beschrijven.

Artikel 7

De personen zijn in staat met betrekking tot:

- d. de regulering van de financiële sector in algemene zin:
 - 6. de voorwaarden voor een rechtsgeldige financiële overeenkomst te noemen;
 - 7. toe te lichten waarom de overheid zorgplichten wettelijk regelt, welk type regels hierbij gebruikt worden en op wie deze van toepassing zijn;
 - 8. de inhoud van de verschillende typen regels te schetsen;
 - 9. het werkgebied en de taken van de financiële toezichthouders te omschrijven; en

10. de collectieve garantieregeling te omschrijven;
- e. het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de wet:
9. de doelstelling en de werkwijze weer te geven;
 10. de terminologie toe te lichten;
 11. de reikwijdte aan te geven;
 12. uit te leggen waarom het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen kiest voor consistente regels voor alle distributiekanaalen en branches;
 13. de kwaliteitskenmerken van het distributiekanaal te noemen;
 14. aan te geven waar en waarom het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen ruimte laat voor zelfregulering;
 15. uit te leggen waarom een vergunningstelsel nodig is en hoe dit functioneert; en
 16. uit te leggen waar het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen past in de internationale ontwikkelingen; en
- f. het toezicht op gedragsaspecten:
3. de eisen waaraan financiële ondernemingen moeten voldoen te noemen; en
 4. te beschrijven hoe en op welke punten AFM toezicht uitoefent op financiële ondernemingen.

Bijlage 2.2 Consumptief krediet

Artikel 1

Voor de vaststelling van de vakbekwaamheid als bedoeld in artikel 5 lid 1 van de beleidsregel (artikel 4:9 lid 2 Wft) gelden met betrekking tot consumptief krediet de eindtermen genoemd in de artikelen 2 tot en met 4 van deze bijlage.

Artikel 2

De personen zijn in staat met betrekking tot consumptief krediet:

- d. ten behoeve van een juist en verantwoord advies de kredietbehoefte van de consument vast te stellen in termen van wensen en mogelijkheden, mede op basis van diens toekomstige situatie;
- e. te bepalen of voor het realiseren van het financieringsdoel alternatieve oplossingen mogelijk zijn; en
- f. de benodigde informatie te verzamelen zodat om alle relevante aspecten te kunnen meenemen in het advies.

Artikel 3

De personen zijn in staat ten aanzien met betrekking tot het bemiddelen in en adviseren over consumptief krediet:

- o. de wettelijke regels met betrekking tot de financiële dienst alsmede de voorschriften ingevolge zelfregulering toe te passen;
- p. op basis van de beschikbare informatie te bepalen welke kredietvorm aansluit op de gegeven situatie;
- q. te bepalen welke (extra) zekerheden vereist zijn en de gevolgen hiervan voor de consument duidelijk maken;
- r. de regels ten aanzien van beschikkingsbevoegdheid toe te passen;
- s. invulling te geven aan de variabele looptijd en het termijnbedrag zodat de (maand)lasten bij de gevraagde krediet som voor de consument inzichtelijk worden;
- t. de fiscale gevolgen van het kredietvoorstel in te schatten zodat de bruto- en nettolasten op de juiste wijze kunnen worden berekend, ook in geval van een krediet bestemd voor de eigen woning;
- u. de consument te informeren over de relevante krediettechnische aspecten;
- v. het rentetarief en eventuele andere kosten te verklaren zodat de consument dit kan plaatsen ten opzichte van andere kredietproducten;
- w. een aanvraag vooraf te beoordelen zodat een inschatting terzake de acceptatie kan worden gemaakt;
- x. met de consument een aanvraagformulier voor een consumptief krediet in te vullen, dan wel een reeds ingevuld formulier te controleren;
- y. de consument duidelijk te maken hoe het aanvraagproces verloopt;
- z. het resultaat van de kredietaanvraag naar de consument terug te koppelen waarbij inzicht wordt verschaft in de afwegingen die bij de beoordeling een rol hebben gespeeld;
- aa. de kredietovereenkomst en andere relevante stukken te interpreteren en vragen van de consument hierover te beantwoorden; en
- bb. de betekenis van het arbeidsongeschiktheidsrisico in het kader van de kredietovereenkomst uit te leggen en het risico te vertalen in een correct advies over de aan het krediet gekoppelde arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Artikel 4

De personen zijn in staat met betrekking tot het beheer en mutatie van de overeenkomst inzake consumptief krediet:

- f. op grond van signalen of periodieke revisie in te schatten of aanpassing van het krediet wenselijk is zodat de verstrekking ook op langere termijn passend is;

- g. de belangrijkste begrippen uit het kredietbeheer toe te lichten zodat in voorkomende gevallen de consument hierover kan worden geïnformeerd;
- h. in een situatie van extra aflossing op basis van de beschikbare gegevens de renterestitutie en administratiekosten voor de consument te berekenen;
- i. de consument duidelijk te maken hoe en wanneer verdragingsrente in rekening wordt gebracht; en
- j. de consument te informeren over de mogelijke consequenties van non-betaling.

Bijlage 2.3 Schadeverzekeringen

Artikel 1

Voor de vaststelling van de vakbekwaamheid als bedoeld in art. 5 lid 1 van de beleidsregel (artikel 4:9 lid 2 Wft) gelden met betrekking tot schadeverzekeringen de eindtermen genoemd in de artikelen 2 tot en met 5 van deze bijlage.

Artikel 2

De personen zijn in staat met betrekking tot schadeverzekeringen inzake bezit, verkeer, transport, aansprakelijkheid en rechtsbijstand, inkomen en arbeidsongeschiktheid en gezondheid en zorg, hierna te noemen: “de schadeverzekeringen”:

- f. de behoefte en risico's te inventariseren en te interpreteren ten behoeve van de advisering van de cliënt;
- g. de preventiemaatregelen te inventariseren en te interpreteren ten behoeve van de advisering van de cliënt;
- h. de mogelijke preventiemaatregelen te verduidelijken, ten behoeve van de advisering van de cliënt;
- i. de meest geschikte verzekeringsvoorwaarden te selecteren ten behoeve van de advisering van de cliënt; en
- j. de geselecteerde verzekeringsvoorwaarden voor te vergelijken ten behoeve van de advisering van de cliënt.

Artikel 3

De personen zijn in staat met betrekking tot het bemiddelen in en adviseren over de schadeverzekeringen:

- f. de mogelijke risico's en verzekeringsvormen te verduidelijken;
- g. de premie te berekenen met behulp van de beschikbare informatie;
- h. met de cliënt op correcte wijze een aanvraagformulier in te vullen;
- i. een ingevuld aanvraagformulier op juistheid te controleren; en
- j. op correcte wijze een aanvraag te verzenden.

Artikel 4

De personen zijn in staat met betrekking tot het beheer en de mutatie van de overeenkomst inzake de schadeverzekeringen:

- e. de cliënt tijdig te informeren over de acceptatiebeslissingen deze, en overige informatie vast te leggen;
- f. de polisdocumenten en overige informatie op juistheid te controleren, te verzenden aan de cliënt en vast te leggen;
- g. het advies te wijzigen, om aan te sluiten bij de gewijzigde persoonlijke situatie van de cliënt; en
- h. de gewenste wijzigingen op een bestaande schadeverzekering te verzenden aan de verzekeraar en deze na acceptatie en ontvangst op juistheid te controleren en vast te leggen.

Artikel 5

De personen zijn in staat met betrekking tot schadeverzekeringen bij een mogelijke aanspraak/vordering:

- h. de cliënt te adviseren en diens belangen te bewaken in de contacten met de verzekeraar;
- i. de cliënt te informeren over de mogelijke aanspraak op vergoeding en de benodigde gegevens te verwerken om;
- j. eventueel een onafhankelijke deskundige in te schakelen;
- k. eventuele gedekte en niet-gedekte aanspraken te verduidelijken aan de cliënt;
- l. met de cliënt op correcte wijze een meldingsformulier in te vullen;
- m. een ingevuld meldingsformulier op juistheid te controleren; en
- n. op correcte wijze het meldingsformulier en overige informatie te verzenden aan de verzekeraar.

Bijlage 2.4 Schema

Onderstaand volgt het schematisch overzicht van de opleidingseisen.

Diploma	Instelling	Eindtermen	Bijlage beleidsregel
Algemeen			
Oriëntatie financiële instellingen	NIBE-SVV	Onderdeel 1 van bijlage B*	Bijlage 2.1
Algemene opleiding bankbedrijf	NIBE-SVV	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Oriëntatie bankbedrijf	NIBE-SVV	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Inleiding verzekeringsbedrijf	SEA/SEFD	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Basiscursus intermediair	SEA/SEFD	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
A-Algemeen	SEA/SEFD	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Financiële planning (IFAP1 en IFAP 2)	NIBE-SVV	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
FFP diploma en aansluitende ononderbroken FFP PE	FFP	Onderdeel 1 van bijlage B	Bijlage 2.1
Consumptief krediet			
Consumentenkrediet	NIBE-SVV	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.2
Financiering	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.2
FFP diploma en aansluitende ononderbroken FFP PE	FFP	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1. en 2.2
Financiële planning (IFAP1 en I FAP2)	NIBE-SVV	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1. en 2.2
Consumptief krediet	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.2
Consumentenkrediet	Innovam	Onderdelen 1 en 3 van bijlage B	Bijlagen 2.1. en 2.2
Schadeverzekeringen			
Assurantiebemiddeling B	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3
Erkend assurantieagent (B)	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1. en 2.3
Assurantiebemiddeling A	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3
Verklaring bedoeld in artikel 4 lid 8 (tweede volzin) Wet assurantiebemiddeling	Sociaal Economische Raad	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3
A-modules: Algemeen, Brand, Transport en Varia	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3
Branchediploma's: Brand, Transport, M&S en Varia	SEA/SEFD	Onderdelen 1 en 4 van bijlage B	Bijlagen 2.1 en 2.3

* Hier zijn alleen de opleidingen vermeld, die voor de kredietbanken van belang zijn. Bijlage B verwijst naar de bijlage bij het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen.

Beleidsregel 4 Klantprofiel
(artikel 4:15 Wft en artikel 32 BGfo)

Artikel 1 Definitie

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

Wft : Wet op het financieel toezicht

Artikel 2 Klantprofiel

De kredietbank die een cliënt adviseert, bewaart, voorzover de advisering leidt tot het aangaan van een overeenkomst inzake het aanbevolen product, de informatie die de kredietbank overeenkomstig art. 4:23 lid 1 sub a Wft heeft ingewonnen, alsmede de gegevens betreffende het verkochte financiële product, gedurende tenminste één jaar vanaf het moment van advisering.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d. 29 november 2007 te Enschede.

KLANTPROFIEL

Algemeen deel

Naam :
Adres :
Postcode :
Woonplaats :
Burgerlijke staat : gehuwd in gemeenschap van goederen
gehuwd op huwelijkse voorwaarden
geregistreerd partnerschap
samenlevend met samenlevingscontract
samenlevend zonder samenlevingscontract
alleenstaand

Arbeidsrelatie : arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht
onbepaalde tijd
bepaalde tijd
aanstellingsovereenkomst
onbepaalde tijd
bepaalde tijd
zelfstandig

Inkomen : € (netto maandinkomen)
Vermogen : ja
(verklaring van de aard van het vermogen bijvoegen)
nee

Lopende financiële producten: : doorlopend krediet
persoonlijke lening
hypothecair krediet
saneringskrediet
budgetbeheerrekening
verzekeringen
andere financiële verplichtingen
(overzicht bijvoegen)

Financiële lasten: : € (bedrag van de totale maandelijkse aflossingverplichtingen)

Bijzonder deel krediet

Kennis van de cliënt met betrekking tot het financiële product:

Ervaring van de cliënt met betrekking tot het financiële product:

Doelstellingen van de cliënt:

Beleidsregel 6 Informatievoorziening
(artikel 4:22 Wft en artikel 49 BGfo)

Artikel 1 Definities

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

BGfo : Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft;

Wft : Wet op het financieel toezicht.

Artikel 2 Algemeen

1. De kredietbank verstrekt, voor zover van toepassing, de krachtens afdeling 8.1 BGfo (beleidsregels 7 en 8) en de artikelen 4:72 lid 1 en 4:73 lid 1 Wft aan de cliënt te verstrekken informatie schriftelijk, tenzij in afdeling 8.1 BGfo anders wordt bepaald.
2. De kredietbank die bemiddelt in verzekeringen verstrekt de krachtens artikel 4:73 Wft aan de cliënt te verstrekken informatie schriftelijk, tenzij hiervan in afdeling 8.1 BGfo wordt afgeweken.
3. De kredietbank kan de informatie via een andere duurzame drager verstrekken, indien de kredietbank zich ervan heeft vergewist dat de cliënt over de benodigde middelen beschikt om kennis te nemen van de aldus te verstrekken informatie.

Artikel 3 Nederlandse taal

1. De kredietbank verstrekt de informatie als bedoeld in art. 2 lid 1 en lid 2 in de Nederlandse taal.
2. De informatie kan in een andere taal worden verstrekt, indien:
 - a. de cliënt daarom verzoekt en de kredietbank hiermee heeft ingestemd;
 - b. partijen een keuze hebben gemaakt voor de toepasselijkheid van het recht van een andere staat op de overeenkomst inzake een financieel product.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d. 29 november 2007.

Beleidsregel 7 Onverplichte precontractuele informatievoorziening (artikel 4:22 Wft en artikel 53 BGfo)

Artikel 1 Reclame uiting inzake krediet

De kredietbank die in een reclame-uiting over krediet, anders dan via de televisie of de radio, informatie verstrekt over een effectief kredietvergoedingspercentage of een maandlast van een krediet, verstrekt daarbij naast het effectief kredietvergoedingspercentage en de maandlast, tevens informatie over:

- a. de voor de berekening van dat percentage en die maandlast gehanteerde kredietsom of kredietlimiet;
- b. de voor de berekening van dat percentage en die maandlast gehanteerde looptijd of theoretische looptijd;
- c. de voor de berekening van dat percentage en die maandlast gehanteerde totale prijs van het krediet;
- d. het feit dat het een krediet, zijnde een aflopend krediet of een doorlopend krediet betreft; en
- e. indien van toepassing, de om in aanmerking te komen voor het aangeboden krediet af te sluiten verzekeringen en ten behoeve van de kredietbank te vestigen zekerheidsrechten.

Artikel 2 Reclame-uiting inzake krediet via televisie of radio

De kredietbank die in een reclame-uiting over krediet via de televisie of de radio informatie verstrekt over een effectief kredietvergoedingspercentage dan wel een maandlast van een krediet in combinatie met een kredietsom of kredietlimiet, verstrekt:

- a. in die reclame-uiting informatie over de voor de berekening van dat percentage of die maandlast gehanteerde totale prijs van het krediet en de voor de berekening van dat percentage of die maandlast gehanteerde kredietsom of kredietlimiet; en
- b. op enig ander moment voorafgaand aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake het krediet waarop de reclame-uiting betrekking heeft, naast het effectief kredietvergoedingspercentage, de maandlast, de voor de berekening van dat percentage en die maandlast gehanteerde kredietsom of kredietlimiet en de voor de berekening van dat percentage en die maandlast gehanteerde totale prijs van het krediet, informatie over:
 1. de voor de berekening van dat percentage en die maandlast gehanteerde looptijd of de theoretische looptijd;
 2. het feit dat het een krediet, zijnde een aflopend krediet of een doorlopend krediet betreft; en
 3. indien van toepassing, de om in aanmerking te komen voor het aangeboden krediet af te sluiten verzekeringen en ten behoeve van de kredietbank te vestigen zekerheidsrechten.

Artikel 3 Maandlast

1. In een reclame-uiting over consumptief krediet wordt de in artikel 1 en artikel 2 bedoelde maandlast, in geval van een doorlopend krediet, niet lager weergegeven dan 2% van de betrokken kredietlimiet of, ingeval van een niet doorlopend krediet, niet lager weergegeven dan 2% van de betrokken kredietsom.
2. Als maandlast als bedoeld in deze beleidsregel wordt in de reclame-uiting de gewogen gemiddelde maandlast die op het krediet van toepassing is of, indien het krediet aflossingsvrij is of een aflossingsvrije periode kent, de aflossingsvrije maandlast en de bij die aflossing te betalen maandlast genoemd.

Artikel 4 Weergave informatie

De kredietbank geeft de in aanhef en in de onderdelen a tot en met c van artikel 1 bedoelde informatie en de in onderdeel b aanhef en onder 1 van artikel 2 bedoelde informatie en, indien van toepassing, de informatie bedoeld in artikel 3 lid 2 en 6, indien deze wordt verstrekt in een reclame-uiting over krediet anders dan via de televisie of radio, gecombineerd weer in een tabel waarin geen andere informatie wordt opgenomen.

Artikel 5 Reclame aan te schaffen goederen

De kredietbank die in een reclame-uiting over krediet reclame maakt voor met het krediet aan te schaffen goederen of diensten, verstrekt daarbij tevens informatie over het effectief kredietvergoedingspercentage.

Artikel 6 Effectief kredietvergoedingspercentage of kredietvergoeding voor bepaalde duur

De kredietbank die in een reclame-uiting over krediet informatie verstrekt over een effectief kredietvergoedingspercentage of over een kredietvergoeding die voor een beperkte duur geldt, dan wel in een reclame-uiting over krediet informatie verstrekt over een variabele kredietvergoeding die voor een beperkte duur afwijkt van de variabele kredietvergoeding die op het moment van het doen van de reclame-uiting geldt voor overeenkomsten inzake krediet van gelijke soort, omvang en duur:

- a. verstrekt daarbij tevens informatie over de periode waarin het aangeboden effectief kredietvergoedingspercentage of de kredietvergoeding geldt;
- b. verstrekt daarbij tevens informatie over de hoogte van het effectieve kredietvergoedingspercentage of de kredietvergoeding na afloop van deze periode en, indien de hoogte van het effectief kredietvergoedingspercentage of de kredietvergoeding variabel is, over de op het moment van het doen van de reclame-uiting geldende variabele kredietvergoeding voor overeenkomsten over krediet van gelijke soort, omvang en duur; en
- c. baseert de overige op grond van artikel 1 en artikel 2 te verstrekken informatie over de kenmerken van het krediet op het effectieve kredietvergoedingspercentage of op de kredietvergoeding na afloop van deze periode, met dien verstande dat de informatie over de totale prijs van het krediet wordt gebaseerd op de gehele looptijd van het krediet.

Artikel 7 Hoogte kredietvergoeding

De kredietbank die in een reclame-uiting over krediet informatie verstrekt over de hoogte van de kredietvergoeding, verstrekt daarbij tevens informatie over het effectief kredietvergoedingspercentage.

Artikel 8 Korting effectief kredietvergoedingspercentage of kredietvergoeding

De kredietbank die in een reclame-uiting over krediet informatie verstrekt over de hoogte van een korting op het effectief kredietvergoedingspercentage of op een kredietvergoeding, verstrekt daarbij tevens informatie over het effectief kredietvergoedingspercentage dan wel de kredietvergoeding waar de korting op van toepassing is.

Artikel 9 Aanduiding effectief kredietvergoedingspercentage

De kredietbank die in een reclame-uiting inzake krediet informatie verstrekt over het effectief kredietvergoedingspercentage, duidt deze aan als "effectieve rente op jaarbasis".

Artikel 10 Verboden vermeldingen

De kredietbank:

- a. neemt in een reclame-uiting over krediet geen mededelingen op aangaande de termijn waarbinnen of het tijdstip waarop over een kredietaanvraag wordt beslist, de overeenkomst inzake krediet tot stand kan komen of de cliënt over het krediet kan beschikken;
- b. brengt in de reclame-uiting over krediet niet tot uitdrukking dat lopende overeenkomsten inzake krediet bij de beoordeling van een kredietaanvraag geen of een ondergeschikte rol spelen; en
- c. geeft in een reclame-uiting over krediet geen kenmerken van het krediet weer waarin fiscale voordelen zijn verwerkt.

Artikel 11 Kredietprospectus

De kredietbank die in een reclame-uiting informatie verstrekt over een krediet, verstrekt daarbij tevens informatie over de verkrijgbaarheid van de kredietprospectus als bedoeld in artikel 4:33 lid 1 Wft en artikel 4 en volgende van de Beleidsregel Verplichte Contractuele Informatie (Beleidsregel 8).

Artikel 12 Kenmerken krediet

De kredietbank die in een reclame-uiting informatie verstrekt over de kenmerken van het krediet als bedoeld in artikel 1 en artikel 2 aanhef en sub b, aanhef en onder 1, verstrekt deze informatie in overeenstemming met de artikelen 3 en 4 van deze beleidsregel.

Artikel 13 Uitzondering

Artikel 2 lid 1 en lid 2 van de Beleidsregel Informatieverstrekking is niet van toepassing op het verstrekken van informatie in een reclame-uiting als bedoeld in deze beleidsregel.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d. 29 november 2007 te Enschede.

Beleidsregel 8 Verplichte precontractuele informatievoorziening (artikelen 4:20, 4:22 en 4:33 Wft en de artikelen 57, 61 en artikel 112 BGfo)

Artikel 1 Definities

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

Besluit : Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen;

Wck : Wet op het consumentenkrediet;

Wft : Wet op het financieel toezicht.

Artikel 2 Algemeen

1. De kredietbank verstrekt voorafgaand aan het adviseren of de totstandkoming van een overeenkomst inzake een financieel product de cliënt informatie voorzover dit redelijkerwijs relevant is voor een adequate beoordeling van die dienst of het product.
2. De kredietbank verstrekt de cliënt voorafgaand aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een financieel product of financiële dienst tenminste de volgende informatie:
 - a. zijn naam en adres en, indien de kredietbank een rechtspersoon is, de statutaire naam en handelsnaam of handelsnamen;
 - b. de aard van zijn financiële dienstverlening;
 - c. de interne klachtenprocedure, bedoeld in artikel 70 van het Bankreglement en de erkende geschilleninstantie waarbij de kredietbank is aangesloten;
 - d. het toezicht door het Bestuur van de Stadsban Oost Nederland.
3. In afwijking van artikel 2 lid 1 en lid 2 kan de informatie bedoeld in het eerste lid en de in artikel 4:73 lid 1 Wft d op verzoek van de cliënt mondeling worden verstrekt, indien het financiële product een verzekering is en onmiddellijke dekking noodzakelijk is.
4. De kredietbank die bemiddelt inzake verzekeringen verstrekt de informatie tevens onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst, overeenkomstig artikel 2 lid 1 en 2 van de Beleidsregel Informatievoorziening, aan de cliënt.

Artikel 3 Kredietbank als bemiddelaar in schadeverzekeringen

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 2 verstrekt de kredietbank als bemiddelaar in schadeverzekeringen een cliënt voorafgaand aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een schadeverzekering, voorzover van toepassing, tenminste de volgende informatie over de verzekeraar:
 - a. zijn rechtsvorm;
 - b. het recht dat op de overeenkomst van toepassing is, of de door de verzekeraar voorgestelde rechtskeuze;
 - c. de naam en het adres van de schade-afhandelaar, bedoeld in artikel 4:71 lid 1 sub e Wft.
2. De in het eerste lid bedoelde informatie kan onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst worden verstrekt, of uiterlijk tegelijk met het afgeven van de polis, indien de cliënt het recht heeft zonder boete verschuldigd te zijn en zonder opgaaf van redenen de overeenkomst binnen 14 kalenderdagen na de dag waarop hij de informatie heeft ontvangen te ontbinden en de cliënt geïnformeerd is over de wijze waarop hij gebruik kan maken van dat recht.
3. De kredietbank en de verzekeraar kunnen overeenkomen, dat de verzekeraar zelf aan de verplichtingen van lid 1 van dit artikel en artikel 2 lid 1 voldoet.

Artikel 4 De kredietprospectus: algemeen

1. De kredietbank die over een website beschikt, heeft een kredietprospectus beschikbaar op zijn website en verstrekt onverwijld kosteloos een kredietprospectus op verzoek van de cliënt.
2. De kredietbank die niet over een website beschikt, verstrekt kosteloos een kredietprospectus aan de cliënt voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake krediet.
3. Lid 1 en 2 zijn niet van toepassing op hypothecair krediet.

Artikel 5 De kredietprospectus: inhoud

In de kredietprospectus worden de volgende gegevens opgenomen:

- a. een beschrijving van de bij een kredietaanvraag te volgen procedure;
- b. een globale beschrijving van de criteria die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de kredietwaardigheid van de cliënt, waarin tenminste twee representatieve voorbeelden van toepassing van die criteria zijn opgenomen;

- c. de vermelding van:
 - 1. het feit dat de kredietbank deelneemt aan een stelsel van kredietregistratie;
 - 2. de naam en plaats van vestiging van de instelling die dat stelsel in stand houdt; en
 - 3. het doel en de werkwijze van dat stelsel, waaruit in ieder geval blijkt in welke gevallen gegevens betreffende de kredietwaardigheid van de cliënt door de kredietbank kunnen worden opgevraagd, en dat gegevens met betrekking tot een verleend krediet door de kredietbank worden verstrekt aan en worden geregistreerd door de instelling die dat stelsel in stand houdt;
- d. zodanige aanduidingen of omschrijvingen van het aangeboden krediet, dat daaruit duidelijk blijkt of het een doorlopend krediet of een ander krediet betreft;
- e. een beschrijving van de algemene voorwaarden waaronder de kredietbank bereid is overeenkomsten inzake krediet aan te gaan, waaronder in ieder geval, indien van toepassing, de voorwaarden inzake:
 - 1. ten behoeve van de kredietbank te vestigen zekerheidsrechten;
 - 2. vervroegde opeisbaarheid van het door de cliënt verschuldigde; en
 - 3. de bevoegdheid van de cliënt tot volledige of gedeeltelijk vervroegde aflossing;
- f. indien de cliënt zich bij de totstandkoming van een overeenkomst inzake krediet verplicht tot het aangaan van een andere overeenkomst:
 - 1. een beschrijving van het daartoe strekkende beding; en
 - 2. de vermelding dat de cliënt het recht heeft te bepalen met welke wederpartij die andere overeenkomst zal worden aangegaan, tenzij artikel 33 onderdeel b onder 1° Wck niet op het krediet van toepassing is;
- g. de vermelding dat de cliënt eerst na ingebrekestelling een vergoeding verschuldigd wordt indien hij nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling, tenzij artikel 34 onderdeel b Wck niet op het krediet van toepassing is; en
- h. een toelichting met betrekking tot de op grond van artikel 9 Beleidsregel Onverplichte Precontractuele Informatie te bezigen aanduiding in de volgende bewoordingen: "De effectieve rente op jaarbasis is de prijsaanduiding van het krediet. Hierin komen alle kosten van het krediet tot uitdrukking".

Artikel 6 Uitzondering

Artikel 5 sub f, aanhef en onder 2, is niet van toepassing op een beding als bedoeld in artikel 33 onderdeel b onder 2° Wck.

Artikel 7 Bijzondere bepalingen doorlopend krediet

De kredietbank neemt in de kredietprospectus betreffende doorlopend krediet tevens de volgende gegevens op:

- a. vier representatieve kredietlimieten met daarbij de overige kenmerken van het krediet als bedoeld in artikel 1 en artikel 2 van de Beleidsregel Onverplichte Precontractuele Informatieverstrekking (beleidsregel 7);
- b. de uitgangspunten bij de berekening van de theoretische looptijd (beleidsregel 9);
- c. indien van toepassing, de hoogte van de vergoeding die verschuldigd wordt indien de cliënt, na ingebrekestelling, nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling; en
- d. indien van toepassing, de hoogte van de vergoeding die verschuldigd wordt indien de cliënt vervroegd aflost.

Artikel 8 Bijzondere bepalingen niet doorlopend krediet

De kredietbank neemt in de kredietprospectus betreffende niet doorlopend krediet tevens de volgende gegevens op:

- a. vier representatieve kredietsommen met daarbij de overige kenmerken van het krediet bedoeld in artikel 1 en artikel 2 van de Beleidsregel Onverplichte Precontractuele Informatieverstrekking (beleidsregel 7);
- b. tenminste één voorbeeld van een berekening waaruit blijkt op welke wijze met behulp van de kredietsom, de maandlast en de looptijd het bedrag kan worden bepaald van het totaal aan kredietvergoeding dat de cliënt verschuldigd is bij een regelmatige afwikkeling van de overeenkomst;
- c. indien van toepassing, de hoogte van de vergoeding die verschuldigd wordt indien de cliënt, na ingebrekestelling, nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling; en

- d. indien van toepassing, de hoogte van de vergoeding die verschuldigd wordt indien de cliënt vervroegd aflost, en tenminste één voorbeeld van een berekening waaruit blijkt op welke wijze het bedrag van deze vergoeding wordt bepaald.

Artikel 9 Beperking informatie

De prospectus bevat geen informatie over andere onderwerpen dan bedoeld in de artikelen 5, 7 en 8.

Artikel 10 Aanvullende regels

De AFM kan nadere regels stellen met betrekking tot de wijze van verstrekking van de informatie bedoeld in de artikelen 5, 7 en 8.

Artikel 11 Verstrekking

Artikel 2 lid 1 en 3 van de Beleidsregel Informatievoorziening is van overeenkomstige toepassing.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d. 29 november 2007 te Enschede.

Beleidsregel 10 Informatieverstrekking inzake overeenkomst op afstand (artikelen 4:20 Wft, 4:28 Wft en 4:29 Wft, artikelen 77, 78, 79 en 80 BGf0)

Artikel 1 Definities

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

Besluit : Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen;

Wbp : Wet bescherming persoonsgegevens;

Wft : Wet op het financieel toezicht.

Artikel 2 Informatieplicht

1. De kredietbank verstrekt voorafgaand aan het adviseren of de totstandkoming van een overeenkomst op afstand inzake een financieel product aan de cliënt informatie voorzover dit redelijkerwijs relevant is voor een adequate beoordeling van het product.
2. De kredietbank verstrekt gedurende de looptijd van een overeenkomst inzake een financieel product of financiële dienst de cliënt tijdig informatie over wezenlijke wijzigingen in de informatie bedoeld in lid 1, voorzover deze wijzigingen redelijkerwijs relevant zijn voor de cliënt.
3. De kredietbank verstrekt de cliënt instructies over de wijze waarop hij/zij zijn recht als bedoeld in artikel 2 lid 1 kan uitoefenen.

Artikel 3 Ontbinding overeenkomst op afstand

1. Een cliënt kan een overeenkomst op afstand zonder boete verschuldigd te zijn en zonder opgaaf van redenen ontbinden gedurende 14 kalenderdagen vanaf de dag waarop de informatie die de kredietbank hem/haar op grond van artikel 2 lid 1 dient te verstrekken, door hem/haar is ontvangen.
2. Indien de cliënt gebruik wil maken van het in het voorgaande lid bedoelde recht, geeft hij/zij daarvan voor het verstrijken van de in dat lid bedoelde termijn, kennis aan de kredietbank volgens de instructies die hem/haar hierover overeenkomstig artikel 2 lid 3 zijn gegeven.
3. De kennisgeving van de cliënt wordt als tijdig aangemerkt indien zij schriftelijk of op een voor de kredietbank beschikbare en toegankelijke duurzame drager is verzonden voor het verstrijken van de termijn.
4. Lid 1 en lid 2 zijn niet van toepassing op:
 - a. overeenkomsten die op uitdrukkelijk verzoek van de cliënt volledig zijn uitgevoerd voordat de cliënt gebruik maakt van het in lid 1 en lid 2 bedoelde recht;
 - b. overeenkomsten inzake krediet waarbij hypothecaire zekerheid wordt gesteld.

Artikel 4 Uitvoering overeenkomst op afstand

1. De kredietbank maakt pas een begin met de uitvoering van een overeenkomst op afstand na toestemming van de cliënt.
2. Indien de cliënt gebruik maakt van zijn recht als bedoeld in artikel 3 lid 1 kan de kredietbank uitsluitend een vergoeding vragen voor het financiële product dat ter uitvoering van de overeenkomst op afstand is geleverd. Deze vergoeding is:
 - a. niet hoger dan een bedrag dat evenredig is aan de verhouding tussen het al geleverde product en de volledige uitvoering van de overeenkomst op afstand; en
 - b. in geen geval zo hoog dat deze als een boete kan worden opgevat.
3. De kredietbank kan slechts betaling van de in het tweede lid bedoelde vergoeding verlangen indien zij:
 - a. kan aantonen dat de cliënt overeenkomstig artikel 2 lid 1 is geïnformeerd over de in het tweede lid bedoelde vergoeding; en
 - b. op uitdrukkelijk verzoek van de cliënt met de uitvoering van de overeenkomst is begonnen voor het verstrijken van de in artikel 3 lid 1 bedoelde termijn.
4. Indien de cliënt gebruik maakt van het in artikel 3 lid 1 bedoelde recht, betaalt de kredietbank de cliënt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 30 kalenderdagen na dat zij de kennisgeving van de ontbinding heeft ontvangen, al hetgeen de kredietbank op grond van de overeenkomst op afstand van de cliënt ontvangen heeft terug, verminderd met het in lid 2 bedoelde bedrag.
5. Indien de cliënt gebruik maakt van het in artikel 3 lid 1 bedoelde recht, geeft hij de kredietbank zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 30 kalenderdagen nadat hij/zij de kennisgeving van ontbinding heeft verzonden, alle geldbedragen terug die hij/zij van de kredietbank op grond van de overeenkomst tot afstand heeft ontvangen.

Artikel 5 Dwingend recht

Van de artikelen 3 en 4 kan niet ten nadele van de cliënt worden afgeweken.

Artikel 6 Informatieverstrekking overeenkomst op afstand

In afwijking van de Beleidsregel Verplichte Precontractuele Informatieverstrekking en onverminderd artikel 3 van deze beleidsregel verstrekt de kredietbank een cliënt voorafgaand aan de totstandkoming van een overeenkomst op afstand, voorzover van toepassing, tenminste de volgende informatie:

- a. zijn naam en adres en, indien de kredietbank een rechtspersoon is, de statutaire naam en handelsnaam of handelsnamen;
- b. de aard van de financiële dienstverlening;
- c. zijn interne klachtenprocedure, bedoeld in artikel 70 van het Bankreglement en de erkende geschilleninstantie waarbij de kredietbank is aangesloten;
- d. het toezicht door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland;
- e. indien van toepassing, de naam van de Kamer van Koophandel en Fabrieken in het handelsregister waarvan de kredietbank is ingeschreven en het nummer van de inschrijving;
- f. de belangrijkste kenmerken van het financiële product;
- g. de risico's die met het financiële product samenhangen;
- h. de totale kosten, of, wanneer de exacte kosten niet kunnen worden genoemd, de grondslag voor de berekening van de kosten, zodat de cliënt de kosten kan verifiëren;
- i. de omstandigheid dat de cliënt andere bedragen verschuldigd kan zijn die niet via de kredietbank worden betaald of door de kredietbank worden opgelegd;
- j. de extra kosten voor het gebruik van een techniek voor communicatie op afstand;
- k. de wijze van betaling door de cliënt en de wijze van uitvoering van de overeenkomst op afstand;
- l. de beperkingen in de geldigheidsduur van de verstrekte informatie;
- m. de minimale looptijd van de overeenkomst op afstand;
- n. het contractuele recht op tussentijdse beëindiging van de overeenkomst op afstand en de eventuele boete verbonden aan de uitoefening van dat recht;
- o. het feit dat het in artikel 3 lid 1 bedoelde recht, wel of niet van toepassing is, de duur van en de voorwaarden voor de uitoefening van dat recht, met inbegrip van informatie over het bedrag dat de cliënt gehouden kan zijn te betalen, de gevolgen van niet-uitoefening van dat recht en de wijze waarop dat recht kan worden uitgeoefend;
- p. de taal of talen waarin de algemene en bijzondere voorwaarden van de overeenkomst op afstand en de in dit artikel bedoelde informatie worden verstrekt, alsmede de taal of talen waarin de kredietbank zal communiceren gedurende de looptijd van de overeenkomst op afstand;
- q. het op de totstandbrenging van betrekkingen met de cliënt voorafgaand aan de totstandkoming van de overeenkomst op afstand toe te passen recht, het op die overeenkomst toe te passen recht en de bevoegde rechter; en
- r. de overige algemene en bijzondere voorwaarden van de overeenkomst op afstand.

Artikel 7 *Gebruikmaking techniek communicatie op afstand*

1. Indien een overeenkomst op afstand op verzoek van de cliënt tot stand is gekomen met gebruikmaking van een techniek voor communicatie op afstand waarmee de in artikel 6 bedoelde informatie niet schriftelijk of via een andere duurzame drager als bedoeld in artikel 2 lid 3 van de Beleidsregel Informatieverstrekking, voorafgaand aan de totstandkoming van de overeenkomst kan worden verstrekt, kan de kredietbank de informatie onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst op afstand aan de cliënt verstrekken.
2. In afwijking van artikel 6 lid 1, aanhef, verstrekt de kredietbank als bemiddelaar in schadeverzekeringen een cliënt de in dat artikel bedoelde informatie uiterlijk tegelijk met het afgeven van de polis.

Artikel 8 Ongevraagde oproepen per telefoon

1. De kredietbank deelt aan een cliënt bij het gebruik van de telefoon voor het doen van ongevraagde oproepen ter bevordering van de totstandkoming van een overeenkomst op afstand, aan het begin van elk gesprek duidelijk zijn identiteit en het oogmerk van de oproep mee. In afwijking van artikel 6 kan de kredietbank in dergelijke oproepen, indien de cliënt daarmee uitdrukkelijk instemt, volstaan met het informeren van de cliënt over:
 - a. de identiteit van de persoon die in contact staat met de cliënt en de relatie van deze persoon met de kredietbank;

- b. de belangrijkste kenmerken van het financiële product of de financiële dienst;
 - c. de totale kosten, of, wanneer de exacte kosten niet kunnen worden aangegeven, de grondslag voor de berekening van de kosten, zodat de cliënt de kosten kan verifiëren;
 - d. de omstandigheid dat de cliënt andere bedragen verschuldigd kan zijn die niet via de kredietbank worden betaald of door de kredietbank worden opgelegd;
 - e. de toepasselijkheid van het in artikel 3 lid 1 bedoelde recht, de duur en de voorwaarden voor de uitoefening van dat recht, met inbegrip van informatie over het bedrag dat de cliënt gehouden kan zijn te betalen en de gevolgen van niet-uitoefening van dat recht; en
 - f. de omstandigheid dat op verzoek van de cliënt andere informatie beschikbaar is, waarbij de aard van die informatie aan de cliënt worden medegedeeld.
2. Indien een overeenkomst op afstand tot stand komt via spraaktelefonie, verstrekt de kredietbank de in artikel 6 bedoelde informatie onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst op afstand met de cliënt. Voor zover het een overeenkomst inzake schadeverzekering betreft, is artikel 7 lid 2 van overeenkomstige toepassing.
 3. Artikel 2 lid 1 van de Beleidsregel Informatieverstrekking is niet van toepassing op het verstrekken van informatie als bedoeld in lid 1.

Artikel 9 Automatische oproepsystemen

1. Het gebruik van automatische oproepsystemen zonder menselijke tussenkomst, faxen of elektronische berichten voor het overbrengen van ongevraagde informatie aan een cliënt ter bevordering van de totstandkoming van een overeenkomst op afstand, is uitsluitend toegestaan indien de cliënt daarvoor voorafgaand toestemming heeft verleend, onverminderd het bepaalde in lid 3. Er zijn geen kosten verbonden aan het verlenen van deze toestemming.
2. Het gebruik van andere dan de in het eerste lid genoemde technieken voor communicatie op afstand voor het overbrengen van ongevraagde informatie of het doen van ongevraagde mededelingen aan een cliënt, ter bevordering van een overeenkomst op afstand, is toegestaan, tenzij de desbetreffende cliënt te kennen heeft gegeven dat hij informatie of mededelingen waarbij van deze technieken gebruik wordt gemaakt, niet wenst te ontvangen. Er zijn voor een cliënt geen kosten verbonden aan voorzieningen waarmee wordt voorkomen dat aan een cliënt ongevraagde informatie wordt overgebracht.
3. Een kredietbank die elektronische contactgegevens voor elektronische berichten heeft verkregen in het kader van de verkoop van een financieel product mag deze gegevens gebruiken voor het overbrengen van informatie ter bevordering van de totstandkoming van een overeenkomst op afstand met betrekking tot gelijksoortige financiële producten, indien bij de verkrijging van de contactgegevens aan de cliënt duidelijk en uitdrukkelijk de gelegenheid is geboden om kosteloos en op gemakkelijke wijze verzet aan te tekenen tegen het gebruik van de elektronische contactgegevens, en, indien de cliënt hiervan geen gebruik heeft gemaakt, de cliënt bij elke tot stand gebrachte communicatie de mogelijkheid wordt geboden om onder dezelfde voorwaarden verzet aan te tekenen tegen het verdere gebruik van zijn elektronische contactgegevens. Artikel 41 lid 2 Wbp is van overeenkomstige toepassing. Er zijn geen kosten verbonden aan het aantekenen van verzet tegen het gebruik van elektronische contactgegevens.

Artikel 10 Verplichte informatie

Bij het gebruik van elektronische berichten ter bevordering van de totstandkoming van een overeenkomst op afstand dienen te allen tijde de volgende gegevens te worden vermeld:

- a. de werkelijke identiteit van degene namens wie de communicatie wordt overgebracht;
- b. een geldig postadres of nummer waaraan de ontvanger een verzoek tot beëindiging van dergelijke communicatie kan richten.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d.29 november 2007 te Enschede.

**Beleidsregel 11 Informatieverstrekking gedurende de looptijd van een overeenkomst
(artikel 4:20 Wft en de artikelen 68 en 80 BGfo)**

Artikel 1 Definitie

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

Besluit : Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen;

Wft : Wet op het financieel toezicht.

Artikel 2 Informatieverstrekking gedurende de looptijd van een overeenkomst inzake krediet

1. Gedurende de looptijd van een overeenkomst inzake krediet met een variabele kredietvergoeding informeert de kredietbank de cliënt over elke wijziging van de kredietvergoeding op het eerstvolgende rekeningafschrift, waarbij de kredietbank de cliënt tevens informeert over het gewijzigde effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis.
2. Gedurende de looptijd van een overeenkomst inzake krediet verstrekt de kredietbank de cliënt op zijn verzoek een gespecificeerd overzicht van het uitstaande saldo.
3. De kredietbank kan voor het gespecificeerde overzicht als bedoeld in lid 2 een vergoeding in rekening brengen van ten hoogste het bedrag van de werkelijke kosten.
4. Tot een jaar na de afwikkeling van een overeenkomst inzake krediet verstrekt de kredietbank aan de cliënt op zijn verzoek kosteloos een gespecificeerde afrekening.

Artikel 3 Informatieverstrekking gedurende de looptijd van een overeenkomst op afstand

1. Gedurende de looptijd van de overeenkomst op afstand verstrekt de kredietbank aan de cliënt op zijn verzoek de algemene en bijzondere voorwaarden van de overeenkomst.
2. De cliënt kan het gebruik van een ander middel van communicatie op afstand verlangen, tenzij dat niet met de tot stand gekomen overeenkomst op afstand te verenigen is.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d.29 november 2007
te Enschede.

Beleidsregel 12
(artikel 4:19 lid 2 Wft)

Misleidende informatieverstrekking

Artikel 1 Algemeen

1. De kredietbank verstrekt geen informatie die misleidend is.
2. De informatie van de kredietbank kan misleidend zijn, indien de kredietbank:
 - a. niet transparant is over de kosten;
 - b. niet transparant is over beperkende voorwaarden;
 - c. een misleidende naamgeving voor producten hanteert;
 - d. onverplicht verwijst naar gezaghebbende partijen;
 - e. de informatie onevenwichtig verstrekt.

Artikel 2 Niet transparant over de kosten

Informatie is misleidend door het niet transparant zijn over de kosten, indien:

- a. de indruk wordt gewekt dat er geen kosten voor het product zijn, terwijl de cliënt deze wel betaalt;
- b. de indruk wordt gewekt dat de cliënt geld toe krijgt met het product, terwijl de cliënt slechts een korting op de kosten ontvangt.

Artikel 3 Niet transparant over beperkende voorwaarden

Informatie is misleidend door het niet transparant zijn over de beperkende voorwaarden, indien:

- a. de beperkende voorwaarden om in aanmerking te komen voor een krediet achterwege worden gelaten;
- b. de beperkende voorwaarden verhullend beschreven worden.

Artikel 4 Misleidende vergelijkingen weergeven

Informatie is misleidend indien:

- a. het aangeboden product niet gelijk is aan de producten van andere aanbieders waarmee wordt vergeleken;
- b. het aangeboden product waarmee vergeleken wordt zelden wordt afgesloten.

Artikel 5 Misleidende naamgeving producten

Informatie is misleidend indien de kredietbank een product onder een bepaalde naam verkoopt terwijl met deze naam een heel ander product wordt gesuggereerd.

Artikel 6 Onverplicht verwijzen naar gezaghebbende partijen

Informatie is misleidend indien (onverplicht) verwezen wordt naar een gezaghebbende partij en daaraan een bepaalde zekerheid wordt gekoppeld.

Artikel 7 Onevenwichtige informatieverstrekking

Informatie is misleidend als cliënten worden gewezen op de positieve kenmerken van het product zonder dat de risico's voldoende worden belicht.

Aldus vastgesteld door het Bestuur van de Stadsbank Oost Nederland d.d. 29 november 2007 te Enschede.

Toelichting beleidsregel misleidende informatieverstrekking

Artikel 1

Op grond van artikel 4:19 lid 2 Wft dient de ingevolge de wet te verstrekken informatie feitelijk juist, begrijpelijk en niet misleidend te zijn. Deze hoofdregel is ook vastgelegd in artikel 10 lid 2 van het Bankreglement. In de praktijk is het echter niet eenvoudig vast te stellen of de verstrekte informatie al dan niet misleidend is. De AFM heeft daarom een Leidraad ontwikkeld, waarin de belangrijkste valkuilen voor de praktijk inzake misleidende informatieverstrekking worden benoemd en waarvan voorbeelden worden gegeven. De Leidraad heeft het karakter van een handreiking aan de praktijk en is als zodanig niet gebaseerd op artikel 4:19 lid 2 Wft. De Wft voorziet niet in de mogelijkheid van een Algemene Maatregel van Bestuur op dit punt.

De Leidraad van de AFM is voor de kredietbanken vertaald naar een beleidsregel. De Leidraad gaat uit van situaties waarin sprake kan zijn van misleiding. In de Beleidsregel is gekozen voor het bepalen wanneer de informatie misleidend is. De Beleidsregel gaat dus verder dan de Leidraad. Hiermee wordt voorkomen, dat onduidelijkheid ontstaat over de vraag of bepaalde informatie wel of niet misleidend is.

Artikel 2

Het is van belang, dat de kredietbank transparant is over de kosten die bij de cliënt in rekening worden gebracht. Indien bij de cliënt de suggestie wordt gewekt dat een product “gratis”, “voor niets” of “kosteloos is” terwijl dit niet het geval is, dan is dit misleidend. Ook als de indruk wordt gewekt dat de cliënt geld toe krijgt terwijl het slechts om een korting op de kosten gaat, is dit misleidend.

Artikel 3

Het is voor de cliënt ook van belang of er sprake is van zogenaamde beperkende voorwaarden om voor het product in aanmerking te komen. Als er beperkende voorwaarden gelden om voor het krediet in aanmerking te komen (bijvoorbeeld een beperking van de doelgroep) of beperkende voorwaarden achterwege worden gelaten, is de informatieverstrekking misleidend. Dit geldt ook als de beperkende voorwaarden verhullend worden beschreven en het voor de cliënt niet direct duidelijk is dat er beperkende voorwaarden gelden. Een beperkende voorwaarde kan ook zijn, dat alleen aan mensen die tot het werkgebied van de kredietbank behoren krediet kan worden verstrekt.

Artikel 4

Er kan sprake zijn van misleidende informatieverstrekking als “appels met peren” worden vergeleken. Hiervan is sprake als het aangeboden financieel product niet gelijk is aan de producten van andere aanbieders waarmee wordt vergeleken. Een persoonlijke lening van de kredietbank kan alleen worden vergeleken met een persoonlijke lening van een andere kredietverstrekker, mits het om hetzelfde product gaat. Ook binnen het “product persoonlijke lening” komen nu eenmaal verschillende subproducten voor. Het moet ook gaan om producten die met enige regelmaat worden afgesloten. Het heeft geen zin om een productvergelijking te maken met een financieel product dat zelden wordt aangeboden. Ook een dergelijke vergelijking is al snel misleidend.

Artikel 5

De naam van het product mag niet misleidend zijn. In extremis: een persoonlijke lening mag geen doorlopend krediet worden genoemd als de overeenkomsten alle kenmerken van een persoonlijke lening in zich draagt. Met een bepaald product mag dus geen ander product worden gesuggereerd dan het product dat daadwerkelijk wordt verkocht.

Artikel 6

Het verwijzen naar een gezaghebbende partij als bijvoorbeeld de AFM of De Nederlandsche Bank NV kan bij de cliënt bepaalde verwachtingen wekken en daarmee een bepaald vertrouwen van de financiële onderneming suggereren. Dergelijk verwijzingen zijn misleidend en wekken een vals vertrouwen bij de cliënt. Dergelijke uitlatingen wekken een suggestie van vertrouwen in de financiële onderneming, die volledig misplaatst kan zijn.

Artikel 7

De cliënt kan eenzijdig worden gewezen op de positieve kenmerken van het product zonder dat de risico's voldoende worden belicht. Kredietbanken hebben voornamelijk geen risicovolle producten en aan de kredietverlening is niet meer dan een normaal risico verbonden. Indien in een productbrochure de risico's en negatieve kenmerken van het product worden gemaskeerd door expliciet in te gaan op de positieve kenmerken van een product kan dit misleidend zijn.

TOELICHTING MODEL BANKREGLEMENT 2007

1. Inleiding

1.1 Algemeen

Op 1 januari 2007 zijn de Wet op het financieel toezicht (Wft), het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen (BGfo), de Uitvoeringsregeling Wft (Uft), de Vrijstellingsregeling Wft (Vft) en een aantal andere op de Wft gebaseerde Algemene Maatregelen van Bestuur in werking getreden. De Wet financiële dienstverlening (Wfd) en het Besluit financiële dienstverlening (Bfd) zijn opgegaan in de Wft en het BGfo.

De Wft vormt het slot van de herziening van het toezicht op de financiële marktsector in Nederland. Uitgangspunt van deze herziening was het tot 2002 gehanteerde <<sectoraal model>> om te zetten in een zogenoemd <<functioneel model>>. In dit functionele model wordt het toezicht op de financiële markt langs twee pijlers ingedeeld, te weten het prudentieel toezicht door de Nederlandsche Bank (DNB) en het gedragstoezicht door de Autoriteit Financiële Markten (AFM). Het <<functioneel model>> leidt tot een betere doeltreffendheid, marktgerichtheid en efficiëntie van het toezicht op de financiële sector.

Bij de herinrichting van de toezichtwetgeving heeft de wetgever een aantal doelstellingen nagestreefd, te weten inzichtelijkheid, doelgerichtheid en marktgerichtheid.

De Wft beoogt een helder inzicht te geven in de samenhang en de verschillen tussen de normen die betrekking hebben op de financiële marktsector. Dit geschiedt onder meer door de splitsing in een algemeen deel en bijzondere delen. De Wft bestaat uit de volgende delen:

1. Algemeen Deel;
2. Deel Markttoegang Financiële Ondernemingen;
3. Deel Prudentieel Toezicht Financiële Ondernemingen;
4. Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen;
5. Deel Gedragstoezicht Financiële Markten;

De kredietbanken vallen niet onder het prudentieel toezicht van de DNB of het gedragstoezicht van de AFM. Op de kredietbanken rust wel de verplichting om in hun reglement van bedrijfsvoering aan te geven hoe zij aan bepaalde verplichting uit het Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen voldoen (artikel 4:37 Wft. Het Model Bankreglement vormt een uitwerking van deze verplichting.

1.2 Gedragstoezicht

Financiële producten en diensten vervullen vaak een belangrijke rol in het leven van mensen. Een betaalrekening is steeds meer een voorwaarde om volwaardig deel te kunnen nemen aan het maatschappelijke verkeer en een krediet maakt het mogelijk om nu uitgaven te doen, terwijl men zelf pas op termijn over de middelen zou beschikken. Aan deze producten zijn soms grote risico's verbonden. Tegelijkertijd zijn deze risico's moeilijk te doorgronden, zijn de producten doorgaans geen ervaringsgoederen en zijn aan deze producten soms hoge overstapkosten verbonden. Ook zijn de kenmerken van de dienstverlening zelf niet altijd voldoende transparant en controleerbaar. Daarom zijn er sterke redenen voor (continuering van) het overheidstoezicht op de dienstverlening met betrekking tot deze producten. Dit toezicht wordt geregeld in het Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen.

Bij het gedragstoezicht op de financiële sector gaat het om wettelijke regels die gericht zijn op ordelijke en transparante marktprocessen, zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en zorgvuldige behandeling van cliënten. Aan financiële ondernemingen worden in het Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen eisen gesteld met betrekking tot deskundigheid, betrouwbaarheid en bedrijfsvoering, en verplichtingen opgelegd met betrekking tot adequate informatieverstrekking en een zorgvuldige behandeling van de cliënt.

In het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen worden onder meer de regels uit de Wfd met betrekking tot het aanbieden van, bemiddelen in en adviseren over beleggingsobjecten, verzekeringen, krediet, spaarproducten, betaalproducten, elektronisch geld en het adviseren over effecten, en enkele onderdelen van het Bfd geïntegreerd.

Uitgangspunten Gedragstoezicht

Een groot deel van de regels in het Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen is gericht op de bescherming van de cliënt in zijn relatie met een financiële onderneming. Een belangrijk uitgangspunt ten aanzien van het opstellen van regels terzake is dat de cliënt een eigen verantwoordelijkheid heeft bij de aanschaf van financiële producten. De regelgeving is erop gericht om de cliënt in staat te stellen zich een weloverwogen oordeel te vormen over een bepaald product en een bepaalde vorm van dienstverlening. Een terugkerende eis die aan alle vormen van dienstverlening wordt gesteld is dat de financiële onderneming adequate informatie geeft over zijn producten en diensten. Van de cliënt mag worden verwacht dat hij zich verdiept in deze informatie. Bij het aanbieden van de informatie moet de financiële onderneming uit kunnen gaan van een gemiddelde cliënt.

De vraag is wat in dit verband onder een gemiddelde cliënt moet worden verstaan. Neemt men als uitgangspunt een goedgebouwde cliënt die zich niet verdiept in wat hij koopt en (daardoor) eenvoudig te misleiden is, dan betekent dit dat de eis aan een financiële onderneming om zodanige informatie te verstrekken dat de cliënt zich een adequaat oordeel kan vormen, onuitvoerbaar en zonder betekenis is. Immers, welk type informatie deze cliënt ook krijgt aangeboden, hij zal die niet bestuderen en de waarschuwingen daarin niet lezen. De «goedgebouwde cliënt» als uitgangspunt nemen zou leiden tot een systeem waarbij van de financiële onderneming wordt verlangd dat zij, en niet de cliënt, de afweging maakt of een bepaald product zou moeten worden aangeschaft. Anders gezegd, er zou voor alle financiële producten een adviesplicht ontstaan. Dit zou echter tot een aanzienlijke kostenstijging van alle financiële producten leiden en fundamenteel de verantwoordelijkheden van financiële onderneming en cliënt verkeerd verdelen.

In de Wft geldt als uitgangspunt, dat de gemiddelde cliënt bereid is zich in de aangeboden informatie te verdiepen om aldus na te gaan wat de kenmerken en risico's van een financieel product zijn en om te achterhalen of het product voor hem geschikt is. Bij het opstellen van de informatie mag de financiële onderneming ervan uitgaan dat de cliënt in staat is zijn eigen financiële positie in kaart te brengen. Dit neemt niet weg dat in specifieke gevallen, met name bij complexe producten, van de financiële onderneming mag worden verlangd dat zij aangeeft voor welk type cliënt het product geschikt is (het is dan echter aan de cliënt om zelfstandig te beoordelen welk type cliënt hij is). Dit betekent dat de financiële onderneming bij het opstellen van standaardinformatie een zeker kennisniveau als uitgangspunt mag nemen. Indien overigens een financiële onderneming haar informatieverstrekking specifiek richt op een bepaalde doelgroep, dan kan van haar verwacht worden dat zij haar informatieverstrekking afstemt op het kennisniveau van deze doelgroep.

Van de cliënt die niet in staat is zijn eigen financiële positie in kaart te brengen mag in ieder geval worden verwacht dat hij beseft hiertoe niet in staat te zijn. Het gaat te ver om de financiële onderneming verantwoordelijk te houden voor het gedrag van cliënten die een product aanschaffen waarvan zij, ondanks adequate informatievoorziening, de implicaties niet doorzien. Dergelijke cliënten zullen competente hulp moeten zoeken. Deze kan worden gevonden in het informele circuit (familie en kennissen) of in het professionele circuit (aanbieders, tussenpersonen, adviseurs). Op deze laatste vorm van hulpverlening zijn de regels van het voorstel ter bescherming van de cliënt van toepassing.

De eigen verantwoordelijkheid van de cliënt is beperkter indien de financiële onderneming de cliënt adviseert. In dat geval raadt de financiële onderneming immers de cliënt een specifiek product aan. Bij het geven van advies hoort de verantwoordelijkheid om na te gaan of het product ook bij de cliënt past. De financiële onderneming claimt immers over voldoende deskundigheid te beschikken om deze verantwoordelijkheid waar te maken. Zij zal dan actief bij de cliënt moeten nagaan wat zijn behoefte en financiële positie is en erop moeten toezien dat het product ook bij het profiel van de cliënt aansluit. De cliënt is overigens wel zelf verantwoordelijk voor de beslissing die hij neemt op basis van het advies en is bovendien gehouden om gegevens te verstrekken die nodig of nuttig kunnen zijn voor het advies.

In een enkel geval wordt in het gedragstoezicht een uitzondering gemaakt op deze verdeling van verantwoordelijkheden. Zie bijvoorbeeld artikel 4:24 Wft. Als de dienstverlening van een beleggingsonderneming betrekking heeft op complexe financiële instrumenten, dient deze na te

gaan of de cliënt in staat is om zonder advies gebruik te maken van haar diensten. Zij moet de cliënt een waarschuwing geven indien zij meent dat dit niet het geval is (artikel 4:24 Wft). In hetzelfde artikel is ook de mogelijkheid gecreëerd om andere producten of diensten aan te wijzen waarvoor een financiële onderneming een dergelijke test zou moeten doen alvorens het product of de dienst aan de cliënt mag worden geleverd.

Evenals de Wfd is de Wft gebaseerd op de gedachte, dat het voor de bescherming die een consument geboden wordt in principe niet moet uitmaken via welk distributiekanaal (aanbieder of tussenpersoon) hij een financieel product (distributieconsistentie) aanschafft noch in welke financiële sector (verzekeringen, bancaire producten of effecten) het desbetreffende financiële product zijn oorsprong heeft (cross-sectorconsistentie). Uiteindelijk moet het voor de bescherming van de cliënt niet uitmaken of hij zijn product via een tussenpersoon of rechtstreeks bij een aanbieder koopt. Voor verschil in regulering moet niet de hoedanigheid van de financiële onderneming doorslaggevend zijn, maar de activiteit die door de financiële onderneming wordt verricht. Bijvoorbeeld: adviseert de financiële onderneming of geeft deze alleen informatie? De uitgangspunten van distributie- en cross-sectorconsistentie zijn niet alleen gericht op het creëren van een coherent beschermingsniveau van cliënten. Deze uitgangspunten geven ook invulling aan het speelveld waarop de financiële dienstverleners actief zijn en waarborgen dat dit speelveld zoveel mogelijk <<gelijk>> is en verstoring van de concurrentie zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Al met de invoering van de Wfd zijn bepaalde delen van de Wet op het consumentenkrediet (Wck) komen te vervallen. Van de Wck zijn de hoofdstukken I (met uitzondering van de artikelen 1, 2, 3, eerste lid, 4, eerste en derde lid en 5, tweede lid) II, III en VI tot en met X komen te vervallen. Voor de kredietbanken betekent dit onder meer, dat de verboden van artikel 33 sub d en 40 van de Wck met betrekking tot de nietigheden en de beperkingen ten aanzien van het bedingen van een pandrecht niet van toepassing zijn bij kredietverlening door kredietbanken aan bijstandsgerechtigden en bij het verstrekken van een saneringskrediet. De Wfd en Wft hebben in dit verband geen wijziging willen aanbrengen ten aanzien van het regime geldend onder de Wck.

Bij het opzetten van het nieuwe model voor het bankreglement is uitgegaan van een brede opzet. Het model bankreglement bevat bepalingen ten aanzien van het pandhuiskrediet (Gemeentelijke Kredietbank Den Haag) en bepalingen met betrekking tot het aanbieden van verzekeringen als intermediair (Stadsbank Arnhem). Dit betekent, dat in het nieuwe bankreglement taken en daarmee artikelen zijn opgenomen die niet voor alle kredietbanken van belang zijn. Het bankreglement dient dus naar de lokale situatie van de kredietbank te worden aangepast.

2. Financiële dienstverlening door kredietbanken

Wet financiering decentrale overheden (Wet Fido)

De invoering van de Wet Fido heeft belangrijke gevolgen gehad voor de kredietverlening door kredietbanken die onderdeel zijn van een gemeente of die de publiekrechtelijke rechtsvorm van een gemeenschappelijke regeling hebben. De Wet Fido heeft de grenzen gesteld waarbinnen kredietverlening met gebruik van overheidsgeld kan plaatsvinden. Kredietverlening buiten deze grenzen mag dan vanzelfsprekend niet met overheidsgeld plaatsvinden en daarvoor zou de kredietbank financiering moeten vinden op de geld- en kapitaalmarkt. Als een kredietbank kiest voor kredietverlening buiten de grenzen van de Wet Fido, dan is deze kredietbank verplicht om op grond van de Wft een vergunning aan te vragen

Het Ministerie van Financiën heeft bij de invoering van de Wet Fido de kredietbanken voor het verlies van de commerciële portefeuille gecompenseerd onder de voorwaarde dat afgezien werd van verdere commerciële kredieten. Naar aanleiding van de aangeboden compensatieregeling hebben alle gemeentelijke kredietbanken, ongeacht hun rechtsvorm, ingestemd met deze compensatieregeling.

Voor het bepalen van de grens van de kredietverlening door kredietbanken met overheidsgeld wordt de term <<sociaal krediet>> gehanteerd. In artikel 1 van het bankreglement wordt volstaan met een verwijzing naar de Wet Fido. Tijdens het overleg met het Ministerie van Financiën is bepaald, dat onder <<sociale krediet>> wordt verstaan:

- a. krediet aan kredietnemers met een inkomen tot 130% van het bruto minimumloon;

- b. krediet aan kredietnemers met een beschadigd kredietverleden of met problematische schulden;
- c. krediet aan kredietnemers, die zonder extra zekerheden (zoals een borgstelling) geen krediet kunnen krijgen.

Bij <<kredietnemers met een beschadigd kredietverleden of met problematische schulden>> gaat het om kredietnemers met een achterstandmelding bij Bureau Krediet Registratie te Tiel.

Bij <<kredieten aan kredietnemers, die zonder extra zekerheden geen krediet kunnen krijgen>> wordt het kredietbanken toegestaan om krediet te verstrekken indien:

- sprake is van borgstelling door de overheid of een overheidsinstelling; of
- de kredietnemer een leeftijd heeft van 65 jaar of ouder; of
- de kredietnemer een tijdelijke verblijfsvergunning heeft; of
- de kredietnemer beschikt over een schriftelijke afwijzing voor een gelijke kredietaanvraag bij een financiële instelling met een vergunning op grond van de Wft.

Wet op het financieel toezicht (Wft)

In het kader van het bankreglement moet daarom bijzonder aandacht worden besteed aan de kredietverlening door kredietbanken, omdat hierop, zij het niet voor alle in het bankreglement genoemde kredietvormen, zowel de Wft, de Wck als de Wet Fido van toepassing is.

De Wft bevat naast prudentiële regels zogenaamde gedragsregels voor de financiële dienstverleners. Van financiële dienstverleners wordt verlangd dat zij adequate informatie verschaffen over de door hen aangeboden producten en diensten. Deze informatieverstrekking is een belangrijke hoeksteen van de consumentenbescherming. Door goede informatieverstrekking kan de cliënt worden gewaarschuwd voor de risico's die aan een product verbonden zijn en kan de cliënt de vraag beantwoorden of het product in zijn behoefte voorziet. De beslissing die de cliënt vervolgens neemt, is zijn eigen verantwoordelijkheid. Zie tevens onder 1 onderdeel Uitgangspunten Gedragstoezicht.

Naast informatieverstrekking over het product is het ook van belang dat de cliënt informatie krijgt waarmee hij in staat is om een oordeel te vormen over de financiële dienstverlener. Dit is belangrijk wanneer de cliënt zich, ondanks de aangeboden informatie, geen oordeel kan (of wil) vormen over de financiële producten. In veel gevallen kiest de cliënt er voor zich te laten adviseren door een financiële dienstverlener.

Op de financiële dienstverlener die de cliënt een bepaald product aanbeveelt rust een sterkere zorgplicht dan wanneer hij zijn cliënt informeert. De cliënt mag er in principe op vertrouwen dat hij, door de aanbeveling van de financiële dienstverlener op te volgen, een verstandige beslissing neemt. Om deze reden zijn er naast regels met betrekking tot informatieverstrekking ook adviesregels in de Wft opgenomen. Overigens zal een cliënt wanneer hij wordt geadviseerd, dit advies niet klakkeloos mogen volgen. Enige beoordeling van het advies en de daaraan ten grondslag liggende argumentatie mag van de cliënt wel worden verwacht. Informatieverstrekking en adviesregels zijn in de regel onvoldoende om een oordeel te vormen over de betrouwbaarheid en deskundigheid van een financiële dienstverlener. Door ook de betrouwbaarheid en deskundigheid van de adviseur in het toezicht te betrekken wordt het risico van (on)bewuste verkeerde advisering verkleind.

De kwaliteitskenmerken – deskundigheid, betrouwbaarheid, integriteit en zorgvuldige dienstverlening – zijn voor een belangrijk deel al geborgd in de markt. De Wck droeg tot op bepaalde hoogte bij aan een effectieve bescherming van de cliënt. De Wck borgde deze kwaliteitskenmerken slechts voor een deel. De Wck stelde geen (daadwerkelijke) eisen aan de deskundigheid en betrouwbaarheid en kende een gebrekkig toezichtsinstrumentarium.

Voor de wetgever bestaan er goede redenen om waarborgen in te bouwen dat de consument goed wordt geïnformeerd en geadviseerd door deskundige en betrouwbare financiële dienstverleners. Hierbij is niet alleen de individuele consument, maar ook de economie als geheel gebaat. Het stelsel van wetgeving schoot op belangrijke punten tekort en dit werd onvoldoende gecompenseerd door de bestaande zelfregulering. Alleen via wetgeving, die een bredere scope

en een effectiever publiek toezichtsinstrumentarium kende, kon volgens de wetgever een marktdekkende kwaliteitsborging worden gecreëerd.

Wet op het consumentenkrediet (Wck)

De Wck bevat onder meer regels ten aanzien van de vormvoorschriften die bij het sluiten van kredietovereenkomsten met cliënten in acht moeten worden genomen en de mogelijkheid van het bedingen van zekerheden. Kredietverlening door kredietbanken (persoonlijke lening, doorlopend krediet en saneringskrediet) moet, zij het met bepaalde uitzonderingen, aan de eisen van deze wet voldoen. De Wft brengt hierin geen wijzigingen (zie onderdeel 1). De Wet Fido bepaalt de grenzen waarbinnen kredietverlening door kredietbanken met gebruik van overheidsgelden kan plaatsvinden. Deze wet bevat dus geen bepalingen ten aanzien van de vormvoorschriften met betrekking tot consumptieve kredieten of de zekerheden die door de kredietbank daarbij mogen worden bedongen.

Conclusie

De drie wetten moeten ten aanzien van de kredietverlening door gemeentelijke kredietbanken in onderling verband bezien worden. De kredietbanken dienen aan alle wetten te voldoen. Aan de Wft voor financiële diensten en financiële producten die onder de werking van die wet vallen, aan de Wck voor zover het betreft de voorschriften ten aanzien van de kredietovereenkomst en de te bedingen vergoedingen en aan de Wet Fido voor zover het betrekking heeft op het verstrekken van kredieten met gebruik van overheidsgelden.

De Wft is niet van toepassing op alle financiële diensten, financiële producten en kredietvormen die in het bankreglement zijn opgenomen. De Wft is niet van toepassing op het hypothecaire krediet, onderhoudskrediet, het starterskrediet en het pandhuiskrediet (artikel 1:20 Wft). De verstrekking van onderhoudskredieten en starterskredieten is gebaseerd op gemeentelijke stimuleringsregelingen. Het gemeentelijke pandhuiskrediet wordt geheel beheerst door een afzonderlijke wettelijke regeling, te weten de Pandhuiswet 1910. In het bankreglement zijn wel bepaalde artikelen van het bankreglement van overeenkomstige toepassing verklaard op deze vormen van krediet. Bij de afzonderlijke kredietvormen wordt steeds bepaald of en op welke wijze zij binnen de reikwijdte van de Wet Fido passen.

Het Ministerie van Financiën heeft aangegeven, dat budgetbeheer als onderdeel van het traject van integrale hulpverlening niet onder het toepassingsbereik van de Wft valt. In artikel 40 Wft is hiervoor een vrijstelling opgenomen. Dit geldt dus niet als een budgetbeheerrekening als afzonderlijk commercieel product wordt aangeboden. In dit kader dient men bedacht te zijn op allerlei valkuilen. Zo kunnen commerciële advertenties en het betalen van een vergoeding door de rekeninghouder een indicatie zijn voor commercieel budgetbeheer. In de praktijk wordt budgetbeheer ook als preventief instrument of in het kader van de nazorg ingezet. Er moet dan wel een indicatie zijn, dat zonder dit instrument financiële problemen ontstaan. Het alleen voortzetten van budgetbeheer vanuit het gemak daarvan, wordt al snel als commercieel bestempeld. Ook het bemiddelen in bijvoorbeeld debetkaarten is niet vrijgesteld van de Wft.

Er is voor gekozen om de verplichtingen voor de kredietbanken, zoals de regels met betrekking tot de informatieverstrekking en de verkoop van financiële producten op afstand in beleidsregels uit te werken. Deze beleidsregels zijn vanzelfsprekend gebaseerd op de Wft en BGfo. Reden om dit op deze wijze uit te werken is artikel 4:37 Wft, waarin de kredietbank verplicht wordt om aan te geven op welke wijze bepaalde onderdelen van de Wft en BGfo worden uitgewerkt. De beleidsregels zijn zodanig opgesteld, dat alleen de voor de kredietbanken relevante delen van de Wft en BGfo hierin zijn opgenomen.

3. Artikelsgewijze toelichting

Bij het opstellen van deze toelichting op het bankreglement is besloten om dit artikelsgewijs te doen. Er wordt overigens alleen een nadere toelichting gegeven, indien dit noodzakelijk wordt geacht.

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

3.1 Artikel 1

In artikel 1 van het model bankreglement wordt een omschrijving gegeven van de begrippen die daarin worden gehanteerd. Er is gekozen voor een alfabetische volgorde van verklarende begrippen. Ten aanzien daarvan kunnen nog de volgende aanvullende opmerkingen worden geplaatst.

Algemeen

In de Wft wordt gesproken over de <<consument>> en <<cliënt>> en over <<financiële dienstverlener>>, terwijl in de Wck wordt gesproken over <<kredietnemer>> en <<kredietgever>>. Bij schuldregelende werkzaamheden worden in de Gedragscode Schuldregeling de termen <<schuldenaar>> en <<schuldregelende instelling>> gehanteerd, terwijl in het kader van budgetbeheer wordt gesproken over <<rekeninghouder>> en <<budgetbeheerder>>. Bij budgetbegeleiding wordt gesproken van <<budgetbegeleider>> en <<begeleide>>. Besloten is om de terminologie te hanteren die bij een bepaald (financieel) product hoort en niet in algemene termen te spreken over natuurlijke persoon of consument. Bij de aanvraag voor de verschillende producten is wel de algemene term <<aanvrager>> gehanteerd. In het kader van de bepalingen die hun grondslag vinden in de Wft en het BGfo is besloten de term <<cliënt>> te hanteren, hoewel de Wft deze term alleen gebruikt als aanduiding bij een afnemer van verzekeringen.

Begeleide

Het begrip “begeleide” is in het model bankreglement 2006 geïntroduceerd, omdat leden van de NVVK steeds meer het product budgetbegeleiding in eigen beheer aanbieden.

Beleidsregel

In het model bankreglement wordt in verschillende artikelen gewezen op beleidsregels. Deze beleidsregels vormen een nadere uitwerking van de Wft en het BGfo en maken integraal onderdeel uit van het model bankreglement 2007. In de definitie is uitdrukkelijk bepaald, dat het hier niet om het begrip “beleidsregel” als bedoeld in artikel 1.3 lid 4 van de Algemene wet bestuursrecht gaat.

Bemiddelen

De Stadsbank Arnhem houdt zich bezig met het als bemiddelaar bemiddelen bij de totstandkoming van schadeverzekeringen. De bemiddelaar in financiële diensten en financiële producten valt onder de reikwijdte van de Wft.

Definitie bemiddelen

Bemiddelen dient te worden onderscheiden van aanbieden en adviseren bij financiële diensten en financiële producten. In tegenstelling tot een aanbieder wordt de bemiddelaar geen contractuele wederpartij bij de overeenkomst die door zijn werkzaamheden als tussenpersoon totstandkomt tussen de cliënt en de aanbieder. Om dit verschil duidelijk naar voren te brengen is in de definitie het begrip “tussenpersoon” opgenomen. In het bankreglement is de omschrijving van “bemiddelen” expliciet opgenomen.

Adverteren is veelal de activiteit waarmee een bemiddelaar of aanbieder een verkoopproces start. Bij adverteren richt men zich tot een bepaalde (doel)groep van cliënten, terwijl bemiddelingsactiviteiten zich altijd toespitsen op een specifieke cliënt en één of meer specifieke aanbieders. Het tweede deel van de definitie van bemiddelen betreffende het assisteren bij het beheer en de uitvoering van overeenkomsten betreffende verzekeringen. Bij het assisteren bij het beheer kan gedacht worden aan het innen van premies voor een aanbieder of het bijstaan van de cliënt wanneer deze een beroep doet op de overeenkomst (bijvoorbeeld een schade claimt).

De praktijk laat zien dat financiële instellingen bepaalde specifieke beheersactiviteiten van hun bedrijfsproces uitbesteden aan derden. Hierbij kan worden gedacht aan het uitbesteden aan gerechtsdeurwaarders van incassowerkzaamheden bij achterstallige betalingen bij kredietovereenkomsten. De uitbreiding van het tweede deel van de definitie van bemiddelen naar overeenkomsten betreffende krediet zou er toe leiden dat de instellingen waaraan bedoelde activiteiten worden uitbesteed, over een vergunning moeten beschikken. Omdat dit niet wenselijk is, zijn dergelijke instellingen vrijgesteld van de wet. Op grond van artikel 4:16 lid 1 Wft moet de financiële dienstverlener die werkzaamheden uitbesteedt aan een derde, er wel voor zorgdragen

dat deze derde zich bij de uitvoering van zijn werkzaamheden aan de wet houdt. Voor bijvoorbeeld de debiteurenbeheerder of de deurwaarder geldt op grond van artikel 6 lid 1 sub b Vft geen vergunningplicht.

Definitie aanbieden

Bij aanbieden gaat het om het rechtstreeks of middellijk doen van een voldoende bepaald voorstel tot het als wederpartij aangaan van een overeenkomst met een cliënt inzake een financieel product (artikel 1:1 Wft). Bij de kredietbanken is bijvoorbeeld sprake van het aanbieden van krediet.

De omschrijving van het begrip <<aanbieden>> is ontleend aan het begrip <<aanbod>> in het Burgerlijk Wetboek (BW). Het BW geeft geen omschrijving van het begrip aanbod, maar in het kader van artikel 6:217 BW wordt hieronder verstaan: een voorstel tot het sluiten van een overeenkomst, gericht tot één of meer bepaalde personen vormt een aanbod, indien het voldoende bepaald is en daaruit blijkt van de wil van de aanbieder om in geval van aanvaarding gebonden te zijn. Van het aanbod moet onderscheiden worden de uitnodiging om in onderhandeling te treden of tot het doen van een aanbod. Een voorstel dat niet de elementen bevat die de verbintenissen die uit de te sluiten overeenkomst zullen voortvloeien bepaalbaar maken in de zin van artikel 6:227 BW, is een uitnodiging om in onderhandeling te treden en geen aanbod. Artikel 1:1 Wft bepaalt dat onder het <<aanbieden>> van een financieel product ook moet worden verstaan het als wederpartij aangaan, beheren of uitvoeren van overeenkomsten met cliënten betreffende financiële producten.

Definitie adviseren

Bij adviseren gaat het om het aanbevelen van één of meer specifieke financiële producten aan een bepaalde consument. Met <<bepaalde consument>> wordt bedoeld dat adviezen in meer algemene zin, zoals adviezen opgenomen in boeken, tijdschriften, mailings of aanprijzingen in reclameboodschappen buiten de definitie vallen.

Een ander kernelement van adviseren is dat in het advies een specifiek financieel product wordt aanbevolen. Het moet gaan om een concreet financieel product van een bepaalde aanbieder (product X van aanbieder Y). Een productsoort, zoals een krediet, hypotheek, een levensverzekering of een beleggingsfonds valt daar buiten. In het advies kunnen ook meerdere specifieke financiële producten worden aangeboden.

Alleen degene die adviseert en niet tevens de aanbieder, bemiddelaar of (onder)gevolmachtigde agent is ten aanzien van het aanbevolen product, verleent de financiële dienst <<adviseren>> waarvoor een vergunning nodig is (artikelen 1:1, 2:75 en 4:23 Wft). Dit neemt niet weg dat een aanbieder, bemiddelaar of (onder)gevolmachtigde agent die over zijn <<eigen>> producten adviseert, net als de adviseur ook dient te voldoen aan de specifieke adviesregels van artikel 4:23 Wft. Deze regels zijn van toepassing op iedere financiële dienstverlener die adviseert.

Adviseren verschilt van bemiddelen in die zin dat adviseren is beperkt tot het leggen van contact tussen cliënt en aanbieder, terwijl bemiddelen is gericht op de totstandkoming van een overeenkomst tussen cliënt en aanbieder betreffende een specifiek financieel product. Bij advies moet de cliënt zelf meer initiatief nemen. In artikel 4:23 Wft zijn bijzondere regels voor adviseren opgenomen.

Bevoegd Gezag

Bij het opstellen van het bankreglement is uitgegaan van een kredietbank die deel uit maakt van de gemeentelijke organisatie. De kredietbank maakt vaak organisatorisch onderdeel uit van de Dienst Sociale Zaken, de Dienst Zorg en Welzijn of de Dienst Financiën.

Er is gekozen voor de kredietbank als onderdeel van de gemeentelijke organisatie, omdat het aantal verzelfstandigde kredietbanken met een privaatrechtelijke rechtsvorm (stichting) of een publiekrechtelijke rechtsvorm (gemeenschappelijke regeling) binnen het totale bestand van de kredietbanken beperkt is.

Bij kredietbanken met een stichtingsvorm (stichtingenrecht wordt geregeld in Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek) of de publiekrechtelijke rechtsvorm van een gemeenschappelijke regeling (Wet gemeenschappelijke regelingen) moet het begrip <<Bevoegd Gezag>> vervangen worden door het begrip <<Bestuur>>. In de onderstaande tekst dient <<College>> te worden gelezen als

<<Bestuur>>. Op grond van artikel 4:37 lid 3 Wft dienen in de statuten van de gemeentelijke kredietbank met een stichtingsvorm of in het reglement van de gemeenschappelijke regeling bijzondere bepalingen te worden opgenomen, die de invloed van de gemeente waarborgen.

Budgetbegeleiding, budgetbeheer en budgethulp

Kredietbanken houden zich van oudsher bezig met het verstrekken van sociale kredieten en het regelen van schulden van natuurlijke personen in een problematische schuldsituatie. In het kader van integrale schuldhelpverlening zijn nieuwe taken ontwikkeld, zoals budgetbeheer en budgetbegeleiding. In het model bankreglement worden de begrippen budgetbegeleiding, budgetbeheer en budgethulp omschreven, waarbij budgethulp het verzamelbegrip is. Budgethulp omvat dus budgetbeheer en budgetbegeleiding.

Cliënt

De omschrijving van het begrip <<cliënt>> is gelijk aan de omschrijving aangesloten bij de definitie van het begrip <<consument>> in artikel 1:1 Wft. De Wft kent een afzonderlijke omschrijving van het begrip <<cliënt>> in verband met financiële diensten ten aanzien van financiële instrumenten en verzekeringen. In het model bankreglement is er voor gekozen om de term <<cliënt>> te hanteren, waarvan de inhoud dus overeenkomt met de definitie van <<consument>> in de Wft. De reikwijdte van deze definitie is daardoor beperkt tot de dienstverlening die onder de Wft valt.

De kredietbanken verlenen alleen financiële diensten en financiële producten aan natuurlijke personen. Zij houden zich vooralsnog niet bezig met zakelijke kredietverlening of bedrijfssaneringen. Hiervoor is al gewezen op het karakter van het onderhoudskrediet en het starterskrediet. Diensten worden wel verleend aan natuurlijke personen die hun onderneming of hun zelfstandig beroep hebben beëindigd. Zij zijn immers vergelijkbaar met natuurlijke personen zonder een onderneming of een eigen beroep, met dien verstande dat hun schuldenlast vaak aanzienlijk hoger is. Bij deze personen treedt een vermenging op van de schulden en de aard van de schulden, privé of zakelijk, is vaak niet meer te achterhalen. Ook zijn zij met hun gehele vermogen aansprakelijk. Zie voor het gebruik van de terminologie onder *algemeen*.

Directeur

Bij het opstellen van het model bankreglement is er vanuit gegaan, dat de kredietbank een directeur heeft die belast is met de dagelijkse leiding van de kredietbank. Niet alle kredietbanken kennen echter een directeur. Soms is er sprake van een hoofd van de kredietbank.

De kredietbanken dienen voor hun eigen organisatie na te gaan of er sprake is van een directeur of een hoofd van de kredietbank. Hierop dient ook het model van het mandaatbesluit en de volmacht voor privaatrechtelijke rechtshandelingen na te worden gezien.

Hypothecair krediet

Een hypotheekovereenkomst is een overeenkomst waarbij de kredietnemer tot meerdere zekerheid van de nakoming van de verplichtingen uit de kredietovereenkomst ten behoeve van de kredietgever een recht van hypotheek verleent op een onroerend zaak. Het recht van hypotheek geeft de kredietgever de bevoegdheid om de verbonden onroerende zaak te verkopen, indien de kredietnemer zijn verplichtingen uit de kredietovereenkomst niet nakomt en hij mag zich uit de opbrengst daarvan tot het beloop van zijn vordering voldoen.

De vraag die in dit verband gesteld kan worden is of het verlenen van hypothecaire kredieten door kredietbanken binnen de grenzen van de Wft, de Wck en de Wet Fido mogelijk is. Hypothecaire kredietverlening wordt juist gezien als een vorm van commerciële kredietverlening bij uitstek. Bij het beantwoorden van deze vraag moet gekeken worden naar de omschrijving van het begrip <<sociaal krediet>> van de Wet Fido.

Deze wet bepaalt in de eerste plaats, dat kredietverlening door kredietbanken mogelijk is aan natuurlijke personen met een inkomen tot 130% van het bruto minimumloon. De wet zegt dus niets over de kredietvorm waarin het krediet kan worden verstrekt. Indien de kredietverlening binnen deze grenzen blijft, kunnen kredietbanken kredieten onder hypothecair verband verstrekken. De hypotheek dient immers niet anders dan tot zekerheid van de nakoming van de kredietverplichtingen van de kredietnemer.

Volgens de Wet Fido mogen kredietbanken ook kredieten verstrekken aan mensen met een beschadigd kredietverleden. Een beschadigd kredietverleden blijkt bijvoorbeeld uit een registratie bij Bureau Krediet Registratie te Tiel. Door een achterstandsregistratie op een krediet of een schuldregeling komt men gedurende een lange periode niet in aanmerking voor een krediet onder hypothecair verband bij de reguliere banken. Afhankelijk van de oorzaak van het beschadigde kredietverleden kunnen kredietbanken besluiten om alsnog een hypothecair krediet te verstrekken. Hieraan zijn dan geen inkomensgrenzen gekoppeld.

Daarnaast is hypothecaire kredietverlening mogelijk als er sprake is van een borgstelling door de overheid of een overheidsinstantie. Hierbij zou bijvoorbeeld gedacht kunnen worden aan een garantie van de gemeente in het kader van het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen of een Nationale Hypotheek Garantie dan wel een garantie van de gemeente zelf of een andere gemeente.

Hypothecaire kredietverlening is ook mogelijk aan mensen van 65 jaar en ouder. In de regel zal dit zich in de praktijk niet of nauwelijks voordoen, maar hier zou ook gedacht kunnen worden aan het financieren van de overwaarde van de woning. Hieraan worden geen inkomensgrenzen gesteld.

Hypothecaire kredietverlening aan mensen met een tijdelijke verblijfsvergunning wordt door de Wet Fido niet uitgesloten, maar zal zich in verband met de onzekerheid van de verblijfstitel naar verwachting in de praktijk niet voordoen. Ook voor kredietbanken is het bancaire risico te groot.

Tot slot is hypothecaire kredietverlening mogelijk indien de kredietnemer beschikt over een schriftelijke afwijzing voor een gelijke kredietaanvraag bij een financiële instelling met een vergunning op grond van de Wft. Daarbij is de kredietbank overigens wel verplicht de aanvraag op dezelfde gegevens te beoordelen als de afwijzende financiële instelling.

Om onduidelijkheid ten aanzien van de mogelijkheid van hypothecaire kredietverlening te voorkomen is in het model bankreglement 2007 uitdrukkelijk opgenomen, dat het gaat om het verstrekken van hypothecair krediet in het kader van de uitoefening van de publieke taak. Hiervoor is al aangegeven, dat de Wft hierop niet van toepassing is.

Conclusie:

De Wft is op grond van artikel 1:20 sub a Wft niet van toepassing op hypothecaire kredietverlening voor zover dit plaats vindt in het kader van de bevordering en het behoud van het eigen woningbezit. Dergelijke kredietverlening kent een andere maatschappelijke inbedding dan reguliere consumptieve kredietverlening.

Kredietovereenkomst

De omschrijving van het begrip kredietovereenkomst stemt overeen met de omschrijving in de Wck. Artikel 30 Wck is onverkort van toepassing op kredietverlening door kredietbanken.

Onderhoudskrediet

In het kader van het gemeentelijke volkshuisvestingsbeleid worden door gemeenten kredieten verstrekt voor het verbeteren van het bestaande woningbestand. Eigenaren van een woning kunnen zich tot de gemeente wenden en een aanvraag voor een krediet voor de verbetering van de eigen woning (onderhoudskrediet) indienen. In de praktijk gaat het om kredietovereenkomsten ter financiering van het achterstallig onderhoud.

Evenals bij het hypothecaire krediet kan hier de vraag worden gesteld of deze vorm van kredietverlening past binnen de definitie van <<sociaal krediet>> van de Wet Fido. Juridisch gezien is er sprake van een persoonlijke lening met een van te voren vastgesteld doel, te weten de financiering van de verbetering van de eigen woning. Het is van belang hier nogmaals te benadrukken, dat de Wet Fido niets zegt over de wijze van kredietverlening doch geeft slechts de grenzen aan waarbinnen kredietverlening door kredietbanken met financiële middelen van de gemeente mag plaatsvinden.

Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd, dat financiering van onderhoudskredieten met financiële middelen van de gemeente mogelijk is, indien de:

1. kredietnemer over niet meer dan maximaal 130% van het bruto minimumloon beschikt;
2. kredietnemer een beschadigd kredietverleden heeft;

3. overheid of een overheidsinstantie bereid is borg te staan voor het te verlenen krediet;
4. kredietnemer de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;
5. kredietnemer beschikt over een tijdelijke verblijfsvergunning (dit zal zich in de praktijk niet of nauwelijks voordoen);
6. kredietnemer beschikt over een schriftelijke afwijzing van een financiële instelling met een vergunning op grond van de Wft.

Om kredietverstrekking als een belegging uit te sluiten, kan de kredietbank bepalen dat het alleen om kredietverstrekking aan eigenaar-bewoners gaat.

Conclusie

Zie de toelichting bij hypothecair krediet.

Overeenkomst op afstand

In toenemende mate worden financiële producten gekocht met gebruikmaking van Internet. In de Wft (artikelen 4:28, 4:29 en 4:30 Wft) zijn bijzondere bepalingen opgenomen ten aanzien van de overeenkomst op afstand. Deze bepalingen zijn tevens van belang voor kredietbanken die hun financiële diensten en financiële producten via hun eigen website of de website van de gemeente aanbieden.

De definitie van overeenkomst op afstand is opgenomen ter uitvoering van de richtlijn <<Verkoop op afstand van financiële diensten>>. Dat bij de totstandkoming van de overeenkomst op afstand uitsluitend gebruik wordt gemaakt van één of meer technieken voor communicatie op afstand heeft tot gevolg dat van een overeenkomst op afstand slechts sprake is wanneer tot en met het sluiten van de overeenkomst enkel en alleen met behulp van een technisch medium wordt gecommuniceerd tussen de financiële dienstverlener en de cliënt. Wanneer een aanbieder een overeenkomst betreffende een financieel product aangaat door tussenkomst van een bemiddelaar die, anders dan via een techniek voor communicatie op afstand, bemiddelt bij de totstandkoming van een overeenkomst, valt dit niet onder <<het aangaan van een overeenkomst op afstand>> in de zin van de wet.

Hierbij is van belang onderscheid te maken tussen het aangaan van een overeenkomst op afstand betreffende een financieel product en het op afstand doen plaatsvinden van verrichtingen ter uitvoering van een overeenkomst betreffende een financieel product. De wet is alleen van toepassing op overeenkomsten op afstand betreffende financiële producten. Hieronder wordt bijvoorbeeld verstaan het uitsluitend met gebruikmaking van technieken voor communicatie op afstand openen van een bankrekening en het aanschaffen van een creditcard.

Onder <<verrichtingen>> wordt bijvoorbeeld verstaan het storten op of opnemen van geld van een bankrekening en het betalen met een creditcard. Het toevoegen van nieuwe elementen aan een aanvullende overeenkomst op afstand betreffende een financieel product, zoals het toevoegen van de mogelijkheid om een instrument voor elektronisch betalen te gebruiken in combinatie met een bestaande bankrekening, vormt geen <<verrichting>>, maar een aanvullende overeenkomst betreffende een financieel product. Wanneer deze overeenkomst evenals de initiële overeenkomst <<op afstand wordt aangegaan>> is het wettelijke regime ten aanzien van <<verkoop op afstand>> ook op deze aanvullende overeenkomst van toepassing.

Pandhuiskrediet

Een bijzondere vorm van kredietverlening is het zogenaamde pandhuiskrediet. Het pandhuiskrediet is een vorm van kredietverlening, waarbij de kredietnemer aan de kredietgever een recht van pand verleent ter meerdere zekerheid voor de nakoming van de verplichtingen van de kredietnemer uit de kredietovereenkomst. Het pandhuiskrediet is in de regel een kort lopend krediet, omdat na zes maanden in beginsel inlossing van het pand dient plaats te vinden. Wel bestaat de mogelijkheid van zogenaamde vernieuwing van de pandovereenkomst. Op het pandhuiskrediet zijn de regels van de Pandhuiswet van 1910 van toepassing. Op grond van artikel 1:20 sub e Wft is deze wet niet van toepassing op het pandhuiskrediet.

Schuldbemiddeling, schuldhulpverlening, schuldregeling en schuldsanering

In het kader van de schuldhulpverlening zijn in het model van het bankreglement verschillende begrippen opgenomen. Zo dient schuldhulpverlening als het verzamelbegrip te worden

beschouwd, waarvan schuldregeling, budgethulp en preventie onderdeel uitmaken. In het model bankreglement zijn de definities van saneringskrediet, schuldenaar, schuldregeling en schuldregelingsovereenkomst uit de Gedragscode Schuldregeling opgenomen. In verband met de verbreding van het takenpakket bij bijna alle kredietbanken is een omschrijving van het begrip <<schuldhulpverlening>> opgenomen. Met het begrip <<schuldhulpverlening>> wordt tot uitdrukking gebracht, dat kredietbanken zich met meer bezighouden dan alleen de traditionele curatieve dienstverlening. Instrumenten als budgetbeheer en budgetbegeleiding hebben ook een duidelijk preventief karakter. Met behulp van deze instrumenten kan immers worden voorkomen, dat schulden uitgroeien tot problematische schulden.

Sociaal krediet

Voor de omschrijving van het begrip <<sociaal krediet>> wordt verwezen naar paragraaf 2 van deze toelichting.

Starterskrediet

Voor startende ondernemers is het niet altijd eenvoudig om financiering van de bedrijfsactiviteiten te verkrijgen. Het kan hierbij gaan om een nieuwkomer op de markt, maar ook de financiering van een zogenaamde doorstart. Voor de goede orde: het gaat hier om kredietverlening aan natuurlijke personen met een zelfstandig beroep of bedrijf. In de regel gaat het om ondernemers die hun onderneming in de vorm van een eenmanszaak, een maatschap of een vennootschap onder firma voeren. Het gaat dus niet om zakelijke kredietverlening aan rechtspersonen, zoals verenigingen, stichtingen, naamloze en besloten vennootschappen. Kredietverlening vindt zijn grondslag in een gemeentelijke stimuleringsregeling.

Aan het verstrekken van een starterskrediet zijn wel bijzondere voorwaarden verbonden. Zo mag de kredietnemer maximaal vijf jaar een onderneming voeren, dient hij te beschikken over een schriftelijke afwijzing voor een gelijke aanvraag bij een door de Nederlandsche Bank NV erkende financiële instelling, moet hij een door het Bevoegd Gezag goedgekeurd ondernemingsplan overleggen en dient het krediet gebruikt te worden voor het starten dan wel doorstarten van een onderneming.

De vraag kan gesteld worden of in het kader van de grenzen van de Wet Fido financiering van ondernemingsactiviteiten door kredietbanken met gemeenschapsgelden wel mogelijk is. Ondernemers in financiële problemen kunnen immers een beroep doen op een andere gemeentelijke regeling, te weten het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen. Een besluit dat vooralsnog geen ruimte biedt voor kredietverlening door kredietbanken.

Op basis van de regels van de Wet Fido kan worden geconcludeerd, dat kredietverlening mogelijk is indien de:

1. kredietnemer een inkomen heeft tot 130% van het bruto minimum loon;
2. kredietnemer een beschadigd kredietverleden heeft;
3. kredietnemer zich in een problematische schuldsituatie bevindt;
4. kredietnemer beschikt over een borgstelling van de overheid of een overheidsinstantie;
5. kredietnemer beschikt over een tijdelijke verblijfsvergunning;
6. kredietnemer beschikt over een schriftelijke afwijzing van een gelijke kredietaanvraag bij een andere financiële instelling met een vergunning op grond van de Wft.

Conclusie

Openbare lichamen die in het kader van hun publieke taak of ter uitvoering van een algemene regeling kleine kredieten aan bijvoorbeeld kleine zelfstandigen verstrekken te einde hen in staat te stellen hun economische zelfstandigheid te behouden of te herkrijgen zijn uitgezonderd van de Wft op grond van artikel 1:20 sub a Wft.

Toezicht

De kredietbanken vallen in het kader van de Wft niet onder het prudentieel toezicht van de DNB of het gedragstoezicht van de AFM. Voor kredietbanken die onderdeel zijn van de gemeente is dit gebaseerd op artikel 4:37 lid 3 Wft. Voor kredietbanken met een publiekrechtelijke rechtsvorm (gemeenschappelijke regeling) en met een privaatrechtelijke rechtsvorm (stichting) waren bijzondere voorwaarden in artikel 15 van de Vrijstellingsregeling Wfd (Vfd) opgenomen. Artikel 15 Vfd is thans eveneens opgenomen in artikel 4:37 lid 3 Wft. Indien de kredietbank aan deze voorwaarden voldoet, hoeft geen vergunning bij de AFM te worden aangevraagd.

Hoofdstuk II Doel, taakstelling, beheer en toezicht

3.2 Artikel 2

In artikel 2 wordt een omschrijving gegeven van het doel van de kredietbank. Het doel kan per kredietbank verschillen afhankelijk van het gemeentelijke beleid.

3.3 Artikel 3

In artikel 3 wordt aangegeven op welke wijze de kredietbank haar doel tracht te bereiken.

Met betrekking tot de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp) is volstaan met het bieden van faciliteiten aan de bewindvoerders die bij de kredietbanken in dienst zijn. De bewindvoerder is volgens de Wsnp ten aanzien van de uitvoering van zijn wettelijke taak alleen rekening en verantwoording verschuldigd aan de rechter-commissaris. Over de uitvoering daarvan heeft de kredietbank geen zeggenschap.

Dit ligt anders ten aanzien van de faciliteiten die de kredietbank aan de bewindvoerder ter beschikking stelt of ten aanzien van de kantoor tijden van de bewindvoerder. Deze zijn gelijk aan die van de organisatie waar hij arbeidsrechtelijk gezien (ambtenaren hebben overigens een aanstelling en geen arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht) ondergeschikt aan is.

Lid 8

Een aantal kredietbanken bemiddelt in het kader van de uitvoering van de schuldregelende werkzaamheden bij het totstandkomen van verzekeringsovereenkomsten. Het gaat hierbij alleen om schadeverzekeringen, zoals een inboedelverzekering, een verzekering voor wettelijke aansprakelijkheid en een ziektekostenverzekering. Voor het adviseren over en het bemiddelen bij zorgverzekeringen of ziektekostenverzekeringen ter aanvulling van zorgverzekeringen is in de artikelen 5 en 6 Vft een uitzonderingbepaling opgenomen voor gemeenten. De gemeenten zijn in verband met deze werkzaamheden op grond van artikel 47 Vft ook vrijgesteld van de bepalingen inzake het Deel Gedragstoezicht Financiële ondernemingen. Deze vrijstelling is wel beperkt, namelijk tot cliënten van wie het inkomen niet meer dan 130% van de relevante bijstandsnorm als bedoeld in hoofdstuk 3 van de Wet werk en bijstand bedraagt.

In de regel gaat het hierbij om een zogenaamde verbonden bemiddelaar. De verbonden bemiddelaar bemiddelt voor één aanbieder of voor meerdere aanbieders indien het om onderling niet concurrerende financiële producten gaat. In geval van verzekeringen bemiddelt de bemiddelaar in naam en voor rekening van de aanbieder of aanbieders zonder daarbij premies of voor de consument bestemde bedragen te innen.

Bovendien moet de aanbieder volledig verantwoordelijk zijn voor de bemiddelaar, in die zin dat de aanbieder er voor zorgdraagt dat de bemiddelaar voldoet aan de Wft (artikel 2:81 lid 2 Wft). De aanbieder dient de betrokken bemiddelaar ook als zodanig aan te melden bij de AFM (artikel 4:6 Wft).

Voor kredietbanken die bemiddelen bij het totstandkomen van verzekeringen is het van belang om hun positie goed te bepalen. Als de kredietbank voor de aanbieder (de verzekeringsmaatschappij) de premie ontvangt of het voor de cliënt bestemde bedrag uitbetaalt, kan de kredietbank niet langer als verbonden bemiddelaar worden gekwalificeerd (artikel 2:81 lid 2 Wft). Dit geldt ook als de aanbieder niet de volledige verantwoordelijkheid voor de bemiddelaar draagt. In deze situaties dient de kredietbank over een vergunning van de AFM te beschikken.

Lid 9

Deze bepaling is opgenomen in verband met de ontwikkeling van nieuwe producten in het kader van de uitvoering van de taak van de kredietbank.

3.4 Artikel 4

Beheer van de kredietbank

Artikel 4 geeft een regeling voor het beheer van de bank. Op grond van de Wet dualisering gemeentebesturen berust het beheer van de kredietbank niet meer bij de Gemeenteraad maar bij het College van Burgemeester en Wethouders.

Feitelijke leiding van de kredietbank

De directeur heeft de feitelijke leiding van de kredietbank. In de toelichting op artikel 1 is al opgemerkt, dat niet bij alle kredietbanken de dagelijkse leiding bij een directeur berust. Vaak is ook sprake van een hoofd van een afdeling. Het bankreglement dient door deze kredietbanken op de gebruikte formulering te worden nagezien.

Mandaat en volmacht

In het artikel wordt voorzien in het mandateren of het verlenen van een volmacht aan de directeur voor het uitvoeren van de taken zoals deze in artikel 3 zijn omschreven. Bij mandaat gaat het om uitvoering in naam van en voor rekening van het bestuursorgaan dat de bevoegdheden heeft gemandateerd. Bij volmacht gaat het om het verrichten van rechtshandelingen met een privaatrechtelijk karakter. Een directiebesluit bij een stichting is een voorbeeld van een volmachtverlening.

Op grond van artikel 10:14 Algemene wet bestuursrecht (Awb) is delegatie aan ondergeschikten niet toegestaan. Bij een kredietbank die onderdeel van de gemeente is, kan alleen sprake zijn van mandatering of volmachtverlening. In artikel 171 lid 1 Gemeentewet is een bepaling opgenomen ten aanzien van de vertegenwoordiging van de gemeente. De vertegenwoordiging van de gemeente berust op grond van deze bepaling bij de burgemeester. De burgemeester kan deze bevoegdheid opdragen aan een door hem aan te wijzen persoon. Dit geldt alleen ten aanzien van de bij wet aan de burgemeester opgedragen taken. De burgemeester is echter niet bevoegd tot privaatrechtelijke rechtshandelingen.

Het College kan dus de bevoegdheid om te beslissen ten aanzien van aanvragen voor krediet mandateren aan de directeur of het hoofd van de kredietbank. De bevoegdheid tot het nemen van privaatrechtelijke besluiten berust op grond van artikel 160 lid 1 sub e Gemeentewet bij het College van Burgemeester en Wethouders. Het College kan op grond van artikel 10:1 Awb en volgende mandaat verlenen aan de directeur of het hoofd van de kredietbank.

Voor gemeenschappelijke regelingen wordt in artikel 33 Wet gemeenschappelijke regelingen bepaald, dat ten aanzien van de bevoegdheden van het bestuur van het openbaar lichaam of die van het gemeenschappelijk orgaan de regels die bij of krachtens de wet zijn gesteld voor de verdeling van de bevoegdheden van de gemeentebesturen over de gemeentelijke bestuursorganen, voor de uitoefening van die bevoegdheden, alsmede voor het toezicht daarop, van overeenkomstige toepassing zijn. Ook op gemeenschappelijke regelingen is derhalve de Awb van toepassing.

Ten behoeve van de kredietbanken die onderdeel zijn van een gemeente of een gemeenschappelijke regeling zijn de bevoegdheden vastgelegd in een model mandaatbesluit. Bij de stichtingen dient de toedeling van bevoegdheden plaats te vinden via volmacht (directiestatuut). Het vierde lid van dit artikel ziet hierop toe.

3.5 Artikel 5

Op grond van artikel 4:37 lid 1 Wft stelt het College van Burgemeester en Wethouders of de Gemeenteraden bij een gemeenschappelijke regeling voor de bedrijfsvoering van de kredietbank een reglement vast. Bij het aanbieden van krediet in het kader van de publieke taak (Wet Fido) moet uit het reglement van de bedrijfsvoering blijken op welke wijze wordt voldaan aan de bepalingen over krediet, de bepalingen ten aanzien van de financiële dienstverlener en financiële dienstverlening, de verhouding tussen aanbieder en bemiddelaar (Hoofdstuk 4.2 en 4.3 Wft) en de hoofdstukken IV en V van de Wck.

Het reglement moet worden goedgekeurd door Gedeputeerde Staten (artikel 4:37 lid 2 Wft). Het is mogelijk, dat de kredietbank voor meer provincies werkt. Het reglement kan dan door het College van Burgemeester en Wethouders of de Gemeenteraden ter goedkeuring worden voorgelegd aan Gedeputeerde Staten van haar keuze.

Het College van Burgemeester en Wethouders/Bestuur ziet toe op de naleving door de kredietbank van het reglement (artikel 4:37 lid 3 Wft). Voor een privaatrechtelijke gemeentelijke kredietbank gelden bijzondere toezichtregels. Hier kan het toezicht ook berusten bij een Raad van Toezicht, waarbij de samenstelling daarvan aan bepaalde eisen dient te voldoen. Dit is ook als zodanig vastgelegd in artikel 5.

Hoofdstuk III Financiële dienstverlening

3.6 Inleiding

De artikelen 6 tot en met 16 zijn gebaseerd op hoofdstukken 4.2 en 4.3 Wft en de nadere uitwerking daarvan in het BGfo.

3.7 Artikel 6

In artikel 7 wordt de reikwijdte van de artikelen 7 tot met 16 bepaald. Deze artikelen zijn vanzelfsprekend alleen van toepassing op de financiële diensten en producten waarop de Wft van toepassing is. Het gaat hierbij in de eerste plaats om het aanbieden van krediet op basis van de publieke taakstelling van de kredietbank als bedoeld in de Wet Fido.

Zoals hiervoor al is aangegeven vallen hieronder ook het hypothecaire krediet, het starterskrediet en het onderhoudskrediet. Hierop zijn echter weer niet de bepalingen van de Wck (Hoofdstuk IV en V) van toepassing.

3.8 Artikel 7

Algemeen

De integriteit van de personen en instellingen die actief zijn op de financiële markten is van groot belang voor het maatschappelijke vertrouwen in de financiële markten en instellingen die hierop handelen. Over de betrouwbaarheid van (mede)beleidsbepalers van financiële instellingen, zoals bestuurders en leden van raden van commissarissen, mag geen twijfel bestaan. Op grond van artikel 13 BGfo is in bijlage C een overzicht opgenomen van de antecedenten die een rol spelen bij de beoordeling van (mede)beleidsbepalers.

De (kandidaat)(mede)beleidsbepalers van een financiële dienstverlener moeten, voordat zij de functie mogen vervullen, worden getoetst door het College/Bestuur. Daarbij dient het College/Bestuur ervan overtuigd te raken dat de betrouwbaarheid van genoemde personen buiten twijfel staat. Het College/Bestuur zal de personen onder andere beoordelen aan de hand van strafrechtelijke antecedenten. Een eenmaal getoetste persoon dient blijvend te voldoen aan de wettelijk vereiste betrouwbaarheid.

Onder betrouwbaarheid wordt verstaan dat de betrokkene zich onthoudt van gedragingen die naar het oordeel van het college in de weg staan aan het vervullen van zijn (toekomstige) functie. Onder gedragingen wordt zowel een doen als een nalaten begrepen (bijvoorbeeld ten opzichte van ondergeschikten). Onder <<bepalen van beleid>> wordt ook verstaan het bepalen van het dagelijkse beleid van de financiële dienstverlener.

Model bankreglement

Artikel 7 van bankreglement is gebaseerd op artikel 4:10 Wft. Op grond van artikel 4:2 Wft is het Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen niet van toepassing op de financiële dienstverlening door een kredietbank waarop artikel 4:37 lid 1 en 2 Wft van toepassing is. Artikel 4:37 lid 3 Wft is echter niet van toepassing verklaard en stemt ook niet overeen met het oude artikel 15 Vrijstellingsregeling Wfd. De toelichting bij de artikelen 4:36 en 4:37 Wft maakt duidelijk, dat de wetgever geen wijziging heeft willen brengen ten aanzien van de al onder de Wfd geldende regeling (TK, 29 708, nr. 19, pagina 525 en 526).

Nu alle kredietbanken op grond van artikel 4:37 lid 3 Wft, mits de stichting en de gemeenschappelijke regeling aan bepaalde voorwaarden voldoen, voor de uitvoering van de Wft gelijk worden behandeld, mist deze bepaling dus rechtstreeks toepassing bij alle kredietbanken. Met rechtstreekse toepassing wordt in dit verband bedoeld, dat de AFM niet kan controleren of de kredietbanken hieraan voldoen. Deze toezichthoudende taak ligt op grond van artikel 4:37 Wft bij het college van burgemeester en wethouders, het algemeen bestuur bij een

gemeenschappelijke regeling of het bestuur of de Raad van Toezicht bij een gemeentelijke kredietbank met een privaatrechtelijke rechtsvorm.

De kredietbank moet dus wel laten zien op welke wijze zorg wordt gedragen voor de betrouwbaarheid van de personen die het beleid bepalen of mede bepalen. Deze betrouwbaarheid moet buiten elke twijfel staan. Deze eis geldt niet ten aanzien van personen die het dagelijks beleid bepalen, het beleid bepalen of medebepalen of lid zijn van het orgaan dat belast is met het toezicht op de kredietbank als:

- a. zij tevens lid of voorzitter zijn van een gemeenteraad;
 - b. zij deel uitmaken van het college van burgemeester en wethouders (artikel 4:2 lid 2 Wft).
- Voor alle andere situaties geldt dus onverkort de eis van betrouwbaarheid.

Deze regeling wijkt af van de oude regeling van artikel 4 lid 2 Wfd. Daarin werd bepaald, dat eisen inzake betrouwbaarheid en deskundigheid niet golden voor kredietbanken zonder rechtspersoonlijkheid. In artikel 4:2 Wft is dit expliciet gekoppeld aan het zijn van lid of voorzitter van de gemeenteraad dan wel het college van burgemeester en wethouders. In alle andere gevallen zal de persoon betrouwbaar en deskundig moeten zijn.

Op grond van artikel 28 BGfo geldt de eis van betrouwbaarheid ook voor de medewerkers en andere personen die zich onder verantwoordelijkheid van de kredietbank, rechtstreeks met financiële dienstverlening bezighouden. In artikel 7 lid 2 is een bepaling opgenomen over de betrouwbaarheid van de medewerkers.

De representatieve organisatie heeft ten behoeve van de betrouwbaarheid van de personen die het beleid van de kredietbank bepalen of mede bepalen bepaalde normen opgesteld. Deze zijn in beleidsregel 1 opgenomen en komen voor een belangrijk deel overeen met bijlage C bij artikel 13 BGfo. Tevens zijn hierin normen opgenomen ten aanzien van de betrouwbaarheid van de medewerkers van en personen die zich onder verantwoordelijkheid van de kredietbank met financiële dienstverlening bezighouden.

Een medewerker is bijvoorbeeld betrouwbaar als hij een verklaring omtrent gedrag kan overleggen als bedoeld in de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens kan overleggen en de desbetreffende medewerker voorheen niet failliet is verklaard. Uitzondering geldt als er bijvoorbeeld een rehabilitatie op grond van artikel 212 Fw heeft plaatsgevonden. Dit is ook opgenomen in artikel 28 lid 2 BGfo. Ook de toepassing van de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen is voor de representatieve organisatie een grond om de betrouwbaarheid van een medewerker in twijfel te trekken. Artikel 206 e.v. Fw betreffende de rehabilitatie zijn niet van overeenkomstige toepassing verklaard op de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen.

Deze verplichting geldt niet voor werknemers die al op 1 januari 2006 in dienst waren (artikel 172 BGfo).

3.9 Artikel 8

Algemeen

Binnen een financiële onderneming moeten verschillende soorten deskundigheden aanwezig zijn. Zo moeten personen die het dagelijks beleid bepalen deskundig zijn in verband met de uitoefening van het bedrijf van financiële onderneming. Hierbij kan gedacht worden aan bijvoorbeeld managementvaardigheden en de vaardigheid om de inhoudelijke vakbekwaamheid bij het personeel te organiseren. De werknemers moeten beschikken over inhoudelijke vakbekwaamheid. Deze verplichting geldt ook voor bijvoorbeeld uitzendkrachten die werkzaam zijn voor en mensen die gedetacheerd zijn bij een financiële dienstverlener of een verbonden bemiddelaar.

Deskundigheid kan op verschillende wijzen worden georganiseerd. Personen kunnen zelf deskundig zijn op een bepaald werkteerrein. Deskundige personen in een organisatie kunnen hun kennis en vaardigheden ook toegankelijk maken voor anderen in de organisatie door de kennis en vaardigheden bijvoorbeeld in een computersysteem of handleiding op te nemen. In het laatste

geval dienen de instructies zo te zijn geformuleerd en gerangschikt, dat de gebruiker ze ook daadwerkelijk kan opvolgen.

Onder personen <<die zich rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening>> wordt verstaan de personen die het contact met de klant hebben. Met <<feitelijk leidinggevend>> wordt bedoeld de personen die het verkoopproces (het klantencontact) inhoudelijk effectief kunnen sturen of beïnvloeden.

Wat dient te worden verstaan onder <<een zodanig aantal>> feitelijk leidinggevend is afhankelijk van de omvang van de financiële dienstverlener. Voorop staat dat de kwaliteit van de financiële dienstverlening moet kunnen worden gewaarborgd.

Op grond van artikel 5 BGfo zijn in bijlage B de eindtermen opgenomen waaraan de medewerkers moeten voldoen die zich rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening. Afhankelijk van het financiële product dienen de medewerkers aan de eindtermen van één van de andere bijlagen te voldoen.

De medewerkers van de kredietbanken die zich rechtstreeks met financiële dienstverlening bezighouden moeten in de regel voldoen aan de eindtermen van onderdeel 1 (basismodule vakbekwaamheid) en onderdeel 3 (consumptief krediet). In hoofdstuk 4 BGfo zijn bepalingen opgenomen ter nadere invulling van de deskundigheids-eis. De deskundigheid van medewerkers maakt onderdeel uit van de integrale uitoefening van het bedrijf.

Model bankreglement

Artikel 8 van het bankreglement is gebaseerd op artikel 4:10 Wft. Op grond van artikel 4:2 lid 2 Wft is artikel 4:10 niet van toepassing op personen die het dagelijks beleid van de kredietbank bepalen, die het beleid bepalen of medebepalen of die lid zijn van een orgaan dat is belast met het toezicht op het beleid en tevens lid of voorzitter zijn van een gemeenteraad dan wel deel uitmaken van het college van burgemeester en wethouders. Zie verder hetgeen hiervoor bij de toelichting bij artikel 7 is opgemerkt.

Op grond van artikel 4:37 Wft dient echter in het reglement van de bedrijfsvoering van de kredietbank te worden aangegeven op welke wijze aan afdeling 4.2.1 (waartoe artikel 4:10 Wft behoort) wordt voldaan. Nu alle kredietbanken op grond van artikel 4:37 Wft (de stichting en de gemeenschappelijke regeling moeten aan bepaalde voorwaarden voldoen) voor de uitvoering van de Wft gelijk worden behandeld, mist artikel 4:10 Wft rechtstreeks toepassing bij alle kredietbanken. Toch moet in het bankreglement worden aangegeven op welke wijze daarin wordt voorzien.

De representatieve organisatie heeft ten behoeve van de deskundigheid van de personen die het dagelijkse beleid van de kredietbank bepalen normen ontwikkeld. Deze zijn in beleidsregel 2 opgenomen. Er zijn geen normen voor de medewerkers ontwikkeld, omdat deze al in artikel 13 BGfo (bijlage C) zijn vastgelegd. De kredietbank moet ten aanzien van het aantal feitelijk leidinggevenden op basis van de omvang van de organisatie zelf het aantal daarvan bepalen. Daarbij kan worden gekeken naar enerzijds het aantal medewerkers dat zich in het kader van de Wft met financiële dienstverlening bezighoudt en de omvang van de totale organisatie waarvan de kredietbank onderdeel uitmaakt. Bij de kleinere kredietbanken zal sprake zijn van een beperkt aantal medewerkers en valt de feitelijk leidinggevende rechtstreeks onder bijvoorbeeld de directeur van de Dienst Sociale Zaken.

Bij grotere kredietbanken is in de regel sprake van een directeur en een aantal feitelijk leidinggevenden op de verschillende diensten die worden aangeboden. De feitelijk leidinggevende is in dit verband het hoofd van de afdeling kredietverlening en dient in het kader van de Wft over de vereiste deskundigheid te beschikken. In artikel 8 zijnde artikelen 4:10 lid 1 Wft en artikel 28 lid 1 BGfo overgenomen.

In artikel 43 lid 3 Wft wordt een uitzondering gemaakt op het deskundigheidsvereiste. De kredietbank is namelijk vrijgesteld van het deskundigheidsvereiste voor zover het betrekking heeft op personen die zich bezighouden met het incasseren van vorderingen op grond van de kredietovereenkomst. Zonder deze vrijstelling zouden immers de medewerkers van de kredietbank die zich uitsluitend bezighouden met het incasseren van vorderingen en uit dien hoofde inhoudelijk klantcontact hebben, moeten voldoen aan de deskundigheidsvereisten van de Wft.

3.10 Artikel 9

Algemeen

De financiële dienstverlener dient een adequaat beleid te voeren dat een integere uitoefening van zijn bedrijf waarborgt. Hieronder wordt verstaan dat wordt tegengegaan dat de financiële dienstverlener of zijn werknemers strafbare feiten of andere wetsovertredingen begaan die het vertrouwen in de financiële dienstverlener of in de financiële markten kunnen schaden (artikel 4:11 lid 2 Wft). In hoofdstuk 4 van het BGfo worden bepaalde minimumvoorwaarden geformuleerd waaraan het beleid van de financiële dienstverlener dient te voldoen (artikelen 17 tot en met 29 BGfo). Een financiële dienstverlener die niet het bedrijf van financiële instelling, kredietinstelling of verzekeraar uitoefent, richt zijn bedrijfsvoering zodanig in dat deze een beheerste en integere uitoefening van zijn bedrijf waarborgt (artikel 4:15 Wft). Deze laatste bepaling is ook voor kredietbanken van belang.

Op grond van artikel 28 Wfd diende de administratieve organisatie en het systeem van interne controle van de financiële dienstverlener de toezichthouder in staat te stellen toezicht te houden op de naleving van de bij of krachtens de Wfd gestelde regels. Artikel 4:15 lid 1 Wft kent een veel algemenere omschrijving. De Wft legt de financiële dienstverlener de verplichting op een beheerste en integere uitoefening van zijn bedrijf te waarborgen. Daaraan kunnen zeker de administratieve organisatie en het systeem van interne controle een bijdrage toe leveren, maar deze worden op grond van de Wft niet meer als zodanig als verplichting opgelegd. Dit past ook in het kader van het systeem van <<principle based rules>>.

De kredietbank moet een adequaat beleid voeren dat de integere uitoefening van het bedrijf waarborgt. Daartoe dient de kredietbank zijn bedrijfsvoering zodanig in te richten dat deze een beheerste en integere uitoefening van zijn bedrijf waarborgt. In het kader daarvan zullen niet alleen de beleidsbepalers moeten worden getoetst op hun integriteit en deskundigheid, maar zal ook de integriteit en deskundigheid van de feitelijk leidinggevenden en medewerkers moeten worden onderzocht.

Model bankreglement

Artikel 9 lid 1 is gebaseerd op artikel 4:11 lid 3 Wft. Op grond van artikel 4:37 Wft dient in het reglement van de bedrijfsvoering van de kredietbank te worden aangegeven op welke wijze aan hoofdstuk 4.2 (waartoe artikel 4:11 lid 3 Wft behoort) wordt voldaan. In de artikelen 17 tot en met 35 BGfo zijn bepalingen opgenomen betreffende de integere en beheerste uitoefening van het bedrijf.

Integere uitoefening van het bedrijf

Ter nadere uitwerking van artikel 9 lid 4 (artikel 4:15 lid 2 sub a onder 1 Wft) geldt het volgende:

1. De kredietbank legt de behandeling en administratieve vastlegging van incidenten die een ernstig gevaar vormen voor de integere uitoefening van het bedrijf vast, voorzover het gaat om gedragingen van personen die het dagelijkse beleid van de kredietbank bepalen dan wel meebepalen of een leidinggevende functie bekleden of zich onder verantwoordelijkheid van de kredietbank rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening of een functie bekleden waaraan een wezenlijk risico is verbonden voor de integere uitoefening van het bedrijf van de kredietbank. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de controller (artikel 29 BGfo).

2. De administratieve vastlegging van incidenten omvat tenminste de feiten en omstandigheden van het incident, informatie over de functie van degene of degenen die het incident heeft of hebben bewerkstelligd en de maatregelen die naar aanleiding van het incident zijn genomen. Deze gegevens worden voor een periode van tenminste vijf jaar bewaard.
 3. De kredietbank informeert het College/Bestuur over een incident als door de kredietbank aangifte van het incident bij justitiële autoriteiten is/wordt gedaan of het voortbestaan van de kredietbank door het incident zou kunnen worden bedreigd of wordt bedreigd of de ernst, omvang of de overige omstandigheden van het incident in aanmerking genomen, het College/Bestuur in verband met haar toezichthoudende taak redelijkerwijs behoort te worden geïnformeerd.
 4. De informatie van de kredietbank betreft tenminste de feiten en omstandigheden van het incident en informatie over degene of degenen die het incident heeft of hebben bewerkstelligd.
- Zie de artikelen 4 tot en met 7 van de Beleidsregel beheerste en integere bedrijfsvoering. Tot de integere bedrijfsvoering behoort ook de betrouwbaarheid van de medewerkers en de natuurlijke personen die zich onder verantwoordelijkheid van de kredietbank rechtstreeks met financiële dienstverlening bezighouden.

Beheerste uitoefening van het bedrijf

Ter nadere uitwerking van artikel 9 lid 4 (artikel 4:15 lid 2 onderdeel b Wft) geldt het navolgende:

1. Als de kredietbank een cliënt adviseert, bewaart de kredietbank de informatie die de kredietbank op grond van artikel 4:23 lid 1 sub a Wft heeft ingewonnen en de gegevens betreffende het verkochte financiële product en wel gedurende tenminste één jaar vanaf het moment van advisering. Deze gegevens hoeven alleen te worden bewaard indien de advisering heeft geleid tot het aangaan van een overeenkomst met de cliënt betreffende het aanbevolen product. Kredietbanken die onderdeel zijn van de gemeente en gemeenschappelijke regelingen dienen hierbij nog wel in het bijzonder te letten op de termijn van de Archiefwet (artikel 32 lid 1 BGfo).
2. Ter uitvoering van artikel 4:23 lid 1 sub a Wft legt de kredietbank de volgende gegevens vast:
 - a. de financiële positie van de cliënt;
 - b. de kennis van de cliënt;
 - c. de ervaring van de cliënt;
 - d. de doelstelling van de cliënt;
 - e. de risicobereidheid van de cliënt;
 en wel voor zover dit redelijkerwijs van belang is voor het advies.
3. De kredietbank is niet verplicht tot het vastleggen van het klantprofiel, indien bij het advies uitsluitend te werk wordt gegaan volgens een gestandaardiseerde en gesystematiseerde procedure die voor het College/Bestuur verifieerbaar is en de kredietbank aan de hand van deze procedure aan het College/Bestuur kan aantonen welke informatie de kredietbank in overeenstemming met het bepaalde onder 2 over cliënten inwint en welke adviezen cliënten op basis van de ingewonnen informatie worden gegeven (artikel 32 lid 4 BGfo).
4. De kredietbank die in het kader van een door hem verstrekt advies met een cliënt een overeenkomst aangaat of bemiddelt bij de totstandkoming van een overeenkomst (verzekeringen) inzake een ander financieel product dan waarover zij de cliënt heeft geadviseerd, moet gedurende tenminste één jaar na de totstandkoming van de overeenkomst aan het College/Bestuur aan kunnen tonen dat de cliënt ondanks het advies de keuze heeft gemaakt voor het aangaan van die overeenkomst (artikel 32 lid 5 BGfo).
5. De kredietbank bewaart de informatie die op grond van artikel 4:34 lid 1 Wft (informatie financiële positie) en de artikelen 113 en 114 BGfo (financiële positie en raadplegen stelsel kredietregistratie) is ingewonnen en de door de kredietbank aangeboden overeenkomst tot krediet indien de overeenkomst tot stand is gekomen. De bewaarplicht geldt tenminste tot vijf jaar na de dag waarop de overeenkomst is afgewikkeld (artikel 33 BGfo).

De regels betreffende beheerste en integere uitoefening van het bedrijf zijn uitgewerkt in beleidsregel 3 (artikel 9 lid 5).

Artikel 9 lid 2 is gebaseerd op artikel 4:15 lid 2 sub a Wft. Het begaan van strafbare feiten of andere overtredingen door de kredietbank en/of haar medewerkers tast de integriteit van de kredietbank aan. Het beleid van de kredietbank moet gericht zijn op het adequaat tegengaan van deze misstanden.

Artikel 9 lid 3 is gebaseerd op artikel 4:13 Wft. De kredietbank mag niet met personen in een zodanige formele of feitelijke zeggenschapsstructuur verbonden zijn die in een zodanige mate ondoorzichtig is dat deze belemmering vormt of kan vormen voor het adequaat uitoefenen van toezicht op de kredietbank door het College/Bestuur. Bij kredietbanken die onderdeel zijn van de gemeente zal hiervan geen sprake zijn, maar bij gemeentelijke kredietbanken met rechtspersoonlijkheid moet dit niet op voorhand worden uitgesloten.

3.11 Artikel 10

Algemeen

De financiële dienstverlening draagt er zorg voor dat de door of namens hem verstrekte informatie met betrekking tot een financieel product of financiële dienst geen afbreuk doet aan de op grond van het Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen te verstrekken informatie (artikel 4:19 lid 1 Wfd). Het gaat hierbij om alle informatie die de financiële dienstverlener verstrekt, dus zowel de onverplichte als verplichte (Wft) informatie. Alle informatie die de financiële dienstverlener op welke manier dan ook verstrekt, moet in overeenstemming zijn met de informatie die de financiële dienstverlener op basis van de Wft dient te verstrekken. In een reclame-uiting over krediet mag bijvoorbeeld geen informatie over de rente worden opgenomen die in strijd is met de informatie over de rente die op grond van artikel 4:20 lid 1 Wft voorafgaand aan het sluiten van een overeenkomst moet worden verstrekt.

Ten aanzien van de informatie die de financiële dienstverlener op grond van de Wft moet verstrekken, heeft de wetgever bepaald dat deze feitelijk juist zijn, voor de cliënt begrijpelijk en niet misleidend mag zijn (artikel 4:19 lid 2 Wft). Dat de informatie feitelijk juist en niet misleidend mag zijn, spreekt voor zich. De norm <<misleidend>> is verder uitgewerkt in de Beleidsregel 12 Misleidende informatieverstrekking.

Ten aanzien van de begrijpelijkheid van de informatie mag de financiële dienstverlener uitgaan van de gemiddelde cliënt. Hierbij speelt ook de complexiteit van het financiële product of de financiële dienst een rol. Naarmate het product of de dienst complexer en/of risicovoller wordt, kan van de gemiddelde cliënt minder kennis en inzicht worden verwacht en moet de informatie daarop zijn toegesneden.

Ten aanzien van de gemiddelde cliënt kan het volgende worden opgemerkt. De cliënt heeft een eigen verantwoordelijkheid bij de aanschaf van financiële producten. De Wft is er op gericht om de cliënten in staat te stellen zich een adequaat oordeel te vormen over een bepaald financieel product. Daarom bevat de Wft een aantal informatieverplichtingen. Bij het verstrekken van deze informatie moet de dienstverlener uit kunnen gaan van een gemiddelde cliënt. De vraag is echter wat hieronder moet worden verstaan en wat dan de kenmerken van die gemiddelde cliënt zijn. Neemt men de goedgegelovige cliënt (de consument die zich niet verdiept in wat hij koopt) als uitgangspunt, dan betekent dit dat de eis aan een financiële onderneming om zodanige informatie te verstrekken dat de cliënt zich een adequaat oordeel kan vormen, onuitvoerbaar en zonder betekenis is. Welk type informatie deze cliënt ook krijgt aangeboden, hij zal het niet bestuderen en de waarschuwingen daarin niet lezen. De <<goedgegelovige cliënt>> leidt tot een systeem waarbij van de financiële dienstverlener wordt verlangd dat hij, en niet de cliënt, de afweging maakt of een bepaald product moet worden aangeschaft. Er ontstaat dan voor alle financiële producten een adviesplicht. Dit leidt tot een aanzienlijke kostenstijging van alle financiële producten en fundamenteel de verantwoordelijkheden tussen de financiële dienstverlener en de cliënt verkeerd verdelen.

In de Wft is als uitgangspunt genomen dat de gemiddelde cliënt bereid is zich in de aangeboden informatie te verdiepen om aldus na te gaan wat de kenmerken en risico's van een financieel product zijn en om te achterhalen of het product voor hem geschikt is. Bij het opstellen van de informatie mag de financiële dienstverlener er van uitgaan dat de cliënt in staat is zijn eigen financiële positie in kaart te brengen. Is een cliënt dat niet dan zal immers geen enkele vorm van informatieverstrekking toereikend zijn om hem in staat te stellen zich een adequaat oordeel te vormen over een bepaald financieel product. Dit neemt niet weg dat in specifieke gevallen, in het bijzonder bij complexe producten, van de financiële dienstverlener mag worden verlangd dat hij

aangeeft voor welk type cliënt het product geschikt is (het is dan echter aan de cliënt om zelfstandig te beoordelen welk type cliënt hij is).

Dit betekent dus dat de financiële dienstverlener bij het opstellen van standaardinformatie een zeker kennisniveau als uitgangspunt mag nemen. Indien een financiële dienstverlener zijn informatieverstrekking specifiek richt op een bepaalde doelgroep, dan kan van hem verwacht worden dat hij zijn informatieverstrekking afstemt op het kennisniveau van deze doelgroep.

Van de cliënt die niet in staat is zijn eigen financiële positie in kaart te brengen mag worden verwacht dat hij beseft hiertoe niet in staat te zijn. Het gaat te ver om de financiële dienstverlener verantwoordelijk te houden voor het gedrag van cliënten die een product aanschaffen waarvan zij, ondanks adequate informatievoorziening, de gevolgen niet voorzien. Dergelijke cliënten moeten competente hulp zoeken.

De eigen verantwoordelijkheid van de cliënt is beperkter indien de financiële dienstverlener de cliënt adviseert. In dat geval raadt de financiële dienstverlener immers de cliënt een specifiek product aan.

Bij het geven van advies hoort de verantwoordelijkheid om na te gaan of het product ook bij de cliënt past. De financiële dienstverlener claimt immers het beste met de cliënt voor te hebben en over voldoende deskundigheid te beschikken om deze verantwoordelijkheid waar te maken. Hij zal dan actief bij de cliënt moeten nagaan wat zijn behoefte en financiële positie is en er op moeten toezien dat het product ook bij het profiel van de cliënt aansluit.

Om de cliënt in staat te stellen financiële producten te vergelijken, dient deze te beschikken over informatie over dat financiële product. In artikel 4:20 lid 1 Wft wordt daarom aan de financiële dienstverlener de verplichting opgelegd om voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst de consument informatie te verstrekken en wel voor zover dit redelijkerwijs relevant is voor een adequate beoordeling van het product. Dit artikel wordt nader uitgewerkt in de artikelen 57 tot en met 63 BGfo.

Deze informatie mag niet op een later moment (bij of na de totstandkoming van een overeenkomst) worden aangeboden aan de cliënt, omdat deze informatie de cliënt juist in staat moet stellen een gedegen afweging te maken bij de vraag of hij tot het sluiten van een overeenkomst betreffende een financieel product moet overgaan.

Om te komen tot een adequate beoordeling van het product zijn zowel gegevens over de door de financiële dienstverlener te verlenen dienst alsook over de kenmerken van het desbetreffende financiële product relevant (zoals de overeenkomst betreffende het product en de aanbieder van het product). Beide zijn van invloed op de uiteindelijke keuze van de cliënt om een financieel product al dan niet aan te schaffen.

De informatie die moet worden verstrekt om een adequate beoordeling van het product te kunnen maken is onder meer afhankelijk van de complexiteit van het product. De financiële dienstverlener zal een gemiddelde consument in verhouding meer informatie moeten verstrekken over een complex financieel product zoals een beleggingsverzekering dan over een eenvoudig financieel product zoals een betaalrekening. De zinsnede <<voor zover dit redelijkerwijs relevant is>> houdt bovendien in dat wanneer een financiële dienstverlener relevante informatie al op een eerder moment heeft verstrekt, bijvoorbeeld in de vorm van een financiële bijsluiter, hij niet gehouden is deze informatie nog een keer te verstrekken omdat deze informatie dan niets meer toevoegt aan de beoordeling.

Bij de naleving van de in artikel 4:20 Wft geregelde informatieverplichtingen mag de financiële dienstverlener de gemiddelde cliënt als uitgangspunt nemen. Hierop geldt één uitzondering: indien een financiële dienstverlener een cliënt adviseert en daarbij in het belang van de cliënt informatie heeft ingewonnen over onder meer zijn kennis van en ervaringen op de financiële markten conform artikel 4:23 lid 1 sub a Wft, is de financiële dienstverlener gehouden zijn

informatievoorziening precies af te stemmen op de individuele kenmerken van die cliënt. Deze verplichting geldt ook als de financiële dienstverlener cliënten <<op afstand>> benadert (artikelen 4:28 tot en met 4:30 Wft en 76 tot en met 80 BGfo).

Voorafgaande verstrekking van deze informatie is echter niet onder alle omstandigheden mogelijk. Gedacht kan worden aan een overeenkomst op afstand die op verzoek van de cliënt is gesloten met gebruikmaking van een techniek voor communicatie op afstand (bijvoorbeeld spraaktelefonie) waarmee de te verstrekken informatie niet kan worden overgebracht. In dat geval voldoet de financiële dienstverlener aan zijn verplichting door onmiddellijk na het aangaan van de overeenkomst deze informatie op papier of via een andere voor de cliënt beschikbare en toegankelijke duurzame drager te verstrekken (artikel 78 lid 1 BGfo).

Op grond van artikel 4:20 lid 3 Wft is de financiële dienstverlener ook verplicht om de cliënt gedurende de looptijd van een overeenkomst betreffende een financieel product tenminste tijdig op de hoogte te stellen van wezenlijke wijzigingen in de precontractuele informatie voor zover deze wijzigingen redelijkerwijs relevant zijn.

Dit is nader uitgewerkt in de artikelen 67 tot en met 80 BGfo. Met <<tijdig>> wordt een zodanig moment bedoeld dat aan de consument een reële mogelijkheid wordt geboden om naar aanleiding van de te ontvangen informatie een eventuele actie te ondernemen. De informatie is bijvoorbeeld niet tijdig verstrekt indien de consument een bepaald nadeel heeft ondervonden, dat voorkomen had kunnen worden indien hij bedoelde informatie op een eerder tijdstip had ontvangen (en de informatie ook op dat eerdere tijdstip beschikbaar was).

Model bankreglement

Artikel 10 stemt overeen met artikel 4:19 en 4:20 Wft. Advisering kan bij de kredietbanken aan de orde komen als de cliënt een aanvraag voor een persoonlijke lening (financieel product) indient en vervolgens een doorlopend krediet (financieel product) wordt geadviseerd. De kredietbank heeft dan de verplichting om na te gaan of het product ook bij de cliënt past en moet daarom nagaan wat de financiële behoefte en de financiële positie van de cliënt is. Dit vloeit ook voort uit de artikelen 113 en 114 BGfo. Het product moet ook aansluiten bij het profiel van de cliënt.

Bij advisering moet een kredietbank dus ook het klantprofiel vastleggen. Er is een model klantprofiel ontwikkeld als beleidsregel 4.

In artikel 4:22 Wft wordt bepaald, dat ten aanzien van de informatievoorziening aan de cliënt bij algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld. Dit artikel wordt uitgewerkt in artikel 49 en volgende BGfo. Deze bepaling is niet van toepassing op de bemiddelaar en de adviseur die adviseren voor één aanbieder. Kredietbanken hebben weliswaar zogenaamde kredietadviseurs in dienst, maar artikel 4:72 Wft ziet toe op adviseurs die adviseren voor één of meer aanbieders.

Artikel 49 BGfo is dus wel van belang voor kredietbanken die als bemiddelaar optreden bij verzekeringen.

Deze kredietbanken dienen de informatie als bedoeld in artikel 4:73 Wft (zie artikel 12 bankreglement) schriftelijk aan de consument te verstrekken. Dit mag ook via een andere duurzame gegevensdrager (e-mail), maar de kredietbank moet wel controleren of de cliënt beschikt over de benodigde middelen om kennis te nemen van de verstrekte informatie. De kredietbank verstrekt de informatie in beginsel in de Nederlandse taal, maar het kan ook in een andere taal als de cliënt daarom verzoekt en de kredietbank hiermee heeft ingestemd. Dit geldt ook als partijen op de overeenkomst het recht van een andere staat van toepassing hebben verklaard.

De informatieverstrekking is uitgewerkt in de beleidsregel 6, 7 en 8.

In het bankreglement is de verplichting tot het verstrekken van informatie voorafgaand aan het sluiten van de overeenkomst tot kredietverlening of een overeenkomst tot budgetbeheer vastgelegd in artikel 10 lid 3.

In het BGfo fd wordt een onderscheid gemaakt tussen de onverplichte en verplichte precontractuele informatie, te weten in de artikelen 52 tot en met 75 en 109 tot en met 115 BGfo. Voor de kredietbanken zijn alleen de artikelen 53 en 54 BGfo betreffende onverplichte precontractuele informatie en de artikelen 57, 61 (bemiddelen terzake van verzekeringen), 68 (informatie gedurende de looptijd van een overeenkomst inzake krediet) en 112 tot en met 115 BGfo betreffende de verplichte precontractuele informatie van belang. In artikel 53 BGfo zijn voorwaarden opgenomen ten aanzien van reclame-uitingen betreffende krediet. Deze voorwaarden zijn uitgewerkt in beleidsregel 7. In artikel 112 BGfo zijn bijzondere voorwaarden opgenomen ten aanzien van de prospectus. Deze voorwaarden en een model prospectus zijn uitgewerkt in beleidsregel 8.

Het informeren van de cliënt over wijzigingen tijdens de looptijd van de kredietovereenkomst is geregeld in artikel 68 BGfo. Deze bepaling ziet alleen op overeenkomsten met een variabele kredietvergoeding (doorlopend krediet). Het gaat hierbij om de verplichting om de cliënt te informeren over elke wijziging van de kredietvergoeding en wel in het eerst daaropvolgend rekeningafschrift. Hierbij dient ook de wijziging van het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis te worden aangegeven. De kredietbank is ook verplicht om de cliënt op zijn verzoek een gespecificeerd overzicht van het uitstaande saldo te geven, maar kan daarvoor een vergoeding in rekening brengen.

Tot een jaar na de afwikkeling van kredietovereenkomst verstrekt de kredietbank op verzoek van de cliënt kosteloos een gespecificeerde afrekening. Laatstgenoemde verplichting bestaat dus alleen als de cliënt er om vraagt.

De onverplichte en verplichte precontractuele informatieverstrekking zijn uitgewerkt in de beleidsregels 7 en 8.

3.12 Artikel 11

Algemeen

In artikel 4:23 Wft is een bijzondere bepaling opgenomen ten aanzien van het adviseren van de cliënt door de financiële dienstverlener. Bijzondere bepalingen gelden bovendien voor de bemiddelaar (artikel 4:73 Wft) en de adviseur (artikel 4:72 Wft).

Alleen een financiële dienstverlener die werkzaamheden verricht waarbij hij een concreet financieel product aanbeveelt, dient aan de in artikel 4:23 lid 1 Wft gestelde eisen te voldoen. Er bestaat geen adviesplicht.

Dit artikel richt zich tot iedere financiële dienstverlener die adviseert en daarom zijn de bepalingen niet alleen van toepassing op de adviseur maar ook de financiële dienstverlener die adviseert en tegelijkertijd optreedt als aanbieder, bemiddelaar of als (onder)gevolmachtigde agent ten aanzien van het door hem aanbevolen product. Wanneer de financiële dienstverlener de consument niet adviseert dan moet dit voor de aanvang van de werkzaamheden aan de cliënt worden gemeld (artikel 4:23 lid 2 Wft). Op deze wijze kan de cliënt zich een goed beeld vormen over de precieze aard van de financiële dienstverlening en wat hij van de financiële dienstverlener mag verwachten.

In artikel 4:23 lid 1 sub a Wft is voor de financiële dienstverlener de verplichting neergelegd tot het inwinnen van informatie over de cliënt. Belangrijk element daarin is dat alleen die informatie moet worden ingewonnen die redelijkerwijs relevant is voor de verlening van de financiële dienst. Dit betekent dat de informatie die moet worden verstrekt afhankelijk is van de complexiteit van het product. Zo zal de verplichting van de dienstverlener om te informeren naar de financiële positie van de cliënt van groot belang zijn als het gaat om een krediet. De verplichting is veel minder verstrekkend indien de cliënt bijvoorbeeld een spaar- of betaalrekening wenst te openen. De informatie kan zowel actief als passief worden ingewonnen. Denkbaar is dat een financiële dienstverlener via internet informatie inwint, bijvoorbeeld door het openen van een website waar de cliënt gegevens kan invoeren over zijn persoonlijke financiële situatie.

Een andere vorm van het passief inwinnen van informatie is dat de financiële dienstverlener een (stroomschema)formulier verstrekt aan de cliënt aan de hand waarvan deze de benodigde persoonlijke gegevens invult en vervolgens aan de dienstverlener teruggeeft.

Model Bankreglement

In verband met de verplichting van de kredietbank om aan te tonen op welke wijze aan de verplichtingen van hoofdstuk 4.2 Wft wordt voldaan, is artikel 4:23 lid 1 en lid 2 overgenomen in artikel 11. Bij artikel 10 is al gewezen op het vastleggen van het klantprofiel. Verwezen wordt naar beleidsregel 4 Klantprofiel. Ten aanzien van de beantwoording van de vraag wanneer er sprake is van <<adviseren>> wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 1.

In de praktijk is er niet in alle gevallen sprake van adviseren. De grens tussen <<adviseren>> en <<informerend>> is echter in de praktijk erg vaag. Een kredietbank die op verzoek van een cliënt een brochure of prospectus met algemene informatie over een bepaald product toestuurt, adviseert de cliënt niet. Hij informeert de cliënt slechts. Een kredietbank die een cliënt meedeelt dat hij voor het gevraagde krediet niet in aanmerking komt en vervolgens aangeeft dat een krediet voor een lager bedrag wel mogelijk is, adviseert de cliënt. De kredietbank doet de cliënt immers een aanbod en de definitie van adviseren is ontleend aan de bepaling van het BW betreffende aanbod. Ook indien de kredietbank zich richt tot een bepaalde groep cliënten met een bepaald omschreven product, adviseert deze de groep cliënten.

3.13 Artikel 12

Algemeen

In artikel 4:73 Wft zijn bijzondere bepalingen opgenomen ten aanzien van de informatieverstrekking door de bemiddelaar. De positie van een bemiddelaar ten opzichte van de aanbieder(s) voor wie hij bemiddelt, is voor de cliënt van belang. De bemiddelaar moet inzicht verschaffen over zijn beloningsvorm en zijn eventuele gebondenheid aan aanbieders. De bemiddelaar meldt de cliënt in ieder geval op welke wijze beloning door de aanbieder(s) plaatsvindt. Daarnaast verschaft de bemiddelaar de cliënt in alle gevallen informatie over eventuele in een algemene maatregel van bestuur aan te wijzen andere onderwerpen dan welke genoemd zijn in dit artikel. De bemiddelaar moet verder inzicht geven in de inhoud van de door hem te verlenen dienst en aangeven of hij al dan niet adviseert op grond van een objectieve analyse. Een bemiddelaar kan ook op basis van een contractuele verplichting uitsluitend voor één of meer aanbieders bemiddelen. De bemiddelaar moet dit melden aan de cliënt en daarbij tevens desgevraagd de namen van deze aanbieders meedelen. Het is echter ook mogelijk dat de bemiddelaar geen contractuele verplichting heeft om voor één of meer aanbieders te bemiddelen en dat hij niet adviseert op grond van een objectieve analyse als bedoeld in artikel 4:73 lid 2 Wft. Ook dan meldt de bemiddelaar dit aan de cliënt. Als de cliënt de bemiddelaar vervolgens vraagt de namen van de aanbieders waarvoor hij bemiddelt of kan bemiddelen mee te delen, is bemiddelaar gehouden deze namen te verstrekken.

Model bankreglement

In artikel 12 is artikel 4:73 Wft gedeeltelijk overgenomen. De Gemeentelijke Kredietbank Rotterdam bemiddelt bijvoorbeeld bij de totstandkoming van schadeverzekeringen. Deze kredietbank heeft een contractuele verplichting om slechts voor één aanbieder te bemiddelen. De kredietbank adviseert de cliënt niet op basis van een objectieve analyse, want de kredietbank biedt alleen de producten van die bepaalde aanbieder van verzekeringen aan.

3.14 Artikel 13

Algemeen

De consument moet door een financiële dienstverlener zorgvuldig worden behandeld. In verband daarmee zijn in hoofdstukken 4.2 en 4.3 Wft verschillende voorschriften opgenomen die financiële dienstverleners in acht moeten nemen bij het verlenen van financiële diensten. Hierin zijn nog enkele specifieke voorschriften voor financiële dienstverlening ten aanzien van krediet en verzekeringen opgenomen. In aanvulling daarop bepaalt artikel 4:25 Wft dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld ten aanzien van de zorgvuldige behandeling van consumenten door financiële dienstverleners. Artikel 4:25 Wft is uitgewerkt in de artikelen 81 tot en met 86 BGfo. Daarbij ziet artikel 81 BGfo in een regeling van automatische oproepsystemen, de zogenaamd <<cold calling>>. De bij of krachtens deze wet gestelde specifieke gedragsregels laten de (algemene) zorgvuldigheidsverplichtingen die voor financiële dienstverleners uit het civiele recht voortvloeien, onverlet.

Model Bankreglement

In het model is artikel 4:25 lid 1 Wft onverkort overgenomen. De kredietbank dient aan deze algemene bepaling uit de Wft te voldoen. Het College/Bestuur dient ook te controleren of daaraan wordt voldaan.

3.15 Artikel 14

Algemeen

De financiële dienstverlener die een derde inschakelt, bijvoorbeeld om een deel van de werving van klanten te verrichten, is er verantwoordelijk voor dat deze derde daarbij de regels van de Wft naleeft. Dit betekent dat de overtreding van een wettelijke bepaling door een derde kan resulteren in een overtreding van artikel 4:16 Wft door de financiële dienstverlener. Deze bepaling beoogt het niet onmogelijk te maken dat marktpartijen hun diensten uitbesteden aan derden.

De uitbesteding mag er niet toe leiden dat de Wft op eenvoudige wijze kan worden ontdoken. De zorgplicht omvat voorts het element dat de financiële dienstverlener bij de selectie van degene aan wie hij bepaalde werkzaamheden uitbesteedt, de nodige zorgvuldigheid in acht moet nemen. Met een derde wordt uitdrukkelijk niet een bemiddelaar bedoeld.

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen werkzaamheden worden aangewezen die niet mogen worden uitbesteed (artikel 4:16 lid 2 Wft). De uitwerking in hoofdstuk 6 BGfo ziet vooral op de beheerder en bewaarder in het kader van het beheer van een beleggingsinstelling.

Model bankreglement

In het bankreglement is in artikel 14 de regeling van artikel 4:16 lid 1 Wft overgenomen. Ook kredietbanken kunnen een deel van hun werkzaamheden uitbesteden, maar blijven daarvoor wel eindverantwoordelijk. Het uitbesteden van werkzaamheden mag ook niet leiden tot het onmogelijk maken van het toezicht door het College/Bestuur.

3.16 Artikel 15

Algemeen

In artikel 4:28 Wft wordt art. 6 van de Richtlijn "Verkoop op afstand van financiële diensten" geïmplementeerd. Artikel 4:28 Wft biedt de mogelijkheid om een overeenkomst op afstand zonder een boete verschuldigd te zijn en zonder opgave van redenen te ontbinden. Hieraan is wel een termijn van veertien dagen verbonden, ten einde rechtsonzekerheid te voorkomen.

Het kan worden ingeroepen gedurende veertien na de dag waarop de overeenkomst is ingegaan (voor krediet wordt op grond van de Wck altijd een schriftelijke overeenkomst verlangd. Bepalend is dus de datum van ondertekening van de overeenkomst) of gedurende veertien dagen nadat de cliënt de informatie als bedoeld in artikel 4:20 lid 1 Wft heeft ontvangen (zie toelichting bij artikel 11 hierboven). In artikel 28 lid 4 Wft worden enkele financiële producten uitgesloten waarvoor het ontbindingsrecht niet goed toepasbaar of onredelijk bezwarend is voor de financiële dienstverlener. In de artikelen 76 tot en met 80 BGfo zijn bijzondere bepalingen opgenomen ten aanzien van de verkoop op afstand. In artikel 77 BGfo zijn algemene bepalingen opgenomen, terwijl in artikel 78 BGfo bijzondere bepalingen zijn opgenomen ten aanzien van het op verzoek van de cliënt totstandkomen van een overeenkomst op afstand en bijzondere bepalingen ten aanzien van schadeverzekeringen en levensverzekeringen. In artikel 79 BGfo zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van het gebruik van de telefoon voor het doen van ongevroegde oproepen.

Overeenkomsten die op uitdrukkelijk verzoek van de cliënt volledig zijn uitgevoerd voordat de cliënt van zijn ontbindingsrecht gebruik maakt (artikel 4:28 lid 4 sub c Wft)

Tot overeenkomsten die op uitdrukkelijk verzoek van de cliënt door beide partijen volledig zijn uitgevoerd voordat de cliënt van zijn ontbindingstermijn gebruik maakt, moeten bijvoorbeeld worden gerekend de overeenkomsten betreffende een betaalrekening, wanneer de betaalrekening op uitdrukkelijk verzoek van de cliënt zowel geopend als opgeheven is door de aanbieder binnen de termijn van het ontbindingsrecht en de cliënt tevens binnen deze periode de overeengekomen

vergoeding voor de aanbieder voldoet. Wanneer een overeenkomst volledig is uitgevoerd wil dit immers zeggen dat zowel de aanbieder als de afnemer volledig aan de contractuele verplichtingen hebben voldaan.

Hypothecair krediet

Krediet waarbij hypothecaire zekerheid wordt verleend is uitgezonderd van het ontbindingsrecht. Het niet uitzonderen van hypothecair krediet zou tot praktische problemen kunnen leiden in die zin, dat de cliënt gebruik zou kunnen maken van zijn ontbindingsrecht nadat de hypotheekakte al is verleden en de notaris de gelden al heeft vrijgegeven. In de praktijk wordt de cliënt bij het aangaan van een hypothecair krediet een recht van opzegging toegekend.

Dit recht kan worden uitgeoefend op een tijdstip gelegen tussen het moment van de acceptatie van de hypotheekofferte en het moment waarop bij de notaris het hypotheekrecht wordt gevestigd (de hypotheekakte wordt verleden en wordt ingeschreven in de openbare registers) zodat de notaris de aan hem door de hypotheekhouder overgemaakte gelden kan vrijgeven. Dit opzeggingsrecht wordt in de praktijk niet beperkt tot een periode van twee weken. Een aantal aanbieders van krediet waarbij hypothecaire zekerheid wordt verleend, vraagt in de praktijk om een vergoeding voor de gemaakte kosten wanneer de cliënt zijn opzeggingsrecht uitoefent. Wanneer aanbieders een dergelijke vergoeding bedingen komt dit in ieder geval tot uitdrukking in de offertevoorwaarden.

Het is niet wenselijk om slechts een ontbindingsrecht in het leven te roepen voor spaar- en annuïteitenhypotheken die op afstand worden aangeboden en geen ontbindingsrecht te verbinden aan beleggingshypotheken of hypothecaire kredieten die «face to face» zijn aangegaan.

Beleggingshypotheken zijn immers zonder meer uitgezonderd van het ontbindingsrecht omdat dit product een beleggingselement kent (artikel 4:28 lid 4 sub a Wft) en de Richtlijn “Verkoop op afstand van financiële diensten” niet ziet op de reguliere verkoop van hypotheken «face to face».

Bij een verbonden overeenkomst als bedoeld in artikel 4:28 lid 5 Wft is sprake van een nauw verband tussen deze overeenkomst en de overeenkomst op afstand. De cliënt is beide overeenkomsten in samenhang aangegaan, waarbij de verbonden overeenkomst niet gesloten zou zijn zonder de overeenkomst op afstand en vice versa.

In artikel 4:29 Wft worden de gevolgen van een ontbinding als bedoeld in artikel 4:28 Wft geregeld. Met de uitvoering van een overeenkomst op afstand mag pas worden begonnen na toestemming van de cliënt. Dit betekent niet, dat deze toestemming altijd los van de overeenkomst dient te worden gegeven. De toestemming van de cliënt kan ook in de overeenkomst worden vastgelegd (artikel 4:29 lid 1 Wft).

De volgende situatie kan als voorbeeld dienen bij artikel 4:29 lid 2 en 3 Wft. Een verzekeraar begint op verzoek van een cliënt met de uitvoering van een inboedelverzekeringsovereenkomst voor het verstrijken van de in artikel 4:28 lid 1 Wft genoemde ontbindingstermijn omdat de verzekeraar op verzoek van de cliënt (per direct) een voorlopige dekking afgeeft.

Volgens titel 7.17 BW is een verzekering een verbintenis tot het doen van één of meer uitkeringen aan een cliënt, tegen het genot van een door de cliënt te betalen premie, waarbij voor partijen geen zekerheid bestaat, dat, wanneer of tot welk bedrag enige uitkering moet worden gedaan of ook hoe lang de premiebetaling zal duren. Vanaf het moment dat de voorlopige dekking door de verzekeraar is verleend, staat de verzekeraar garant voor vergoeding van schade in het geval dat het voorlopig verzekerde risico zich voordoet in de periode tot aan het moment waarop de verzekeraar beslist op het acceptatieverzoek van de consument. De verzekeraar geeft dus door het verlenen van de voorlopige dekking uitvoering aan de verzekeringsovereenkomst. Tot aan het moment waarop de acceptatie plaatsvindt, zal de hoogte van de te betalen premie nog niet zijn bepaald en zal de verzekeringsnemer daarom geen uitvoering kunnen geven aan de verzekeringsovereenkomst, het betalen van de premie.

Er is dus wel op verzoek van de cliënt begonnen met het geven van uitvoering aan de verzekeringsovereenkomst, maar de overeenkomst is niet volledig uitgevoerd als bedoeld in

artikel 4:28 lid 4 sub c Wft. De cliënt komt in beginsel dus een ontbindingsrecht toe. De cliënt zal de voorlopige verzekeringsovereenkomst uiteraard niet willen ontbinden wanneer het verzekerde risico zich voordoet gedurende de acceptatietermijn. De cliënt zal proberen de geleden schade op de verzekeraar te verhalen. Wanneer het verzekerde risico zich echter niet voordoet, zal de cliënt wellicht wel gebruik willen maken van zijn ontbindingsrecht gedurende de acceptatieperiode. Na de ontbinding van de verzekeringsovereenkomst zal de verzekeraar van de cliënt kunnen verlangen dat deze direct een betaling verricht voor de financiële dienst die de verzekeraar op basis van de overeenkomst op afstand tot het moment van de ontbinding al effectief heeft verricht (artikel 4:29 lid 2 Wft). Hierbij wordt wel als voorwaarde gesteld dat de verzekeraar kan aantonen dat hij is begonnen met het uitvoeren van de overeenkomst nadat hij daartoe van de cliënt een verzoek heeft ontvangen en dat hij met de uitvoering is begonnen vóór het verstrijken van de in artikel 4:28 Wft genoemde ontbindingstermijn. Daarnaast moet de verzekeraar kunnen aantonen dat hij de cliënt, in overeenstemming met hetgeen bij of krachtens artikel 4:20 lid 1 Wft is bepaald, heeft geïnformeerd over het te betalen bedrag (artikel 4:29 lid 3 Wft).

De hoogte van het vanwege het intropen van het ontbindingsrecht te betalen bedrag zal de verzekerde dus voorafgaand aan het verlenen van de voorlopige dekking (het aangaan van de <<voorlopige>> verzekeringsovereenkomst) moeten zijn meegedeeld. De hoogte van de aan de verzekeraar te betalen vergoeding voor het verlenen van de <<voorlopige>> dekking moet aan twee voorwaarden voldoen. Het bedrag mag niet hoger zijn dan een bedrag evenredig aan de verhouding tussen het al geleverde product en de volledige uitvoering van de overeenkomst op afstand.

Vanwege het karakter van de (voorlopige) schadeverzekeringsovereenkomst, namelijk een risicoverzekering, zal echter meteen met het verlenen van de voorlopige dekking voor een bepaalde periode de overeenkomst volledig zijn uitgevoerd voor die periode en mag de verzekeraar een redelijke premie rekenen voor het door hem gedurende deze periode gedragen risico. In geen geval mag deze premie zo hoog zijn (in vergelijking met de premie die verschuldigd zou zijn als de overeenkomst niet ontbonden zou zijn) dat deze kan worden opgevat als boete. Accepteert de verzekeraar de aanvraag gedurende de ontbindingstermijn, dan staan daarmee de voorwaarden van de overeenkomst vast en wordt de premie vastgesteld. De <<voorlopige>> verzekeringsovereenkomst gaat over in een <<definitieve>> verzekeringsovereenkomst. Omdat het hierbij niet om een nieuwe aanvraag tot verzekering gaat maar de <<definitieve>> verzekeringsovereenkomst een logisch gevolg is van de aanvraag die tot de <<voorlopige>> verzekeringsovereenkomst heeft geleid, komt de cliënt niet nog een keer een ontbindingsrecht toe.

De in artikel 4:29 lid 5 Wft door de cliënt terug te geven zaken zien op die zaken die onderwerp van de ontbonden overeenkomst zijn.

Overeenkomsten betreffende krediet die zijn ontbonden als bedoeld in de artikelen 7:46e en 7:48e van het BW

In de artikelen 7:46e en 7:48e BW gaat het om de ontbinding van financieringsovereenkomsten, waarbij de aankoop van de goederen door een derde wordt gefinancierd.

Model bankreglement

In artikel 15 zijn de artikelen 4:20, 4:28, 4:29 en 4:30 Wft en de artikelen 76 tot en met 80 BGfo van overeenkomstige toepassing verklaard. Ook de kredietbanken zullen zich naar verwachting op termijn meer gaan bedienen van de verkoop op afstand bij sociale kredietverstrekking. De kredietbanken dienen hierbij te voldoen aan de regels die in het kader van de Wft worden gesteld. De voorwaarden zijn uitgewerkt in beleidsregel 10.

3.17 Artikel 16

Algemeen

De verplichting voor de bemiddelaar om te beschikken over een beroepsaansprakelijkheidsverzekering of een andere vergelijkbare voorziening (garantie) is geregeld in artikel 4:75 lid 1 Wft. De richtlijn Verzekeringsbemiddeling verplicht bovendien tot het treffen van maatregelen ter bescherming van de verzekeringsnemer tegen het onvermogen van de bemiddelaar in verzekeringen om de premie aan de verzekeraar over te dragen of het bedrag van de schadevordering of premieretuggave aan de verzekerde over te dragen.

In van titel 7.17 BW inzake verzekering wordt vastgelegd dat indien een bemiddelaar zich bij de verzekeringsovereenkomst tegenover de verzekeraar tot betaling van premie en kosten als eigen schuld heeft verbonden, de verzekeringnemer (cliënt) ten opzichte van de verzekeraar is gekweten van zijn verplichtingen voor zover de premie en kosten voor rekening van de bemiddelaar zijn gekomen of aan deze zijn voldaan. Daarnaast is in titel 7.17 BW opgenomen dat de verzekeringnemer tot vergoeding van die premie en kosten aan de bemiddelaar gehouden is. Hij zal bevrijdend hebben betaald zodra hij deze vergoeding aan de bemiddelaar heeft afgedragen. Wanneer de bemiddelaar zich niet tegenover de verzekeraar heeft verbonden tot betaling van premies en kosten als eigen schuld geniet de cliënt de bescherming van Boek 3 en Boek 6 BW. Hij zal ook onder deze omstandigheid bevrijdend betaald hebben wanneer hij de door hem verschuldigde premie aan de bemiddelaar heeft voldaan. In titel 7.17 BW is eveneens een bepaling worden opgenomen die ertoe strekt dat indien een verzekeraar uitkering doet aan een bemiddelaar, hij ten opzichte van de tot de uitkeringsgerechtigde pas gekweten is zodra hetgeen aan de uitkeringsgerechtigde verschuldigd is aan de uitkeringsgerechtigde is voldaan.

In de artikelen 159 en 160 BGfo zijn bijzondere bepalingen opgenomen ten aanzien van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering.

Model bankreglement

De Gemeentelijke Kredietbank Rotterdam houdt zich bezig met het als bemiddelaar bemiddelen bij het totstandkomen van schadeverzekeringen. Daarom is artikel 16 van het model bankreglement alleen voor kredietbanken die bemiddelen van belang. Kredietbanken die zich niet als bemiddelaar bezighouden met het bemiddelen bij verzekeringen hoeven de artikelen 12 en 16 niet op te nemen in hun bankreglement.

De kredietbank dient te beschikken over een beroepsaansprakelijkheidsverzekering. Hierop zijn de artikelen 159 en 160 BGfo en Beleidsregel 5 Beroepsaansprakelijkheidsverzekering van toepassing. Zie verder de toelichting bij deze beleidsregel.

3.18 Artikel 17

In artikel 17 lid 1 van het bankreglement wordt bepaald aan wie de kredietbank kredieten kan verstrekken. Deze bepaling kent een algemene formulering en dient daarom voor de afzonderlijke kredietbanken te worden aangepast. Er zijn immers kredietbanken die kredieten verstrekken aan alleen de inwoners van de gemeente waar de kredietbank gevestigd is, terwijl andere kredietbanken door samenwerkingsovereenkomsten of als gemeenschappelijke regeling een breder werkteerrein kennen.

In artikel 17 lid 2 is de bevoegdheid tot het mandateren dan wel het verlenen van een volmacht aan de directeur vastgelegd. Tot hoever het mandaat of de volmacht reikt, wordt nader uitgewerkt in het model van het mandaatbesluit of het directiebesluit.

In verband met de invoering van de Gedragscode Sociale Kredietverlening op 31 mei 2007 is aan artikel 17 een nieuw lid 3 toegevoegd. Voor de inhoud van de Gedragscode Sociale Kredietverlening en de daarbij behorende toelichting wordt verwezen naar de website van de Nvvk, te weten www.nvvk.eu

3.19 Artikel 18

Op grond van artikel 4:32 Wft zijn kredietbanken verplicht om deel te nemen aan een stelsel van kredietregistratie.

3.20 Artikel 19

Op basis van artikel 4:22 lid 1 en 4:33 lid 1 en 2 Wft en artikel 112 BGfo is de kredietbanken als aanbieder van krediet verplicht om over een kredietprospectus te beschikken. Het kredietprospectus moet beschikbaar zijn op de website van de kredietbank of, indien de kredietbank niet over een website beschikt, voorafgaand aan de totstandkoming van de kredietovereenkomst aan de cliënt ter beschikking worden gesteld. Het kredietprospectus moet aan een aantal minimale eisen voldoen. Een model prospectus is ten behoeve van de leden opgenomen als bijlage bij de Beleidsregel 8. Verplichte Precontractuele Informatievoorziening.

3.21 Artikel 20

De vraag kan worden gesteld of een krediet ook mondeling kan worden aangevraagd. Hoewel juridisch gezien hier tegen geen enkel bezwaar bestaat, kunnen er bewijsrechtelijke problemen ontstaan als de aanvraag niet in schriftelijke vorm is vastgelegd. Bovendien geldt voor kredieten die onder de Wft vallen, dat deze aan bepaalde wettelijke eisen moet voldoen en de kredietbank daarom over bepaalde gegevens moet beschikken. Zie in dit verband ook de informatieverplichting van de artikelen 4:20, 4:23 en 4:73 Wft en de uitwerking van deze bepalingen in het BGfo.

3.22 Artikel 21

Op grond van artikel 4:34 Wft is de kredietbank verplicht om in het belang van de kredietnemer voorafgaande aan de totstandkoming van de kredietovereenkomst informatie in te winnen over de financiële positie van de cliënt en beoordeelt de kredietbank of het aangaan van de kredietovereenkomst verantwoord is. Het beoordelen of het aangaan van de kredietovereenkomst verantwoord is, is ingevoerd om overkreditering tegen te gaan. Een nadere uitwerking van artikel 4:34 Wft wordt gegeven in de artikelen 113 tot en met 115 BGfo. Artikel 21 lid 1 van het bankreglement stemt overeen met artikel 115 lid 1 BGfo.

In artikel 113 lid 1 BGfo wordt de verplichting opgelegd om geen kredietovereenkomst aan te gaan waarvan de krediet som (persoonlijke lening) of de kredietlimiet (doorlopend krediet) € 1.000,- of meer bedraagt, indien de aanbieder van krediet niet beschikt over voldoende schriftelijke of op een andere duurzame drager vastgelegde informatie betreffende de financiële positie van de cliënt.

In artikel 114 lid 1 BGfo wordt de verplichting tot het raadplegen van het stelsel van kredietregistratie gewaarborgd. De kredietbank dient, alvorens met een cliënt een overeenkomst inzake krediet aan te gaan waarvan de krediet som of de kredietlimiet meer dan € 250 bedraagt, het stelsel van kredietregistratie te raadplegen.

3.23 Artikel 22

De kredietbank is niet verplicht om een aanvraag voor een krediet te honoreren. Aan een afwijzing van een kredietaanvraag kunnen verschillende redenen ten grondslag liggen, zoals de hoogte van het gevraagde krediet in relatie tot het inkomen van de kredietnemer, het inkomen van de kredietnemer is hoger dan de gestelde grenzen op basis van de Wet Fido of de kredietnemer levert onvoldoende gegevens aan. Indien de kredietbank besluit om een aanvraag af te wijzen, dient hiervan schriftelijke mededeling te worden gedaan aan de aanvrager en dienen de redenen voor afwijzing te worden vermeld.

In het tweede lid van dit artikel is voorzien een mogelijkheid van een klacht tegen een beslissing van de kredietbank om de kredietaanvraag af te wijzen. Op grond van artikel 4:17 Wft dient de kredietbank te beschikken over een interne klachtenprocedure met betrekking tot de financiële producten en financiële diensten die onder de Wft vallen. Deze bepaling ziet niet op eventuele gedragingen van andere aard. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 70 van het bankreglement.

3.24 Artikel 23

In dit artikel zijn de algemene verplichtingen ten aanzien van de kredietovereenkomst opgenomen. De kredietovereenkomst dient op grond van artikel 30 Wck te worden aangegaan bij een door de kredietbank en de kredietnemer(s) ondertekende onderhandse akte en hiervan moet de kredietbank een afschrift aan de kredietnemer(s) verstrekken. De verplichting als bedoeld in artikel 4:34 Wft is in artikel 23 lid 3 en 4 van het bankreglement vastgelegd. Ook hierop zijn de artikelen 113 lid 1, 114 lid 1 en 115 lid 1 BGfo van toepassing.

3.25 Artikel 24

Op grond van artikel 30 Wck worden eisen gesteld aan de inhoud van de kredietovereenkomst. Deze eisen gelden alleen voor kredieten die onder de werking van de Wft en Wck vallen.

In artikel 24 van het bankreglement zijn deze eisen overgenomen. De bepalingen betreffende het goederenkrediet zijn niet overgenomen, omdat de kredietbanken zich niet bezighouden met het verstrekken van deze kredieten. De besluiten onder de Wck zijn komen te vervallen. De berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage voor consumptief krediet wordt thans geregeld in de Uitvoeringsregeling Wft. De bepalingen inzake kredietaanbiedingen zijn verwerkt in de Wft en BGfo.

3.26 Artikel 25

Voor de persoonlijke lening, het doorlopende krediet en het saneringskrediet zijn ook in het bankreglement bepalingen opgenomen over het ter beschikking stellen van het krediet. In dit artikel wordt onder meer bepaald voor rekening en risico van wie de ter beschikking stelling (persoonlijke lening) en de opnamen (doorlopend krediet) zijn. Het risico van de uitbetaling van het saneringskrediet wordt neergelegd bij de kredietnemer. Ook bij een saneringskrediet kan sprake zijn van onregelmatigheden van de kant van de kredietnemer en deze dienen voor zijn/haar rekening te komen.

3.27 Artikel 26

De algemene voorwaarden bevatten de voorwaarden waaronder de kredietverlening door de kredietbank plaatsvindt. Door de representatieve organisatie zijn modellen ontwikkeld voor de persoonlijke lening en het doorlopende krediet. Het werken met algemene voorwaarden heeft voor de kredietbank als voordeel, dat volstaan kan worden met relatief eenvoudige kredietovereenkomsten waarin de minimale eisen van de Wck zijn verwerkt.

De kredietovereenkomst dient voor de toepasbaarheid van deze algemene voorwaarden een verwijzing te bevatten naar het bestaan daarvan. Veel kredietbanken plaatsen de algemene voorwaarden op de achterzijde van de kredietovereenkomst.

Het vaststellen van de algemene voorwaarden is een verantwoordelijkheid van het College/Bestuur, maar het opstellen daarvan kan worden gemandateerd of ter uitvoering daarvan volmacht worden verleend aan de directeur van de kredietbank.

In het bankreglement zijn een aantal minimale eisen geformuleerd die in ieder geval in de algemene voorwaarden moeten worden opgenomen. Voor het overige zijn de kredietbanken, binnen de grenzen van de wet- en regelgeving, vrij om daaraan nadere invulling te geven. Het verdient echter aanbeveling om zoveel mogelijk aan te sluiten bij de modellen van de representatieve organisatie, zodat landelijk zoveel mogelijk dezelfde voorwaarden bij de kredietbanken gelden.

Op basis van artikel 234 van Boek 6 BW wordt bepaald, dat de gebruiker van algemene voorwaarden aan de wederpartij een redelijke mogelijkheid moet bieden om van deze algemene voorwaarden kennis te nemen. Hieraan heeft de kredietbank voldaan, indien de kredietbank:

- a. hetzij de algemene voorwaarden voor of bij het sluiten van de overeenkomst aan de kredietnemer ter hand heeft gesteld;
- b. hetzij, indien dit niet mogelijk is, voor de totstandkoming van de overeenkomst aan de kredietnemer bekend heeft gemaakt dat de voorwaarden bij de kredietbank ter inzage liggen of bij een Kamer van Koophandel en Fabrieken of een griffie van een gerecht zijn gedeponeerd, alsmede dat zij op verzoek zullen worden toegezonden;
- c. hetzij, indien de overeenkomst langs elektronische weg tot stand komt,
 1. de algemene voorwaarden voor of bij het sluiten van de overeenkomst aan de kredietnemer langs elektronische weg ter beschikking heeft gesteld op een zodanige wijze dat deze voorwaarden door de kredietnemer kunnen worden opgeslagen en voor de kredietnemer toegankelijk zijn ten behoeve van latere kennisneming, of,
 2. indien dit redelijkerwijs niet mogelijk is, voor de totstandkoming van de overeenkomst aan de kredietnemer heeft bekend gemaakt waar van de voorwaarden langs elektronische weg kan worden kennisgenomen, alsmede dat zij op verzoek langs elektronische weg of op andere wijze zullen worden toegezonden.

In het bankreglement is gekozen voor de wijze die bewijsrechtelijk gezien de minste problemen zal opleveren, namelijk het uiterlijk voor of bij het sluiten van de kredietovereenkomst ter beschikking stellen van een exemplaar van deze algemene voorwaarden. Hiermee wordt ook voldaan aan de verplichting als bedoeld in artikel 4:20 Wft. Voor een adequate beoordeling van het product is het ook van belang om kennis te nemen van de voorwaarden waaronder de kredietbank het product aanbiedt. Omdat veel kredietbanken deze algemene voorwaarden op de achterzijde van de kredietovereenkomst plaatsen, wordt aan de wettelijke eis van het bieden van een redelijke mogelijkheid tot kennisname voldaan.

3.28 Artikel 27

In de praktijk komt het regelmatig voor, dat de kredietbank enige bedenkingen heeft ten aanzien van het verstrekken van het krediet. De kredietbank is wel bereid om een krediet te verstrekken indien de kredietnemer zakelijke of persoonlijke zekerheid stelt.

Bij zakelijke zekerheid moet gedacht worden aan een recht van hypotheek of een pandrecht op met het kredietbedrag aangekochte goed. De kredietbank zou een stil pandrecht kunnen vestigen op een roerende zaak (een auto) of voor de nakoming van de verplichtingen uit de kredietovereenkomst een borgtocht kunnen verlangen.

De Wck biedt de kredietbanken ruimere mogelijkheden tot het bedingen van zekerheden. Zo zijn de artikelen 33 sub d (verbod van het bedingen van een cessie tot zekerheid van de nakoming van de verplichtingen uit de kredietovereenkomst bij het aangaan van de overeenkomst) en 40 (vestigen van een pandrecht of eigendomsvoorbehoud alleen op goederen die met het krediet zijn gekocht) Wck niet op kredietbanken van toepassing voor zover het betreft kredietverlening als bedoeld in artikel 5 Wck.

Voorzichtigheid is hier echter geboden.

De omschrijving van het begrip <<sociale kredietverlening>> wijkt hier namelijk in belangrijke mate af van de omschrijving van het begrip <<publieke taak>> en <<sociaal krediet>> zoals deze in de Wet Fido wordt gehanteerd. **Voor kredieten die buiten het toepassingsbereik van de begripsomschrijving van artikel 5 lid 2 Wck vallen, geldt dus onverkort het verbod.**

Voor de mogelijkheden en onmogelijkheden van het bedingen van zekerheden wordt verwezen naar de toelichting bij de verschillende kredietovereenkomsten.

3.29 Artikel 28

In artikel 28 lid 2 wordt bepaald, dat het bepalen van de theoretische looptijd van een doorlopend krediet in overeenstemming met artikel 1 dd BGfo moet plaatsvinden. Artikel 1 dd BGfo is opgenomen in beleidsregel 9 Berekening Theoretische Looptijd Doorlopend Krediet. Artikel 29 lid 3 bepaalt, dat de kredietbank de cliënt moet informeren gedurende de looptijd van de overeenkomst. Waarover de cliënt moet worden geïnformeerd wordt uitgewerkt in de artikelen 68 en 80 BGfo. Beleidsregel 11 Informatieverstrekking Gedurende De Looptijd Van Een Overeenkomst is gebaseerd op deze bepalingen.

3.30 Artikel 29

Bij de kredietbanken vindt kredietverlening plaats vanuit een sociale achtergrond. Bij de vaststelling van de betalingsregeling (maandlast) van het krediet wordt dan ook rekening gehouden met de draagkracht van de kredietnemer. Een strenger beleid ten aanzien van kredietverlening door kredietbanken is hier op zijn plaats, omdat immers voorkomen moet worden dat de kredietnemer in een problematische schuldsituatie terecht komt. Zowel ten aanzien van het bepalen van de betalingsregeling als bij de incasso van betalingsachterstanden wordt uitgegaan van een sociale benadering. Het vermelden van de betalingsregeling in de overeenkomst tot kredietverlening is op grond van artikel 24 verplicht.

3.31 Artikel 30

Dit artikel is gebaseerd op artikel 30 lid 1 sub i Wck.

3.32 Artikelen 31 en 32

In artikel 34 Wck wordt bepaald, dat de kredietgever slechts de in dat artikel genoemde vergoedingen van de kredietnemer mag bedingen, in rekening brengen of aanvaarden. In de artikelen 32 en 33 wordt artikel 34 Wck overgenomen.

3.33 Artikel 33

De hoogte van de kredietvergoeding wordt in beginsel door het College/Bestuur vastgesteld. Deze bevoegdheid kan worden gemandateerd of voor de uitvoering daarvan kan volmacht worden verleend aan de directeur van de kredietbank.

De kredietvergoeding voor kredieten die onder de werking van de Wck vallen, kan nooit meer bedragen dan het door de Minister van Financiën vastgesteld maximum. De maximale kredietvergoeding wordt door de Minister vastgesteld door de wettelijke rente te verhogen met 12 procentpunten.

3.34 Artikel 34

Dit artikel is gebaseerd op artikel 33 Wck.

3.35 Artikelen 35 en 36

De bepalingen betreffende het verlenen van kwijtschelding bij overlijden en kwijtschelding bij arbeidsongeschiktheid zijn facultatief en het College/Bestuur dient te bepalen of van deze mogelijkheden al dan niet gebruik kan worden gemaakt. Het eerste lid van de beide artikelen bevat een algemene regeling ten aanzien van het verlenen van kwijtschelding bij overlijden en arbeidsongeschiktheid. Het is een zogenaamde <<kan>>-bepaling. Het college is dus niet verplicht om kwijtschelding te verlenen.

Het tweede lid van beide artikelen geeft een opsomming van de situaties waarin in ieder geval geen kwijtschelding wordt verleend. Maar vanuit de sociale taakstelling van de kredietbanken is er voor gekozen om ook in deze gevallen de mogelijkheid van kwijtschelding niet uit te sluiten, namelijk als bijzondere omstandigheden dit rechtvaardigen. Welke omstandigheden voor het College/Bestuur als voldoende grondslag kunnen gelden om toch tot kwijtschelding te besluiten, moet geheel door het College/Bestuur zelf worden bepaald. Het gaat hier om een individuele beoordeling die zich niet goed in een algemene regel laat formuleren. Van geval tot geval zal moeten worden beoordeeld of kwijtschelding ook in deze gevallen op zijn plaats is.

Omdat het in de praktijk voor het College/Bestuur niet mogelijk is om alle verzoeken tot kwijtschelding te beoordelen, is in het vierde lid de mogelijkheid van mandatering en volmachtverlening opgenomen.

Bij de kwijtschelding bij arbeidsongeschiktheid is nog de bijzondere voorwaarde opgenomen, dat de kredietnemer beschikt over een verklaring van een uitkerende instantie dat zijn arbeidsongeschiktheid is vastgesteld op 80 tot 100% en deze arbeidsongeschiktheid een langdurig karakter heeft. Het stellen van de voorwaarden ten aanzien van het percentage van de arbeidsongeschiktheid en het al dan niet langdurige karakter daarvan, is weer een vrijheid voor de afzonderlijke kredietbanken.

3.36 Artikelen 37, 38 en 39

In de artikelen 37, 38 en 39 zijn verschillende bepalingen van het bankreglement van overeenkomstige toepassing verklaard op het onderhoudskrediet, het starterskrediet en het hypothecaire krediet. De vraag is of de Wft en Wck van toepassing zijn op de in deze artikelen genoemde kredietvormen.

Hypothecair krediet

De hoofdstukken I, II, III en VI tot en met X Wck zijn vervallen. De hoofdstukken IV en V blijven onder de Wft van kracht. Tevens blijven de artikelen 1, 2, 3 lid 1, 4 lid 1 en 3 alsmede 5 lid 2 Wck van kracht.

Op grond van artikel 1:20 Wft kan worden geconcludeerd, dat de wetgever de hypothecaire kredietverlening op zich niet heeft willen uitsluiten van de werking van de Wft en daarmee ook het BGfo. In artikel 1 sub n BGfo wordt ook een definitie gegeven van het begrip hypothecair krediet. Daarmee valt dus hypothecair krediet onder de werking van de Wft en BGfo.

De hypothecaire kredietverlening van de kredietbank vindt echter plaats vanuit de publieke taak. Op grond van artikel 1:20 sub a Wft is de wet niet van toepassing op kredietverlening waaraan wordt deelgenomen door openbare lichamen ter uitvoering van een wettelijke taak. Onder openbaar lichaam dient in dit verband de gemeente of gemeenschappelijke regeling te worden verstaan of een stichting die belast is met de uitvoering van een wettelijke taak van de gemeente. Artikel 4 lid 1 sub j Wck kent een bepaling van gelijke strekking.

In kamerstuk 19 van het wetsvoorstel (TK 29 708, pagina 388) wordt aangegeven, dat het hierbij gaat om kredietverlening door de gemeentelijke sociale dienst, de directie studiefinanciering en andere kredietverlening door de overheid in het kader van subsidiëring, bevordering van het eigen woningbezit en dergelijke. De kredietverlening is in deze gevallen namelijk in de desbetreffende regeling genormeerd.

Nu hypothecair krediet verstrekt wordt in het kader van de publieke taak zijn de Wft, BGfo en Wck hierop niet van toepassing.

Onderhoudskrediet

Het verstrekken van een onderhoudskrediet ten behoeve van het bevorderen van het behoud van de eigen woning of in het kader van een renovatieproject kan gekwalificeerd worden als kredietverlening als bedoeld in artikel 4 lid 1 sub j Wck en artikel 1:20 sub a Wft. Bij een onderhoudskrediet is veelal sprake van kredietverlening met hypothecaire zekerheidsstelling. De kredietverlening is gebaseerd op een gemeentelijke verordening.

Starterskrediet

Het verstrekken van starterskredieten valt volgens artikel 4 lid 1 sub j Wck en artikel 1:20 sub a Wft onder kredietverlening ter uitvoering van de publieke taak. De kredietverlening is gebaseerd op een gemeentelijke verordening. Het gaat hier om kredietverlening aan kleine zelfstandigen en startende ondernemers ten einde beroep op de Besluit bijstandsverlening zelfstandigen te voorkomen.

Bij het bepalen van de publieke taak dient wel de Wet Fido in acht te worden genomen. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 1. Aan de eisen van de Wet Fido moet in het kader van deze vormen van kredietverlening wel worden voldaan. Anders is sprake van commerciële kredietverlening en dient de kredietbank over een Wft-vergunning te beschikken.

3.37 Artikelen 40 tot en met 49

De artikelen 40 tot en met 49 hebben betrekking op het zogenaamde pandhuiskrediet. Het pandhuiskrediet wordt geregeld in de Pandhuiswet 1910 en deze wet bevat bijzondere regels die in het reglement van het pandhuis moeten worden opgenomen. Aangezien het pandhuis onderdeel uitmaakt van de Gemeentelijke Kredietbank Den Haag, is gekozen voor een geïntegreerd reglement. Op slechts een aantal bepalingen uit het model van het bankreglement wordt hieronder ingegaan. Op grond van artikel 4 lid 1 sub i Wck en artikel 1:20 lid 1 sub e Wft valt het pandhuiskrediet niet onder de werking van beide wetten.

Artikel 40

In de Pandhuiswet zijn een aantal bepalingen opgenomen ten aanzien van de inhoud van het reglement van het gemeentelijke pandhuis. De in artikel 40 genoemde zaken zijn nader uitgewerkt in de artikelen 41 tot en met 49.

Artikel 41

Op grond van de Wet melding ongebruikelijke transacties (Wet MOT) is het pandhuis verplicht ongebruikelijke transacties te melden bij het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties.

Artikel 42

Volgens de Pandhuiswet zijn niet alle zaken beleenbaar. De wet bepaalt expliciet welke zaken daarvan zijn uitgesloten.

3.38 Artikel 50

De kredietbanken houden zich al van oudsher bezig met het regelen van schulden van natuurlijke personen. Indien de schuldenaar zich in een problematische schuldsituatie bevindt, zijn daarop de regels van de Gedragscode Schuldregeling van de NVVK van toepassing (artikel 50 lid 3).

Kredietbanken houden zich echter niet alleen bezig met het regelen van schulden van natuurlijke personen die zich in een problematische schuldsituatie bevinden. Ook als de schuldenaar zich niet in een problematische schuldsituatie bevindt, willen de meeste kredietbanken de helpende hand bieden door het bemiddelen bij het tot stand brengen van een betalingsregeling tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers.

Dan is de Gedragscode Schuldregeling niet van toepassing en een betalingsregeling kan een langere of kortere termijn dan 36 maanden hebben. De schuldeisers hoeven geen finale kwijting te verlenen. Kredietbanken dienen dan wel expliciet kenbaar te maken, dat op de betalingsregeling de Gedragscode Schuldregeling niet van toepassing is. Dit betekent bovendien, dat een betalingsregeling niet gemeld kan en mag worden bij Bureau Krediet Registratie te Tiel (artikel 50 lid 4).

Tot de richtlijnen van de representatieve organisatie behoort sinds 1 januari 2004 het in de nota <<Wijzing Minnelijk Traject Schuldregeling 2003>> opgenomen 120-dagen model. Binnen deze termijn moet door de leden van de NVVK worden bepaald of een schuldenaar voor een schuldregeling op basis van de Gedragscode Schuldregeling in aanmerking komt. Indien een regeling niet mogelijk is, vindt verwijzing naar de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen (Wspan) plaats.

In artikel 50 lid 5 wordt bepaald, dat de kredietbank bij het regelen van schulden een intermediaire positie inneemt. De kredietbank behartigt dus niet eenzijdig de belangen van de schuldenaar, maar heeft ook oog voor de gerechtvaardigde belangen van de schuldeisers.

3.39 Artikel 51, 52 en 53

Analoog aan de bepalingen bij de kredietovereenkomst bevatten deze artikelen bepalingen betreffende het aanvragen en afwijzen van een aanvraag tot schuldregeling. Een afwijzing dient gemotiveerd te worden om de cliënt in de gelegenheid te stellen over de afwijzing te klagen.

De kredietbank gebruikt het model aanvraagformulier van de representatieve organisatie. In verband met een zorgvuldige behandeling van de cliënt dient de kredietbank de criteria vast te leggen die aan de beoordeling van een aanvraag tot schuldregeling ten grondslag liggen (artikel 52). Op deze wijze kan in een klachtenprocedure op eenvoudige wijze worden beoordeeld of de kredietbank in strijd met deze criteria heeft gehandeld.

3.40 Artikel 54 en 55

Na beëindiging van fase 1 (aanmelding en intake) wordt met de cliënt een overeenkomst tot schuldregeling gesloten. In 120 dagen moet duidelijk worden of een voortzetting van de schuldregeling of een schuldsanering mogelijk is dan wel de aanvraag dient te worden afgewezen wegens bijvoorbeeld onvoldoende medewerking van de schuldeisers. In artikel 54 lid 3 wordt deze gedragslijn vastgelegd. Van de met de cliënt gesloten overeenkomst tot schuldregeling ontvangt eerstgenoemde een door de kredietbank ondertekend exemplaar (artikel 54 lid 4). Verstrekkt de kredietbank een saneringskrediet, dan eindigt de overeenkomst tot schuldregeling.

De Wft en het BGfo zijn ook van toepassing op saneringskrediet. Dit wordt vastgelegd in artikel 54 lid 5. Het toepassingsbereik is beperkt, omdat voor het saneringskrediet bijvoorbeeld geen reclame wordt gemaakt en ook niet wordt geadviseerd. De kredietbank geeft de cliënt immers alleen aan welk bedrag mogelijk is gezien zijn financiële positie. Bovendien worden saneringskredieten alleen in de vorm van een persoonlijke lening verstrekt. De cliënt heeft hierin geen keuze.

Er is artikel 54 lid 3 doelbewust gekozen voor een <<kan>>-bepaling, omdat de kredietbank ten opzichte van de schuldenaar en zijn schuldeisers geen resultaatsverplichting heeft. De kredietbank heeft een inspanningsverplichting. De kredietbank spant zich in het belang van de schuldenaar en zijn schuldeisers in om tot een onderling vergelijk te komen ten aanzien van de

regeling van de schuldenlast. Of een dergelijke regeling uiteindelijk tot stand komt, hangt in belangrijke mate af van de inspanningen van de schuldenaar en de houding van de schuldeisers.

In verband met het voorkomen van bewijsrechtelijke problemen is in artikel 54 lid 1 bepaald, dat de rechten en verplichtingen van de kredietbank en de schuldenaar worden vastgelegd in een kredietovereenkomst of een overeenkomst tot schuldregeling. Hoewel het strikt genomen niet noodzakelijk is, voorkomt het veel problemen ten aanzien van de gemaakte afspraken in het kader van de schuldregeling. De kredietbank hanteert hierbij het model van de representatieve organisatie als basis. Op de overeenkomst tot schuldregeling zijn algemene voorwaarden van toepassing. Ook hierbij hanteert de kredietbank het model van de representatieve organisatie als basis.

De bevoegdheid tot het opstellen van algemene voorwaarden ligt in eerste instantie bij het College/Bestuur, maar dit kan gemandateerd worden aan de directeur van de kredietbank of aan hem kan een volmacht worden verleend (artikel 55 lid 5).

3.41 Artikel 56

Op basis van het minnelijke proces van schuldregeling zijn de kredietbanken verplicht vanaf het sluiten van de overeenkomst tot schuldregeling het bedrag boven het voor de cliënt bepaalde Vrij Te Laten Bedrag ten behoeve van de schuldeisers te reserveren (financieel beheer). In dit artikel wordt de verantwoordingsplicht van de kredietbanken ten aanzien van het financieel beheer vastgelegd. Die verantwoording geldt alleen op verzoek van de cliënt.

De kredietbank hoeft op verzoek van de schuldenaar alleen een gespecificeerd overzicht van de gereserveerde gelden te geven voor zover dit in redelijkheid van de kredietbank kan worden gevraagd. Zo zal een dagelijks verzoek om een overzicht als onredelijk worden beschouwd.

In artikel 56 lid 3 wordt bepaald, dat de kredietbank bij een schuldregeling een vergoeding aan de cliënt in rekening mag brengen. Bij een saneringskrediet mag geen aparte vergoeding aan de cliënt in rekening worden gebracht, omdat daarbij de kredietvergoeding dient ter dekking van de kosten.

Op verzoek van de cliënt is de kredietbank verplicht om een gespecificeerde eindafrekening te sturen (artikel 56 lid 3). De hoogte van de vergoedingen wordt vastgesteld door de NVVK (artikel 56 lid 4).

3.42 Artikel 57 en 58

In deze artikelen zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van schuldhulpverlening.

Een belangrijk instrument bij het voorkomen van schulden en problematische schuldsituaties is het geven van preventieve voorlichting. Om te voorkomen dat mensen opnieuw in het oude gedrag terugvallen, is curatieve voorlichting van belang. Het voorkomen van financiële problemen kan plaatsvinden via preventieve begeleiding, bijvoorbeeld door cursussen en voorlichting voor bijzondere doelgroepen.

De kredietbanken hebben een expliciete rol in het kader bij de vormgeving en uitvoering van de integrale schuldhulpverlening. De uiteindelijke rol van de kredietbank wordt op lokaal niveau bepaald en kan daarom variëren van de traditionele rol als deskundige op financieel terrein tot de uitvoering van de regie van de integrale schuldhulpverlening.

3.43 Artikel 59 en 60

Budgetbeheer is in toenemende mate een instrument geworden in het kader van schuldregeling. Niet alleen als instrument in het kader van de curatieve schuldregeling, maar juist ook in toenemende mate als preventief instrument. Voorkomen kan worden dat een beheersbare schuldsituatie uiteindelijk leidt tot een problematische schuldsituatie. Erkend moet worden, dat er bepaalde groepen in onze samenleving zijn die problemen hebben met een verantwoord beheer van hun financiële middelen. Budgetbeheer moet ook zonder schuldregeling mogelijk zijn, hoewel het waarschijnlijk in de praktijk niet vaak voorkomt.

In artikel 50 lid 6 wordt bepaald, dat de kredietbank voorwaarden kan verbinden aan een schuldregeling. Een koppeling met schuldregeling in artikel 59 lid 1 is daarom overbodig en te beperkend. Volgens artikel 59 lid 2 moet de kredietbank hierbij de Gedragscode Budgetbeheer van de representatieve organisatie gebruiken.

3.44 Artikel 61 en 62

Deze artikelen bevatten in overeenstemming met de regeling bij de kredietovereenkomst, bepalingen betreffende het aanvragen en afwijzen van een aanvraag tot budgetbeheer en budgetbegeleiding. Een afwijzing dient gemotiveerd te worden om de cliënt in de gelegenheid te stellen over de afwijzing te klagen.

In 61 lid 3 is de verplichting opgenomen om gebruik te maken van het model aanvraagformulier voor budgetbeheer van de NVVK. In artikel 61 lid 4 wordt bepaald, dat een aanvraag achterwege kan blijven indien de kredietbank budgetbeheer in overeenstemming met artikel 50 lid 6 als voorwaarde bij een schuldregeling stelt. In een dergelijk geval zijn de bepalingen van de Wft niet van toepassing op het budgetbeheer. In de Vrijstellingsregeling Wft is een vrijstelling opgenomen (artikel 40 Vft) voor budgetbeheer in het kader van integrale hulpverlening.

3.45 Artikelen 63, 64 en 65

De wederzijdse rechten en verplichtingen tussen de kredietbank en de cliënt dienen vanwege bewijsrechtelijke problemen in een overeenkomst tot budgetbeheer dan wel de overeenkomst tot budgetbegeleiding te worden vastgelegd. De kredietbank dient hierbij het model van de NVVK te gebruiken. De overeenkomst tot budgetbeheer is nader uitgewerkt in algemene voorwaarden. Analoog aan de verplichting onder Wft is hier gekozen voor het verstrekken van een door de kredietbank ondertekend exemplaar van de overeenkomst tot budgetbeheer respectievelijk de overeenkomst tot budgetbegeleiding. De algemene voorwaarden dienen uiterlijk bij het sluiten van de overeenkomst aan de rekeninghouder respectievelijk de begeleide ter beschikking te worden gesteld.

De bevoegdheid tot het opstellen van algemene voorwaarden ligt in eerste instantie bij het College/Bestuur maar kan gemandateerd worden aan de directeur van de kredietbank of aan hem kan een volmacht worden verleend.

3.46 Artikel 66

In dit artikel zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van het verstrekken van rekeningafschriften en een eindafrekening bij beëindiging van het budgetbeheer. Tevens is een bepaling opgenomen, dat de kredietbanken recht geeft om een vergoeding voor budgetbeheer en budgetbegeleiding in rekening te brengen.

3.47 Artikelen 67 en 68

De artikelen 67 en 68 bevatten bepalingen van comptabele aard en hebben deels een facultatief karakter. De beheerste en integere bedrijfsvoering is vastgelegd in artikel 8.

Ten aanzien van het vormen van reserves en fondsen (artikel 68) is de kredietbank geheel vrij, hoewel kredietbanken die onderdeel zijn van de gemeente rekening moet worden gehouden met de bepalingen van de Gemeentelijke Comptabiliteitswet en het Besluit begroting en verantwoording. Bij stichtingen is het jaarrekeningenrecht van titel 8 van Boek II BW van belang. Geadviseerd wordt om ten aanzien van de bepalingen van comptabele aard te kijken naar de lokale omstandigheden en financiering van de kredietbank. Van belang is tevens deze artikelen voor te leggen aan de Dienst Juridische Zaken van de eigen gemeente.

Artikel 68 lid 4 heeft betrekking op het overleg van de accountant en de directeur over de toevoeging aan de reserves. Hierbij dienen zoveel mogelijk de normen zoals deze voor andere financiële instellingen gebruikelijk zijn, te worden gehanteerd. Gezien de kredietverlenende taak van de kredietbanken is het logisch om hier de voor banken geldende normen te hanteren. Artikel 68 lid 11 heeft betrekking op de financiële regels die voor de verschillende kredietbanken gelden. Zie vorige alinea. Als bijlage A bij deze toelichting zijn de bepalingen van comptabele aard van de Gemeentelijke Kredietbank Drenthe te Assen opgenomen.

3.48 Artikel 69

Indien er geschillen ontstaan ten aanzien van de uitleg van het bankreglement, dan wordt hierop door het College/Bestuur beslist. De directeur wordt hierbij door het college gehoord.

3.49 Artikel 70

Klachten over financiële producten en financiële diensten behoren op grond van artikel 4:17 Wft niet tot de bevoegdheid van het Bestuur van de NVVK. Ten aanzien van gedragingen door de kredietbank en zijn medewerkers geldt met ingang van 1 januari 2005 de Wet extern klachtrecht (Wek). Op grond van deze wet dient de kredietbank te voorzien in een klachtenregeling ten aanzien van gedragingen van de kredietbank ten opzichte van de cliënten. Het gaat hierbij om bijvoorbeeld verbale en non-verbale behandeling van de cliënt. Hieronder vallen niet de financiële diensten zoals aanbieden, adviseren en bemiddelen van de Wft.

Op grond van de Wek is de gemeente bevoegd om een gemeentelijke ombudsman of een gemeentelijke ombudscommissie aan te stellen. Indien de gemeente geen keuze maakt voor een gemeentelijke ombudsman of een gemeentelijke ombudscommissie, dan is de Nationale Ombudsman bevoegd. De gemeentelijke/nationale ombudsman is bevoegd te oordelen over zowel feitelijke handelingen als rechtshandeling naar privaatrecht en publiekrecht. De gemeentelijke/nationale ombudsman moet klager echter niet ontvankelijk verklaren, indien het een gedraging betreft die onder de Wft valt.

Bij het formuleren van de mogelijkheid tot het indienen van een klacht is niet gerefereerd aan de begrippen van de Awb. Deze wet is immers niet van toepassing op de werkzaamheden van de kredietbanken. Dat vanuit eenduidigheid hierbij toch de termijnen van de Awb worden gevolgd, vindt meer om praktische redenen plaats dan dat daartoe een wettelijke verplichting bestaat.

3.50 Artikelen 71 tot en met 73

Deze bepalingen vormen de zogenaamde slotbepalingen en bevatten onder meer een open eind regeling ten aanzien van zaken die niet in het bankreglement zijn opgenomen. In gevallen waarin niet bij of krachtens de wet of het bankreglement is voorzien, beslist het College/Bestuur naar redelijkheid en billijkheid.

BIJLAGE A

In deze bijlage zijn de bepalingen van comptabele aard van de Gemeentelijke Kredietbank Drenthe opgenomen. De bepalingen zijn toegeschreven naar het model van het bankreglement.

Artikel 69A Verrijking van geldmiddelen

De geldmiddelen van de kredietbank worden verkregen uit:

- a. opbrengsten van uitgeleende gelden;
- b. jaarlijks aan de gemeenten in rekening gebrachte vergoedingen terzake van het verrichten van diensten als bedoeld in artikel 3 sub 2 tot en met 4 van dit bankreglement, voor zover deze niet bekostigd worden door derden;
- c. aan derden als bedoeld in onderdeel b van dit artikel in rekening gebrachte vergoedingen terzake het verrichten van diensten als bedoeld in artikel 3 sub 2 tot en met 4 van dit bankreglement;
- d. inkomsten uit het verrichten van diensten als bedoeld in artikel 3 sub 5 en 6 van dit bankreglement;
- e. inkomsten uit het verrichten van diensten als bedoeld in artikel 3 sub 7 en 8 van dit bankreglement;
- f. inkomsten verkregen uit bezittingen en eigendommen van de kredietbank;
- g. geldleningen en rekening-courant;
- h. vrijwillige bijdragen, giften en onvoorziene ontvangsten.

Artikel 69B De ontwerp van een begroting

1. Het dagelijks bestuur maakt jaarlijks een ontwerp van de begroting voor het komende jaar.
2. De ramingen in het ontwerp van de begroting worden toegelicht.
3. Het dagelijks bestuur zendt het ontwerp van een begroting gelijktijdig toe aan het algemeen bestuur en de raden van de deelnemende gemeenten.
4. Het ontwerp van de begroting wordt door de zorg van de besturen van de deelnemende gemeenten voor een ieder ter inzage gelegd en tegen betaling van de kosten, algemeen verkrijgbaar gesteld.
De bepalingen van de Gemeentewet zijn van overeenkomstige toepassing.
5. De raden van de deelnemende gemeenten kunnen binnen zes weken omtrent het ontwerp van de begroting het dagelijks bestuur van hun gevoelen doen blijken. Door het dagelijks bestuur worden de ingezonden commentaren gevoegd bij het ontwerp van de begroting, zoals deze aan het algemeen bestuur wordt aangeboden.
6. Nadat het algemeen bestuur het ontwerp van de begroting heeft vastgesteld, zendt het algemeen bestuur de begroting, dan wel een schriftelijke mededeling dat de begroting overeenkomstig het aan het algemeen bestuur aangeboden ontwerp is vastgesteld, aan de raden van de deelnemende gemeenten die ter zake gedeputeerde staten van hun gevoelen kunnen doen blijken.

Artikel 69C Begrotingsresultaat

1. In het ontwerp van de begroting wordt aangegeven hoe met het begrotingsresultaat wordt omgegaan.
2. Een negatief begrotingsresultaat kan worden gedekt via:
 - a. aanwending van de daartoe gevormde reserveringen;
 - b. een naar raming door elke deelnemende gemeente verschuldigde bijdrage in het begrotingsresultaat, naar rato van de inwoneraantallen per 1 januari van het jaar voorafgaande opdat waarop de begroting betrekking heeft.
3. Een positief begrotingsresultaat kan:
 - a. ten gunste worden gebracht aan een reserverekening, ten laste waarvan eventuele exploitatieverliezen worden gebracht;
 - b. aan de deelnemende gemeenten, naar rato van de inwonersaantallen per 1 januari van het jaar waarop de begroting betrekking heeft, worden gerestitueerd.

Artikel 69D De jaarrekening

1. Het dagelijks bestuur biedt de rekening over het afgelopen jaar na toevoeging van een verslag van het onderzoek naar de deugdelijkheid van de rekening, ingesteld door de overeenkomstig artikel 213 lid 2 van de Gemeentewet aangewezen deskundige, met alle bijbehorende bescheiden, ter vaststelling aan het algemeen bestuur aan.
2. Het dagelijks bestuur neemt in de rekening een verslag van de werkzaamheden van de kredietbank over het afgelopen kalenderjaar op.
3. Het dagelijks bestuur zendt een afschrift van het jaarverslag aan de raden van de deelnemende gemeenten.

Artikel 69E Rekeningresultaat

1. In de rekening wordt aangegeven hoe met het rekeningresultaat wordt omgegaan.
2. Een negatief rekeningresultaat (exploitatieverlies) kan worden gedekt via:
 - a. aanwending van de daartoe gevormde reserveringen;
 - b. een bijdrage conform artikel 52C.
3. Een positief resultaat kan:
 - a. ten gunste worden gebracht aan een reserverekening, ten laste waarvan de eventuele exploitatieverliezen worden gebracht;
 - b. aan de deelnemende gemeenten, naar rato van de inwonersaantallen per 1 januari van het jaar waarop de rekening betrekking heeft, worden gerestitueerd.
4. Jaarlijks bepaalt het algemeen bestuur de invulling van het rekeningsresultaat.

Transponeringstabel.

Model NVVK Bankreglement (NVVK) naar Bankreglement Stadsbank Oost Nederland 2007 (SON)

NVVK	SON
<i>Van art.</i>	<i>Naar art.</i>
1	1
2	2
3	Art. 4 GR SON 2005
4	3
5	4
6	5
7	6
8	7
9	8
10	9
11	10
12	--
13	11
14	12
15	13
16	--
17	14
18	15
19	16
20	17
21	18
22	19
23	20
24	21
25	22
26	23
27	24
28	25
29	26
30	27
31	28
32	29
33	30
34	31
35	32
36	--
37	--
38	--
39	--
40	--
41	--
42	--

43	--
44	--
45	--
46	--
47	--
48	--
49	--
50	33
51	34
52	35
53	36
54	37
55	38
56	39
57	40
58	41
59	42
60	43
61	44
62	45
63	46
64	--
65	47
66	48
67	Hfd 10 GR SON 2005
68	Hfd 10 GR SON 2005
69	50
70	51
71	52
72	53
73	54